

“Öcalan’a
özgürlük
Kürdistan’a
barış”
şiarıyla
Amed’e
yürüyoruz...

CIWANÊN AZAD

Her Tişt Ji Bo Azadi!

Hejmar:28 Îlon: 2008

Kowara Ciwanan a Mehanê

inkara
imhaya
yasaklara
ırkçılığa
yoksulluğa
adaletsizliğe
küresel ısınmaya
cinsiyetçi baskılara...

1
EYLÜL

HAYIR!!!

Melayê Cizîrî (1570-1640 Cizîra Botan)

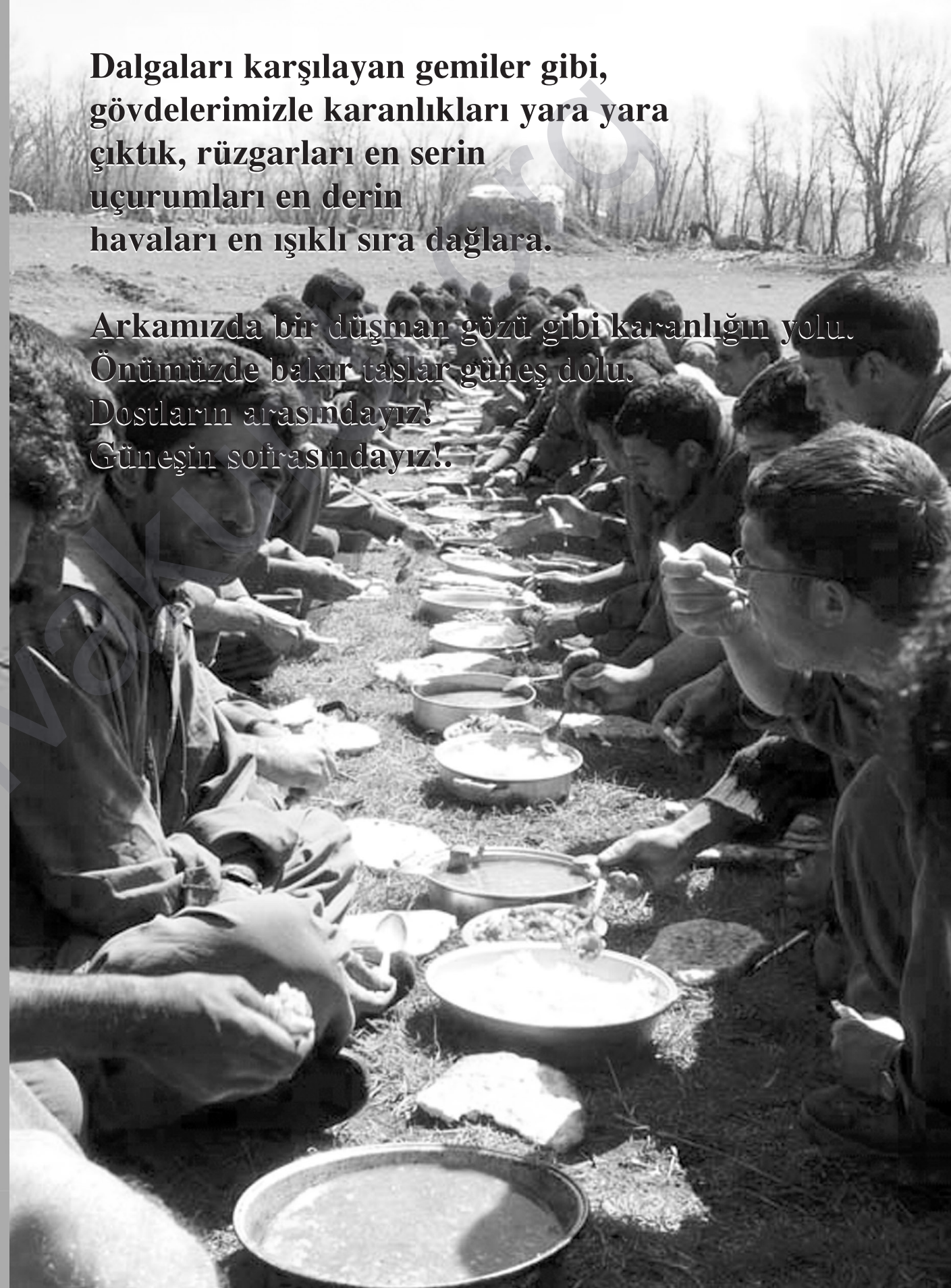
Dema navê Melayê Cizîrî tê gotin, kûrahiya felsefeya bîrmendekî Kurd tê ber çavan. Ger di nava Farsan de Hafîzê Şîrazî, Seîdî, Celaledînê Romî navên naskirîne. Melayê Cizîrî, Feqîyê Teyran, Ehmedê Xanî, Hacî Qadirê Koyî, Baba Tahîrê Ûriyan wek evîndarên bîr û ramanên Kurdîyê û zimanê Kurdî xwedî qedîrekî bilindin. Di çêkirina dîwarê lîratorî Kurdî da wan kevîrê yekê danîne.

Herwekî Jaba gotiye tîrba Melayê Cizîrî ziyaretgeh e ji gelê Kurd re. Ji xwe hêj di saxiya wî de ji wîlayetên dîr ber bi wî ve didan û ew ziyaret dikirin. Dibêjin ku Melayê Cizîrî li Westaniyê, li ber şetê Cizîrê, li ser kuçekî rûdînişt û şîhrên xwe dinivîsandin. Ji cizba wî kuç(kevîr) welê disincirî ku piştî ku mela jê radibû jin diçûn wî kuçî û nanên xwe pê ve didan û dipijandin.

Melayê Cizîrî di dîwana xwe da gelekî behsa êşiqa Kurdistanê kiriye. Lê ji ber rewşa qelsbûna zimanê Kurdî, dagîrkirina Kurdistanê û helwesta neyaran ya li dijî hemû taybetemendiyên çanda Kurdî hê jî weke pêwîst bîr û ramanên Melayê Cizîrî baş nehatine şirove kirin. Ew feylesofekî navdar û xwedî îdeyên kûr e, lê mixabin hê jî em Kurd vî nîrxê xwe yê millî baş nas nakin...

**Dalgaları karşılayan gemiler gibi,
gövdelerimizle karanlıkları yara yara
çıktık, rüzgarları en serin
uçurumları en derin
havaları en ışıklı sıra dağlara.**

**Arkamızda bir düşman gözü gibi karanlığın yolu.
Önümüzde bakır taslar güneş dolu.
Dostların arasındayız!
Güneşin sofrasındayız!.**

İçindekiler

Örgütlenme ve eylemle yaşamak başarıda ısrarın Agitçe tarzıdır.....	2
	Komalen Ciwan
Apocu Gençliğin Özgürlük Çağrılarına Cevap Olalım!.....	6
	Duran Kalkan
Kürdistan'da Fedai Kadın.....	14
12 eylül gerçeği Ve yaratılmak istenen gençlik....	19
	Kasım Engin
Uyuşturucu ve Gençlik.....	23
	Berxwedan Jiyan
Vay Mala Mîne! AKP Kürt Katliamcısı Değilmiş.....	27
8.Yılında 12 Eylül Faşist Rejimi Ve Direnen Halk Gerçekliğimiz.....	32
	Abdullah Öcalan
Kendini Duymak.....	37
	Newroz Ceren
Nouvelle Phase de Lutte au Kurdistan.....	50
	Ahmet Dere
Yüreklerimiz Çoktan Hazırdı.....	52
	Piroz Koçgiri
YXK'den yaz buluşması	58
	Sorxwin Roni
Bir Eylül Resmi.....	61
Mizah.	62

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Dolu dolu geçen bir yazın ardından güzün bu ilk ayında yine birlikteyiz. Eylül değince akla ilk gelen bu ayın başladığı güne denk gelen Dünya Barış Günü oluyor. Halkımızın en çok özlemin çektiği barış maalesef savaşın bu kadar şiddetlendiği bu süreçte ufukta görünmüyor. Egemen güçlerin halkımıza reva gördüğü tek şey inkar imha katliam politikaları henüz yürürlükte. Yine bir Eylül günü halkımızın dirilen iradesine karşı yapılan 12 Eylül faşist darbesinden bu yana 28 yıl geçmesine rağmen tüm yasaları kurumları ve sosyal projesiyle halen yürürlüktedir. Halkımıza karşı baskılar işkenceler ve asimilasyon politikası devam etmektedir. Gençliğe karşı bir taraftan baskılarla sindirme, korkutma politikaları uygulanırken diğer taraftan gençlik uyuşturucu, spor, cinsellik, arabesk kültürü vb özel savaş yöntemleriyle özünden boşaltarak kendi halk gerçekliğine yabancılaştırmakta hatta halkına düşman hale getirilmektedir. Bu durum son 'Zehir Oyunuyla' en çarpıcı biçimiyle açığa çıkmıştır.

Geçmişte 12 Eylül faşist darbesine bir gençlik hareketi olarak 15 Ağustos'la cevap veren PKK'nin mirasçıları olan bu günkü Kürt gençliği olarak bizler de faşist darbenin devamcısı olan sömürgeci sisteme karşı en önde mücadele verme göreviyle karşı karşıyayız. 12 Eylül'ün yarattığı iradesiz, özünü kaybetmiş gençlik kuşağına karşı 15 Ağustos'un yarattığı özgür iradeli Apocu gençlik kuşağı olarak durmak ve halkımızın özlemlerine cevap olmak bizlere düşmektedir. Bu görev, Önder Apo başta olmak üzere hiçbir tereddüt yaşamadan canını veren ve tarihimize kahramanlık destanları armağan eden şehitlerimize karşı bir vefa borcumuzdur. Bu kahramanlık tarihi halen her gün yazılmaya devam etmektedir. Son dönemde NUDA, FERHAT yoldaşlar şahsında ifade edebileceğimiz yüzlerce gerillanı kahramanca direnişi ve şahadeti bunun en son örnekleridir ve gençliğe en anlamlı çağrıdır.

Barış günüyle başlayan bu Eylül ayında her ne kadar barış yakın görünmese de halkımızın ve özellikle yiğit analarımızın en büyük özlemi ve umudu tabii ki onurlu bir barıştır. Fakat Kölelerin barışının hiçbir anlamı olmadığını bilincin de olan bir halkın gençliği olarak 'Ya özgürlük temeline onurlu bir barış ya da sonuna kadar mücadele' diyerek şehitlerimizden devraldığımız bayrağı yükselteceğiz.

Amed'de buluşmak dileğiyle...

Örgütlenme ve eylemle yaşamak başarıda ısrarın Agitçe tarzıdır

Değerlendirme

Komalen Ciwan

Yeni bir 15 Ağustos sürecini geride bıraktığımız şu günlerde ülkemizin her yanında amansız bir savaş sürmektedir. Dağlar her gün bombalanmakta, Kürdistan coğrafyası adeta baştan başa ateşe verilmektedir. Düşmanın on binlerce kişilik orduları, sayıları bir kaç kişiyi geçmeyen gerilla birimlerine karşı hunharca saldırmakta, sürekli operasyon halinde bulunmaktadır.

Halkın harekete ve Önderlik şahsında kendi onuruna sahip çıkma çabası ve ısrarı devam ederken en ufak bir kitle eylemleselliğine bile tahammül etmeyen faşist TC devleti her gün insanlarımızı göz altılarında işkencelerden geçirmektedir. Pervasızca azdırılan faşist sürüler eliyle Kürtler buldukları her alanda linç edilmeye çalışılmaktadır. Kürtleri yeniden onurlu bir halk haline getirmenin eylemini gerçekleştiren Önder

Apo esaret koşulları altında en ağır ruhsal, psikolojik ve hatta fiziki işkencelere maruz bırakılmaktadır.

Gerilla en kıt olanaklarla amansız bir direniş içindedir

TC, bütün ekonomik ve politik olanaklarını kapitalist dünya egemenlerine peşkeş çekerek Kürt halkına karşı onların gücünü kullanmaya çalışmakta dolayısıyla dünyanın en son savaş tekniğini de onlardan almaktadır.

Bütün bunlara karşı gerilla Kürdistan dağlarında en kıt olanaklarla amansız bir direniş içindedir. Her gün tarihe geçecek eşsiz direniş destanları yaşanmaktadır. Direniş tarihimiz yeniden ve yeniden yazılmaktadır. Son kurşununun düşmana teslim olmamak için kendine sıkkan, son bombasını kendisinde patlatan yiğitlerin Mazlumca ve Kemalce direnişleri günlük

olarak tekrarlanmaktadır.

Direniş tarihimiz yeniden ve yeniden yazılmaktadır

Halkımız bu gerçekleri iliklerine kadar hissetmekte, son yolculuklarına uğurlarken çocuklarının bedenleri şahsında alanlarda Önderliği ve özgürlüğü özdeş gördüğünü haykırmakta, her türlü baskıyı göze alarak Önderlik ve gerillanın izinde olduğunu göstermektedir. Kısaca her alanda yaşamın adı direniş olmuştur. Artık direniş, onurlu Kürt'ün olağan yaşantısının tek biçimi ve seçeneği haline gelmiştir.

Böylesi bir gerçeklik yaşanırken yurt dışında yaşayan Kürtlerin ülkelerinde yaşananları ne kadar hissettiği ve buna karşı kendi görevlerini ne kadar yerine getirdiğini ortaya koymak çok önemlidir. Genel halkın içinde kendi ülkesinin ve halkının geleceğinden sorumlu olan

ve en duyarlı davranması gereken gençliğin olup bitenlere karşı göstermesi gereken refleksi ne kadar gösterdiği tartışmalı bir konudur.

Daha da öteye gidersek böylesi amansız ve çetin bir süreçte örgütlü Kürt gençliğinin, ya da öncülük iddiasında olan gençlik hareketinin çalışan ve kadrolarının gerçekte ne kadar kendi görevlerini yerine getirdiği tartışılması gereken bir husustur.

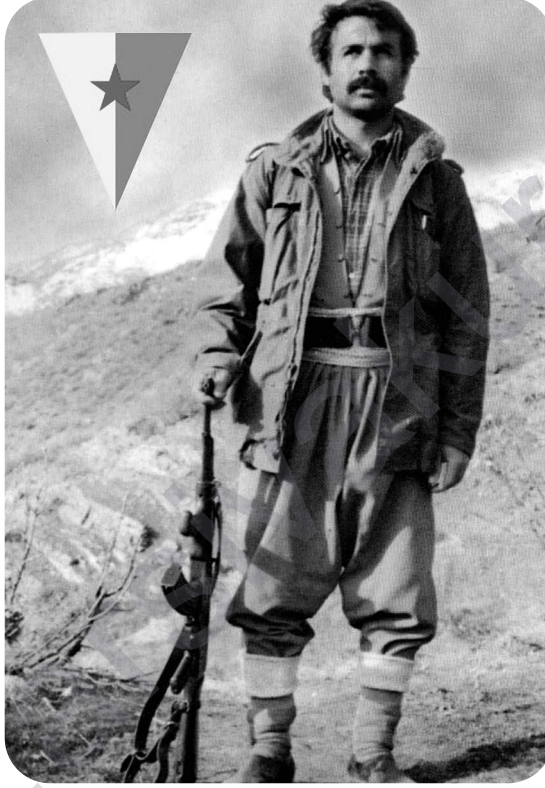
Bizim hareket tarihimizde yaşadığımız sorunları açık ve aleni bir biçimde tartışmak, hatta halkın eleştirisine açık tutmak bir Önderlik tarzı olarak hep esas alınmıştır. Bir yerde eğer örgütsel öncülük sorunları varsa orada halkla birlikte alenice o sorunu ortaya koymak, öncü olma iddiasında olanları halkın eleştirisiyle kendilerini düzeltmeye zorlamak da bu tarzın bir yönüdür.

Apocu gençlik ruhuyla fırtına gibi esmek

Dolayısıyla bu süreçte gençlik kitlelerinin yaşadığı sorunlardan önce gençlik örgütümüzün yaşadığı sorunları açık bir biçimde tartışmaya açmak ve eleştiriye tabi tutmak, bunu yaparken de açık ve aleni davranmak esas alınması gereken bir yaklaşımdır.

Ortada bu kadar büyük bir savaş gerçeği varken, bu kadar amansız direniş sergilenirken, bu kadar destansı kahramanlıklar her gün ortadayken Avrupa cephesinden gençliğin çok ciddi bir eylem ortaya koyamaması kuşkusuz bizi ciddi bir biçimde düşündürmektedir. Sorun

gençlik kitlelerinin tutumuyla izah edilemez. Gerçekleşen merkezi eylemlerde on binlerce gencin meydana akması bize doğru öncülük yapılması halinde muazzam bir devrimci potansiyelin büyük gelişmeler ortaya koyabileceğini göstermiştir. O halde sorun öncü örgütte, kadro ve çalışandır.

Apocu gençlik ruhuyla yaklaşıldığında fırtına gibi esmek ve kitleleri peşinden sürükleyen bir örgütlenme ve eylem düzeyini ortaya çıkarmak mümkündür

Mevcut yetersiz durum herşeyden önce duyarlı, kendi sorumluluklarının bilincinde olan ve dolayısıyla üzerine düşen görevleri yerine getirme kabiliyetinde olan bir örgütün, bir kadro ve çalışan yapısının olmadığını göstermektedir. Ya da

var olan kadro ve çalışan yapısının, alan ve bölge örgütlerinin son derece duyarsız, örgütsüz ve kendi günlük eylemsel görevlerini bile yerine getiremeyecek kadar dağınık olduğunu göstermektedir. Ya örgüt yoktur ya da eğer varsa bir örgüt, çok ciddi anlayış ve çizgi sorunları yaşamaktadır.

Şimdi 'hiçbir örgüt yoktur' demek çok mantıklı değildir. En azından bir çok bölgede belli düzeyde örgütlü bir yapının varlığı mevcuttur. Peki o zaman bu yapı böylesi bir süreçte neyle uğraşmaktadır? Hangi gündemlerin etrafında yürümektedir? Eğer devrimci, Apocu gençlik olma iddiasında olan örgütlerimiz varsa böylesi bir süreçte sessiz ve eylemsiz kalmayı neyle izah edeceğiz?

Evet; bütün bu sorunların cevabı gelip örgüt olma, yönetim olma ve doğru anlayışla pratik geliştirme noktasında düşünülmektedir.

Eylemle özgürlüğü yaratmayı yaşam tarzımız olarak belliyoruz

Biz Apocu gençlik olma iddiamızı bugün de sürdürüyoruz. Değerlere, sergilenen destansı direnişe layık olma sözümüzü yerine getirmede ısrar ediyoruz. Örgütlenerek eyleme geçmeyi, eylemle özgürlüğü yaratmayı yaşam tarzımız olarak belliyoruz. 15 Ağustos'u yaratan Agitlerin eylem ve örgütlenmeyi başarının temeli haline getirdiğini, özgürlükte ısrarın simgesi olan bu yoldaşların bir hal-kın kaderini bu tarzla değiştirdiğini,

yenilgi ve yetersizlikleri daha büyük gelişmelerin gerekçesi haline getirdiğini, asla pes etmediğini çok iyi biliyoruz.

O halde biz de yaşadığımız yetersizliklerin nedenlerini ivedilikle tartışmaya açmalı, doğru tespitlere gitmeli ve bir an önce bu zayıf durumdan çıkış yapmanın ve çözümün yollarını bulmalıyız.

Mevcut durumda Avrupa Kürt gençlik örgütü olarak bir değerlendirme ve düzeltme süreci içinde bulunuyoruz. Bu çerçevede tüm kadro ve çalışanlarımızla, sempatizan ve yurtseverlerimizle birlikte bu tartışma sürecinden doğru sonuçlar çıkarmak için ciddi tartışmalar geliştirmeliyiz

Örgüt olmanın ilk şartı sağlıklı ve doğru bir anlayışa dayanan bir yönetim çizgisinin olmasıdır. Eğer ortada bir yapı veya örgüt zemini olduğu halde ciddi bir pratik ortaya çıkmıyorsa, sürece denk düşen bir eylemsellik gelişmiyorsa demek ki ortada ciddi bir çizgi, anlayış sorunu ve yönetim krizi vardır.

Yani ciddi bir öncülük ve kadro sorunu yaşanmaktadır. Çünkü amaçları, pratik tarzı, eylem ve etkinlik metodları net olan, ne yaptığını bilen, yapısını nereye hangi dönemselle görevlere kanalize edeceğini bilen ve gerekli çalışma perspektifini ortaya koyan bir yönetim gerçekliğinin olduğu yerde örgüt mutlaka gelişir. Eylem ortaya çıkar.

Örgüt olmanın ilk şartı sağlıklı ve doğru bir anlayışa dayanan bir yönetim çizgisinin olmasıdır

O halde ilk elden ciddi bir yönetim sorunuyla karşı karşıya olduğumuz tespitini yapabiliriz. Demek ki yeni dönemde en fazla üzerinde du-

rulması gereken ve kapsamlı bir özelleştirme temelinde düzeltilmesi gereken bir yönetim tarzı söz konusudur.

Yeniden kendini düzenleyen bir gençlik hareketi öncelikle kendi yönetim çizgisini, onun çalışma perspektifini, mücadele ve örgütlenme anlayışını Apocu gençlik ruhuna uygun, onun işlevsel ve eylemsel gerçeklerine göre belirlemek durumundadır.

İkinci önemli sorun; kadro ve öncülük sorunudur. Mevcut durumda gençlik hareketinin kadro ve çalışan yapısı yaşanan bu kadar sıcak gelişmelere rağmen adeta bir dağınıklık içindedir. Günlük çalışmanın sorunları içinde adeta bir daralma, gelişmelerden kopma, motivasyon soru-

nu yaşama, demoralize olma, kendini işlevsel kılamama gibi durumlarla karşı karşıya kalmaktayız.

Yönetimin doğru bir dönem perspektifi temelinde kendi yapısını sürece motive edememesi bunda etkilidir. Ancak kadro ve çalışan yapısının da yaratıcı, süreci takip eden, kendi perspektifini genel mücadeleye düzeyine göre belirleyen, kendi görevlerini doğru kavrayan, eylemsel görevler karşısında kendine güvenen bir duruşu da neredeyse yok gibidir. Varsa da çok zayıf ve lokaldır.

Önemli sorun örgütsel işlevselliğin olmamasıdır

Her şeyi üstten bekleyen, kendine

Apocu gençlik
ruhuyla
yaklaşıldığında
fırtına gibi esmek
ve kitleleri peşinden
sürükleyen bir
örgütlenme ve eylem
düzeyini ortaya
çıkarmak
mümkündür

çok güvenmeyen, günlük pratik içinde profesyonelleşmeyen, yaratıcı olmayan, pasif ve dar ufuklu bir yapı gerçekliği yaşanmaktadır. Dolayısıyla yerelde güçlü bir öncülük ve örgütlülük düzeyi gelişmemektedir.

Gençlik kitlelerini çeken dinamik ve coşkulu bir duruş sergilenmektedir. Ülkedeki halkın ve gerilimin ortaya koyduğu direniş düzeyi günlük olarak harekete en uzak Kürt insanında bile bir coşku ve güven ortaya çıkarmaktadır.

Düşmanları adeta titretmektedir. Normal bir Kürt genci de doğal olarak bu gerçeklikten etkilenmektedir.

Ancak bizim kadro ve çalışan yapımız bu düzeyin güvenini, heyecanını ve coşkusunu ya çok az yaşamakta ya da yaşadığı düzeyi de yansıtmamaktadır. Günlük sorunların içinde kendini boğdurmaktadır. Bu durumun bir diğer sonucu olarak gelen gençlik kitleleri işletilmektedir.

Burada ortaya çıkan üçüncü önemli sorun örgütsel işlevselliştir.

Ya da bölge gençlik örgütlerinin işlevsel kılınması, yani varoluş amaçlarına uygun bir pratik içinde olmalarıdır.

Amaç ve işlev olmadan örgüt olmaz

Gençlik kitleleri açısından uzun vadeli sosyal ve kültürel hedeflerin yanısıra somut ve güncel işlevi olmayan bir örgütselliği uzun vadeli ayakta tutmak mümkün değildir.

Sadece rutin bazı pratik görevlerle, -yayın-aidat, etkinlik, fest vs- yetinen öncülerin, kadro ve çalışanların güçlü ve refleks gösterebilen bir gençlik kitle örgütünü oluşturmaları mümkün değildir. "Örgüt olalım" diye örgüt kurulmaz.

Kurulsu bile ayakta tutulamaz. İş yapalım, eylem yapalım, pratik bazı amaçları yerine getirelim diye örgüt kurulduğunda ve o amaçlara dönük gençlik enerjisi kanalize edildiğinde örgütte bir gelişme, büyüme ve süreklilik ortaya çıkar.

Yoksa onlarca insanı bir araya getirsen bile onları dinamik bir sürece sürüklemeyen, pratik amaçlara dönük kanalize etmezsen, her bireyin kendi misyonunu bulacağı bir eylemselliğin içine koymazsan kısa sürede dağılır.

O halde amaç ve işlev olmadan örgüt olmaz. Hele hele bizim gibi bir halkın gençliği açısından plansız, amaçsız, ne yapacağını bilmeyen bir öncülük tarzıyla gençlik örgütü oluşturulamaz. o halde en başta öncülük iddiasında olanlarımızın kendini planlaması, bir devrimci öncü gibi yaşamayı başarması gerekiyor.

Bu da anı anına gelişmeleri takip etmeyi, kendi eğitimini sürekli kıl-

mayı, her an dolu olmayı, kendi günlük pratiğini planlamayı ve dolayısıyla başında bulunduğu bölge veya alan örgütünü de güncel işlevler doğrultusunda yönlendirmeyi gerekli kılmaktadır.

Bu kısa bir kaç husus bile sağlıklı değerlendirilip çözümlendiğinde çok kapsamlı hamlesel görevlere cevap olan bir örgüt gerçekliğini yaratabilecek güçte olduğumuzu hepimiz çok net bir biçimde göreceğiz.

Apocu gençlik ruhuyla kitleleri örgütlemek mümkündür

Dolayısıyla sürecin heyecanı temelinde Apocu gençlik ruhuyla yaklaşıldığında fırtına gibi esmek ve kitleleri peşinden sürükleyen bir örgütlenme ve eylem düzeyini ortaya çıkarmak mümkündür. Kendini doğru bir mücadele çizgisine oturtmuş bir yönetim kendine güvenir.

Yapısını doğru amaçlar temelinde günlük denetleyerek yönlendirir. Kendi görevlerinin bilincinde olan ve pratik içinde görevlerin üstesinden gelen bir yapı da kendine güvenir.

Pratikte gerçekleşen küçük başarılar kendine duyduğu büyük güvenle gençlik kitlelerini peşinden sürükleyen gençlik öncülerini ortaya çıkarır.

Böylesi öncülerin olduğu her yerde Apocu gençliğin duruşu, örgütlenmesi ve eylemi konuşulur. Bu da günlük yaşamda eylem ve örgütlenmeyle destansı direnişlere cevap olmayı getirir.

Apocu Gençlik Olarak Özgürlük Çağrılarına Cevap Olalım! - II -

Değerlendirme

**Duran
KALKAN**

Böyle bir gerçeği her şeyden iyi kim görür? Elbette ki gençlik görür. Bu baskı ve zulüm düzenine karşı, sahte demokratik duruşa karşı en etkili mücadeleyi kim yürütmeli? Elbette ki gençlik yürütmelidir. Demek ki Avrupa'daki Kürt gençliğinin önünde ciddi bir demokratik siyasi mücadele görevi vardır. Onun için örgütlenmesi ve mücadele etmesi gerekiyor. Bilinçlenmesi gerekiyor.

Halka bilinç taşıması, bilinç götürmesi gerekiyor. Ancak bunu yaparsa Apocu gençlik olabilir. Adillerin, Viyanların, Gülbaharların komutasında mücadele eden bir gençlik haline gelebilir. Başka türlü Apocu gençlik olma imkanı ve yolu yoktur. Böyle bir devrimci gençlik geleneği Avrupa'daki Kürt gençliğinde var mıdır? Evet, vardır. Gerilayı en çok besleyen o olmuştur.

Kürdistan'a özgürlük bilincini ve mücadelesini en çok taşıyan o olmuştur. Hüseyin Çelebi gibi büyük gençlik önderleri, gerçekten de özgürlük hareketimize büyük güç katmış değerleri vardır. Hüseyin Çelebiler Avrupa'daki Kürt gençliğinin içerisinde onlardır,

yüzlercedir, binlercedir. Onlar büyük ruhu temsil ediyorlar. Özgür geleceği yaratmayı temsil ediyorlar. Dolayısıyla da Hüseyin Çelebileşebilmek gerekiyor.

Unutmayalım ki PKK'nin, Apocu hareketin yaratılmasına yol açan 68 devrimci gençlik hareketinin öncüleri de Avrupa gençliğiydi. O büyük 68 gençlik direniş ruhu Avrupa gençliği içinde çıktı. Gerçekten de Avrupa gençlik ruhu bir arayışçılığı, özgürlük, eşitlik, demokrasi arayışını temsil etti.

Kürt gençliği Apocu ruh ve direnişçiliği temsil ediyor

Bir yönüyle de Avrupa'daki Kürt gençliği bu büyük devrimci gençlik mirasına sahip Avrupa'da bulunuyor, Avrupa'da yaşıyor ve mücadele ediyor. O zaman 68 devrimci gençlik direniş ruhunu, geleneğini, gerçeğini iyi özümseyip günümüzde güçlü bir biçimde temsil edebilmelidir, yine pratiğe geçirebilmelidir. Kürt gençliği Mazlumların, Kemallerin, Zilanların temsilciliğini yapıyor. Zindan direnişçiliğinin, gerilla direnişçiliğinin,

serhıldan direnişçiliğinin temsilciliğini yapıyor. PKK'yi temsil ediyor. PKK ruhunu, Apocu ruhu ve direnişçiliği temsil ediyor.

Onları günümüzde Avrupa'daki demokratik siyasi mücadele içerisine iyi taşıyabilme ve pratikleştirebilmelidir. Bir de 25 yıllık Avrupa'daki Kürt gençliğinin yarattığı devrimci direniş gerçeği var. İşte ifade ettik, Hüseyin Çelebiler gerçeği var. Ronahiler ve Berivanlar gerçeği var. Yüzlerce kahraman şehidi var. Bu da büyük bir gelenektir. Mutlaka doğru anlaşılıp sahip çıkılması gereken bir gerçeği ifade ediyor. Avrupa'daki gençliğin şimdi bir de bu direniş gerçeğini iyi anlayıp özümsemesi ve onların güçlü bir temsilini yapması gerekiyor.

Demek ki hem 68 gençlik devriminin mirası hem Kürdistan'daki Apocu gençlik mücadelesinin mirası hem de Avrupa'daki Kürt gençliğinin PKK öncülüğünde gelişen büyük direniş mirası, günümüz Avrupa Kürt gençliğinin en büyük dayanağıdır. Güç alacağı, çizgi tutturacağı temel değerleridir. dar değerlerdir

Bunlar bir gençlik için bulunmaz güçtür, değer-

Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasına "edi bese!", Kürt halkının üzerinde uygulanan inkar ve imha sistemine "edi bese!"

dir, imkandır. Böyle yüce değerlere sahip olan bir gençliğin çok güçlü, etkili mücadele yürütememesi için, kapsamlı bir mücadele geliştirememesi için herhangi bir neden kesinlikle söz konusu olamaz. Yeter ki kendi kendisinin önünde engel olmasın. Kendisini zayıflatmasın, engellemesin, kendisini sınırlandırmassın.

Öyle yapmadığı takdirde en iyi anlayan, en güzel konuşan, en güçlü savaşan bir gençlik haline kendisini getirir. Elbette böyle olmak, bu tür imkan ve yüce değerlere sahip olmak, büyük görev ve sorumluluklar da yüklüyor. Bu açıdan da Avrupa Kürt gençliğinin tarihsel görev ve sorumlulukları öyle dar ve basit değildir. Kapsamlı ve ağırdır.

Öncülük görevleri vardır. Daha iyi anlayan olmak, daha derinden görev ve sorumluluklara yaklaşmayı bilmek ve daha güçlü mücadele ederek zafer kazanma düzeyine ulaşmak gerekiyor. Avrupa gençliğinin böyle bir görev ve sorumluluğu var. Sorun, Avrupa'da Avrupa sistemi tarafından yaratılmışsa, o zaman çözüm de Avrupa sisteminin bu politikasının çözümlenmesiyle gerçekleşecektir.

Avrupa'da gençliğin öncülük görevi ve sorumluluğu vardır

O bakımdan Kürt sorununun demokratik çözümünde Avrupa'daki halkımızın ve gençliğin yürüttüğü demokratik siyasi mücadelenin gerçekten öncülük görevi ve sorumluluğu var. Büyük bir çözümleyici yönü ve etkisi vardır. Bunun için koşullar, imkanlar da çok fazla. Mücadele imkanları çoktur. Kendini eğitime ve bilinçlendirme imkanları var.

Örgütlenme imkanları var. Her türlü demokratik mücadeleyi geliştirme için imkan ve araçlar bol. Ülkedeki gibi zorlayıcı, engelleyici koşullar ağır değil.

Bu avantajlardan da yararlanarak en iyi anlayan, en çok örgütleyen ve en başarılı mücadele eden konuma

elbette ki Avrupa Kürt gençliğinin gelmesi gereklidir. Bu çerçeveden baktığımızda mevcut durumun eleştirilmesi gerekiyor gerçekten. Mevcut koşullar böyle elverişli iken peki yapılanlar buna denk midir? Fırsat ve imkanların yeterli değerlendirilmesini ifade ediyor mu?

Mevcut durumda gençlik gerçekten doğru anlayan, güçlü örgütlenen ve başarı ile örgütlenen bir çizginin sahibi midir? Bu noktada elbette eleştirilmesi gereken hususlar vardır. Son dönemlerde eylemlere bakıyoruz zayıftır, cılızdır. Hem sayı olarak azdır hem nitelik olarak düşüktür. Mesajları da zayıftır. Kürt sorununun çözümünü, Önder Apo'nun özgürlüğünü istemek gerekiyor. "Artık İmralı yeter!" dedi halkımız ve hareketimiz. Bu gerçeği her şeyden önce bu sistemin yaratıcısı olan Avrupa'ya dayatmak gerekiyor.

Zulme karşı mücadele etmek, insan olmanın bir gereği

Avrupa sistemine şunu diyebilmek gerekiyor; Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasına "edi bese!",

Kürt halkının üzerinde uygulanan inkar ve imha sistemine "edi bese!", Kürdistan'daki soykırımın sürdürülmesine "edi bese!", Kürt toplumu üzerindeki bu kadar baskı ve işkenceye "edi bese!" Kürt sorununun var edilmesine ve sürdürülmesine "edi bese!" demek lazım. Bunu yaratan da Avrupa'dır. Bu sistemin sürdürülerek Kürt soykırımının, katliamının yürütülmesi noktasında Türkiye, İran rejimlerinin, Saddam ve Suriye rejimlerinin desteklenmesine "edi bese!" demek gerekiyor.

Unutmayalım ki Türkiye'nin Kürdistan'a saldıran uçaklarının, helikopterlerinin, tanklarının arkasında Avrupa var. İran'ın, Doğu Kürdistan üzerinde geliştirdiği baskı ve zulmünün arkasında Avrupa var. Herkesten çok da Almanya var. Hiçbir zaman İran ile ilişkilerini kesmeyen ve her zaman İran rejimini destekleyen Almanya'nın kendisi olmuştur. Saddam rejiminin arkasında da bunlar vardı. Günümüz Suriye rejiminin arkasında da Almanya, Fransa var. Fransa bir yandan sömürgeci olan Suriye rejimine o kadar destek veriyor, diğer yandan da hala Kürt yurt-

severlerini tutukluyor, evler basıyor, dernekler kapatıyor.

Nereden alıyor bu hakkı? Hani nerede kaldı özgürlük ülkesi, demokrasi ülkesi? Nerede kaldı büyük devrim ülkesi? Mazlum Kürt halkına karşı bu kadar zulüm yapan bir yönetimin özgürlükten ve demokrasiden söz etmek mümkün mü? Onun demokratik olduğundan söz edilebilir mi? Elbette edilemez. O açıdan bu gerçekleri, mevcut sistemi iyi gösterebilmek lazım. Bunun için de iyi anlayan, güçlü örgütlenen ve etkin mücadele eden konuma gelmek gerekiyor. Mevcut mücadele duruşu bu açıdan zayıftır etkisizdir.

Gençliğin mücadelesi etkisiz, kadının mücadelesi etkisiz, mesajlar zayıftır. Hep şikayet eden, yalvaran, isteyen konumunda. Oysaki örgütlenip hesap sorucu konumunda olmamız gerekiyor. Gerçek adaleti biz temsil ediyoruz. İnsan hakkını, toplumun hakkını, özgürlükleri temsil eden biziz. Karşımızda zulüm güçleri var ve zulme karşı mücadele etmek, insan olmanın bir gereğidir.

Dolayısıyla biz bu insanlık gerçeğini temsil ediyor. O nedenle herhangi bir zayıflığımız, çekingenliğimiz söz konusu

olamaz. Olmamalıdır da. Oysa bakıyoruz zayıflıklar var, çekingenlik var, mesajlar zayıf, talepler dar ve sınırlı, yöntemler etkisiz, güç zayıf, parça parça çok etkisiz bir görüntü veriyor. Halbuki büyük bir direnme geleneği vardı, Avrupa'daki Kürt halkının. Etkin bir mücadeleci gerçeği vardı Avrupa Kürt gençliğinin, bunun gerisine düşme olmaz.

Gençlik kendisini sorumlu görebilmeli

Geriye düşmek değil, kesinlikle bu durumu geliştirmek, güçlendirmek, ileriye gitmek lazım. Mevcut genç kuşağın bunu yapabilen böyle ileriye gidebilen bir durumda olması gereklidir. Görülüyor ki zayıflıklar var. Engeller var. Ürküntü var. Niye böyle ürkülüyor, neden çekiniliyor? Önderliğimiz imha altında, önderliğimiz ezilmek isteniyor, halk üzerinde her türlü baskı, katliam ve soykırım uygulanıyor. İşte Türk genelkurmayının yayınladıkları ortadadır.

İşte AKP hükümetinin talimatları ortadadır. Kürt'ün nasıl yok edileceği üzerine gece gündüz demeden bin bir türlü plan geliştiriyorlar.

İttifak, ilişki kuruyorlar. İmha saldırıları uyguluyorlar. Böyle bir gerçeklikle yüz yüze olan bir halk ve onun gençliğinin çekineceği bir şey olabilir mi? Mücadele ederek kaybedeceği herhangi bir şeyi var mıdır? Mücadele etmeden her şeyi kaybediyoruz zaten? Mücadele, onun tek kazanma yoludur. Özgürlüğü, yaşamı, demokrasiyi, geleceği mücadele ederek, direnerek kazanacaktır.

Bu açıdan mücadeleden başka yolumuzun olmadığını görmemiz, bilmemiz, anlamamız lazım. Kim ki pasifizmi vaaz ediyorsa, onu öteye itmek gerekiyor. Kim ki mücadelenin zayıf, sınırlı, etkisiz yöntemlerle sürmesi gerektiğini söylüyorsa, o gerçekleri çarpıttıyordu, onu dinlememek lazım. Her şeyden önce demek ki bunlara karşı ideolojik mücadele verebilmek lazım.

Her türlü oportünizme, pasifizme, tasfiyeciliğe karşı bir mücadele etmek gerekiyor. İçimizdeki gerilikleri, zayıflıkları yıkmalıyız ki dıştaki baskı, zulüm, inkar, imha sistemine karşı daha etkin ve güçlü bir mücadele yürütebileyim. O nedenle de

mevcut

durumu aşabilmek için çok güçlü, etkili bir mücadeleye ihtiyaç var.

Buna da öncülüğü elbette ki herkesten çok gençlik edebilir. Bu duruma düşülmüşse ve her şeyden önce gençlik kendisini bundan sorumlu görebilmeli ve bunu değiştirebilmek için çareyi kendinde yaratmalıdır. Çözümü kendinden başlatmalı. Ne yapmalı? Daha büyük fedakarlık ve cesaret göstermeli. Daha çok bilinçlenmeli ve örgütlenmeli, daha cesur ve fedakar bir mücadele içerisine girmelidir. Bunun başka yolu yok. Başka türlü Apocu olunmaz. Başka türlü Mazlumların, Kemallerin, Zilanların, Berivanların, Ronahilerin, Hüseyinlerin temsilcisi olunamaz. Başka türlü Apocu militan gençlik olunamaz. O bakımdan da gençliğin daha güçlü çıkış yapma zamanı gelmiştir. Avrupa'daki durumun buna ihtiyacı var. Bunu görüp yapabilmek lazım. Bu çerçevede de elbette gece gündüz demeden yirmi dört saat çalışan bir tempoya ulaşmak gerekiyor.

Mutlaka sonuç alıcı bir mücadele tarzını, ideolojiden siyasi gösteriye kadar tüm mücadele alanlarına dayatabilmek gerekiyor. Başka türlü bu iş yürümez. Her türlü yere girebilmek, bütün gençliğe ulaşabilmek gerekiyor. İşçisine, işsizine, öğrencisine gece gündüz demeden yürütülecek mücadele ile ulaşmak, el atmak, doğruları taşımak, onları örgütlenmeye çekmek ve özgürlük mücadelesinin içine almak lazım. Bunun da en başta gerillaya katılımını sağlamak lazım.

Gerillaya katılmayan, katılımın olmadığı yerde güçlü bir örgütlenme ve sağlam bir mücadele olamaz. Gerilla katılımının gelişmediği bir yerde gençlik örgütünden ve mücadelesinden söz edilemez. O bakımdan da herkesten ve her şeyden önce gerillaya katılma, özgürlük dağlarına yürüme, Avrupa'daki Kürt gençliğinin en büyük tutkusu, özlemi olmalı. Bununla yanıp tutuşmalı.

Gerillaya katılım intikam hamlesine katılımdır

Gece gündüz bununla yatıp kalkmalı. Bu konuda yarış olmalı. Bu konuda varsa engellere karşı mücadele etmek, kesinlikle geliştirilmeli. Bu temelde bu özgürlük mücadelesine, gerilla direnişine katılabilmek için gençliği seferber etmek lazım. Bu olursa, bu temelde bir mücadele yürütülürse o zaman önü açılır. Katılımlar artar. Bir gençlik örgütlenmesi gelişir. Dolayısıyla da her türlü gençlik mücadelesi, direnişi ortaya çıkar. Serhıldan çeşit çeşit geliştirilebilir. Sokak gösterileri, eylemler, büyük mitingler, protestolar, işgaller, boykotlar peşi sıra gelir.

Yapılacak iş çoktur. Her türlü mücadele yöntemi demokratik temelde yürütülebilir. Yapılacak iş ve yürütülecek mücadele o kadar çok ki hiç kimse ne yapacağımızı bilemiyoruz, nasıl mücadele edeceğimizi bilemiyoruz, dememelidir. Kendimize hedef bulamıyoruz, yöntem belirleyemiyoruz denilmemelidir. Böyle demek, kendini kandırmaktır. Kendini kandırma durumundan vazgeçmek gerekiyor.

Somut şartların somut tahlilini yapabilmek, Adil ve Gülbaharlar şahsında bu geliştirilen Botan şehitleri intikam hamlesine her yerden katılım gösterebilmek lazım. Şimdi gerillaya katılım, Botan şehitleri intikam hamlesine katılımdır. Tıpkı 86-87'lerde gelişen Agit çağrısı gibi günümüzde de Kürt gençliğine yönelik bir Adil çağrısı var. Adilleşme, Gülbaharlaştırma çağrısı var. Viyanlaştırma, Nudalaştırma çağrısı var. Bu çağrıya kesinlikle uyabilmek lazım.

Adilleşen gençlik olabilmek gerekiyor. Beritanlaşan, Zilanlaşan gençlik olabilmek gerekiyor. Viyanlaşan, Gülbaharlaşan gençlik olabilmek gerekiyor. Avrupa gençliğinin doğru duruşu ve hedefi budur. Bu doğrultuda hareket eden, günümüzdeki mücadeleyi iyi anlayan, şehitler gerçek-

liği ile birleşen bir gençliğin yapamayacağı, başaramayacağı hiçbir şey yoktur.

Avrupa'daki gençliğimizin Apocu ruhu anlaması lazım

Apocu gençlik ruhu, PKK ruhu, 14 Temmuz direniş ruhu kesinlikle böyle bir ruhtur. Bunun dışında bir doğrultu söz konusu olamaz. Başka bir yaklaşımla mücadele başarı ile yürütülemez. O bakımdan da her şeyden önce Avrupa'daki gençliğimizin Apocu ruhu, gerilla ruhunu, 14 Temmuz ruhunu iyi özümsemesi ve anlaması lazım. Bu temelde de gerillaya katılımı her şeyin önüne koyması lazım.

Gerillaya katılım çerçevesinde Avrupa'da başta kendisi olmak üzere, halkı örgütleyerek bu Kürt sorununu yaratan ve çözümünü engelleyen sahte demokratik baskıcı sisteme karşı güçlü bir demokrasi mücadelesini her alanda örgütleyip yürüten olması lazım.

Bunu yaparsa Avrupa'daki Kürt gençliği görevini yapmış olur. Bunu yaparsa Avrupa'daki Kürt gençlik örgütlenmemiz bütün Kürdistan devrimci gençlik hareketinin öncüsü haline gelebilir. Bunu yaparsa, büyük şehitlerimizin, kahramanlarımızın izinde yürüyen ve yürüten gençlik haline gelir. Yeni Adiller, Gülbaharlar, yeni Zilanlar, Beritanlar, yeni Agitler ve Kemaller ortaya çıkar.

Doğrultumuz bu olmalı, herkesin hedefi buna dönük olmalı. Bu temelde diyoruz ki mücadele Avrupa'daki Kürt gençliğini daha fazla katılıma çağırıyor. Özgürlük dağları, Kürt gerillası Avrupa'daki gençliğimizi daha fazla katılıma çağırıyor, kendine çağırıyor, birleşmeye çağırıyor.

Bu çağrıya cevap verelim,
**Agitleşelim, Adilleşelim, Viyanlaşalım,
Erdallaşalım,
Botanlaşalım...!**

aşitî barış peace frieden pace la paix...

Barış en başta gelen insanlık arayışıdır

Analiz

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, canlarını vererek 1 Eylül'ü barış günü haline getirenleri, tüm barış şehitlerini saygı ve minnetle anıyoruz. Barış, savaşla bağlantılı bir kavramdır. İnsanlık tarihi, sınıflı toplum uygarlığı döneminde bir savaş tarihidir. Savaş, mülk edinme ve egemen olma mücadelesinin en keskin ve şiddetli biçimidir. Dolayısıyla tarih boyunca savaşa karşı hep bir barış arayışı varolmuş, barış mücadelesi savaşı ortadan kaldırmak, savaşın öngördüğü amaçları başka biçimlerde gerçekleştirmek ya da insanlığı farklı amaçlar uğrunda yaşar kılmak için her zaman insanlığın gündeminde yer etmiştir. Barış olgusu, savaşla bağlantılı olduğu ve temelde onun karşıtı olduğu için, barışın değerini en çok savaşanlar veya savaşı yaşayanlar bilirler. Savaşın yol açtığı yıkım ve tahribatı, acıyı yaşayanlar anlar, barışı en iyi tanımlar ve ona gerekli değeri biçerler. Özgürlük hareketi olarak savaşan bir güç olduğumuz, yabancı egemenlik ve sömürgecilik nedeniyle direnmek, bu direnişi en bilimsel ölçülerde, en duyarlı ve dikkatli yöntemlerle yürüterek bu düzeye çıkartmak zorunda bırakıldığımız için, barışı da biz daha iyi biliriz. Barışın anlamını, değerini ve insanlık için taşıdığı büyük yeri en iyi tanımlayan ve takdir eden durumundayız. Barışın geliştirici, yaşatıcı, biriktirici ve büyütücü gücünü en fazla bilenlerdiniz. Dolayısıyla hareket olarak 1 Eylül ile ifade edilen Dünya Barış Günü'nü sahiplenerek ona gerçek anlamını herkesten daha iyi yüklemek durumundayız. Uluslararası planda bir barış gününün tespit edilerek benimsenmesi, insanlığın barışa en çok ihtiyaç duyduğu, yaşamını en fazla tehlikede hissettiği bir ortamda gerçekleşmiştir. İnsanlık tarihinin, sınıflı toplum uygarlığı döneminde bir savaş tarihi olduğunu yukarıda ifade etmiştik. Bu tarihin en son halkası, savaşların en tahripkarı ve insanlığın geleceğini en çok tehdit edeni, kuş-

kusuz İkinci Dünya Savaşı idi. Öyle ki İkinci Dünya Savaşı'nın sonu, neredeyse İslamiyet'in kıyamet diye tanımladığı ve insanlık için toptan bir son düzeyinde öngördüğü bir tehdit olarak nükleer silahları ve bunların kullanılacağı bir nükleer savaş gündeme getirdi. İkinci Dünya Savaşı'nda elli milyon insanın öldüğü ifade ediliyor. Sadece Sovyetler Birliği bu savaştan bir biçimde çıkabilmek için yirmi milyon kayıp vermiştir. Bundan yirmi yıl öncesinde gerçekleşen Birinci Dünya Savaşı'ndaki toplam kayıp sayısı on sekiz-yirmi milyon olarak tanımlanıyor. 20. yüzyılın ilk yarısında sadece bu iki savaş sonucunda hayatını kaybeden insan sayısı yetmiş milyonu bulmuştur. Bununla birlikte savaşta yaralanıp sakat kalanlar, bir de bu savaşın uygarlığın en çok geliştiği sahalarda maddi açıdan ortaya çıkardığı tahribat dikkate alınır, insanlığa ne kadar acı yaşattığı rahatlıkla görülür. İkinci Dünya Savaşı sonunda ulaşılan bir savaş düzeyi var; nükleer savaş olarak ifade edilen bu düzey, sadece şu veya bu düzeydeki tahribat ya da şu kadar insanın ölümü anlamına gelmiyor, tarih boyunca yarattığı bütün değerlerle birlikte bir canlı olarak insanlığın da yok edilme tehdidini ortaya çıkarıyor. Hatta sadece insanın değil, yerkürede varolan bütün canlılığın yok edilme tehlikesini içeriyor. İkinci Dünya Savaşı ile yaşanan tahribat ve acı düzeyi sonucunda karşı karşıya gelinen tehdit düzeyi böyledir. İnsanlık, bilimsel-teknik devrim sonucunda ulaşılan bilgi, eğitim ve duyarlılık düzeyiyle savaş tehlikesini daha iyi anladı. 20. yüzyılda ortaya çıkan dünya savaşlarının insanlığa kaybettirdiğini herkes iyi gördü. Barışın bu denli ihtiyaç haline gelerek barış gününün canlı tutulmasında, bununla birlikte barış

mücadelesinin çok yönlü verilmesinde, böyle bir bilinçlenmenin payı vardır. Öte yandan mevcut durumda İkinci Dünya Savaşı gibi, insanlığa büyük acı ve tahribatlar yaşatan bir savaş ortadan kaldıran büyük bir siyasi irade ve siyasi mücadele söz konusudur. Sovyetler Birliği'nin yirmi milyona yakın kayıp vermesi gerçeğinden hareketle savaşın durdurulmasında sosyalizmin büyük payı olduğu görülebilir.

Demokratik mücadele barış mücadelesidir

Siyasetten bir dünya barışının sürekli var edilmesinin, demokratik bir sistem temelinde demokratik toplum ve devletin yaratılmasından geçtiği açıktır. Demokratik siyaseti geliştirerek demokratik değişim ve yeniden yapılanmayı başarmak, demokratik uygarlık çağında ilerlemek, demokratik ölçülerde bir uluslararası sistem ortaya çıkarmak barışı kazanarak korumak ve insanlık için güvence altına almak anlamına geliyor. Barış mücadelesi, bu yönüyle bir demokratik değişim ve dönüşüm mücadelesidir. Demokratik siyaseti, demokratik düşünce ve yaşam tarzını geliştirme mücadelesi olan demokrasi mücadelesi, aynı zamanda barışı kazanma ve koruma mücadelesidir. İkinci Dünya Savaşı sonrasında gelişen ABD-Sovyet çatışması soğuk savaş dönemi olarak adlandırıldı. Soğuk savaş, bölgesel ve yerel düzeyde silahın kullanıldığı, ama dünya çapında ortak bir silah kullanımının engellenerek bunun yerine başta istihbarat olmak üzere, çok değişik yöntemler içeren keskin bir siyasi mücadelenin esas alındığı mücadele biçimi olarak tanımlanıyor. Farklı çevreler bu anlamda mutabık değil. Bu mücadele, savaştan kurtularak dünya barışını

güvence altına almanın ve barışı uzun süreli kılmanın gerekli olduğu bir dönemde gelişen bir mücadele oldu. Dolayısıyla böyle olması, doğal ve anlaşılır bir durumdur. Binlerce yıllık savaş tarihinde, İkinci Dünya Savaşı gibi çok ağır tahribatları olan bir savaş yaşanmış, yine nükleer savaş tehdidi gibi insanlığı topyekün yok olmakla tehdit eden bir tehlike ortaya çıkmış olsa da, barışı kazanarak bütün dünyada kalıcılaştırmak birden bire ve kolay olmayacaktı. Nitekim öyle olmadı. Hala da öyle olmuş değil ve bugüne kadar bir barış mücadelesi son derece gerekli olduğu gibi, bugün de aynı düzeyde ve aynı duyarlılıkla geliştirilecek bir barış mücadelesi gereklidir. Sosyalistler, her zaman soğuk savaş kışkırtıcısı ve yürütücüsünün ABD olduğunu söylediler. Kapitalistler ve bunlar içerisinde ABD yönetimleri ise her zaman Sovyetler Birliği'ni bundan sorumlu tutmaya çalıştılar. 11 Eylül ile birlikte gelişen süreci, bir üçüncü dünya savaşı olarak tanımlamak ve kendini öyle bir pozisyona koymak, ABD'yi bu bakımdan daha sorumlu kılıyor. Demek ki soğuk savaş kışkırtıcılığında ABD birinci plandaydı; kendisini savaş pozisyonundan çıkaramamışken 11 Eylül saldırıları gibi bir durumla karşı karşıya gelince, buna karşılık hemen yeni bir dünya savaşı ilan etti. Dünyada aslında herkesin çokça yaşadığı saldırıların benzeri bir saldırıyla karşılaşınca hemen bir dünya savaşı ilanına girişmesi, ABD'nin dünya egemeni olma politikasının dışı vurumudur. Günümüzde dünyanın ne kadar ağır bir saldırı tehdidi ile karşı karşıya olduğunu görmek gerekir. Bu savaş tehdidinin de elbette insanlığı yok etmeyi hedeflediği açıktır. Bu bakımdan basit, duyarsız veya sığ yaklaşamaz. Bu bakımdan barış,

her zamankinden daha fazla ihtiyaçtır. Barış, en başta gelen bir insanlık arayışındır. Bunu böyle ele almak, bu temelde gelişen barış cephesini görmek ve bu cephede yer alarak barış savaşımlığını her şeyin önünde gelen kutsal bir savaşıklık olarak tutmak gerekiyor. Kendimize çizdiğimiz özgür bir geleceğin gerçekleşmesi, bununla birlikte tüm insanlığın demokrasi ve özgürlükler yolunda ilerlemesi ancak barışla mümkün olacak, bir dünya barışına bağlı olarak gerçekleşecektir. Bunun çok iyi anlaşılması, dolayısıyla özgürlük, eşitlik ve adalet uğruna yürütülen her türlü mücadelenin barış mücadelesiyle birleştirilmesi gerekmektedir. Kimse “belki de kaybedecek fazla bir şeyimiz yok. Canlılık, uygarlık birikimi ortadan kalksa da, bu bizi fazla etkilemez, canımızdan öte bir şey almaz, o da zaten bir gün yok olacak” şeklinde değerlendirmemeli, barış mücadelesini hafife almamalıdır. Bu, insanlık gerçeği ve gelişimi karşısında, yaşam ve canlılık gerçeği, yine onun yüceliği ve kutsallığı karşısında sorumsuzluğu içerir. Biz, hiçbir zaman böyle sorumsuzlardan olamayız.

Böyle bir sonu sadece kendi açımızdan değerlendiremez, dolayısıyla böyle bir kaybı sınırlı bir canlılığın kaybı olarak göremeyiz. Önderliğimiz her zaman “yersiz bir damla kan, en ağır suçtur” dedi. Savaşın insanlık için ne kadar tahripkar olduğunu ve barışı kazanmak için ne gerekiyorsa onu yapmak gerektiğini, ondan öte bir savaşa girmemek gerektiğini belirtti. Yaşamı ve canlılığı koruma, insanlığı evrensel ölçüde ele alıp geliştirmede her zaman duyarlılığı öngördü.

Önderlik bunu bir yaşam felsefesi, bir varlık gerekçesi olarak ele alıyor ve öyle yaşıyor. Bu, bizim savaşı ve barışı ele alış felsefemizdir. Bu

nedenle barışı sağlamak, bütün sorunları barış içerisinde çözmek, temel yaklaşımımızdır. Barışı kazanmak için gerekli mücadeleyi vermek, ancak barışı yaratacak bir çerçevede savaşmak, bizim felsefik, ideolojik ve politik-pratik yaklaşımımızın özünü oluşturuyor.

Kürt gerillası Ortadoğu’da demokratik gelişim zeminini yaratma gücüdür

Hareketimiz açısından yeni 1 Eylül yıldönümü olan Dünya Barış Günü, aynı zamanda meşru savunma çizgimizin daha iyi çözümlenerek planlandığı, örgütümüzün daha sağlam, sağlıklı, denetimli ve iyi işleyen bir meşru savunma sürecine çekildiği bir sürece denk geliyor. Önderliğimiz her 1 Eylül’ü yeni bir barış adımına dönüştürmeye çalıştı. Tabii ki yeni bir stratejik duruma geçerek, çıkmaza çare bulma adımını atmaya karar vermesi ve bu temelde bir adımı 1 Eylül’de atması tesadüf değil; tamamen Önderlik çizgisinin özüyle, yürüttüğümüz savaş gerçeğiyle ve onun temel amacıyla bağlantılı bir durumdur. Bu, Önderlik çizgisinin özü, yürüttüğümüz ideolojik ve politik mücadelenin içeriğiyle bağlantılı olarak gelişen bilinçli bir seçimdir.

Savaşımız, Kürdistan’da insanlığı yok eden baskı, ezme ve savaş durumunu ortadan kaldırarak Kürtler için barışı sağlamayı amaçlayan bir savaştı. Ortadoğu’da Kürt barışı, sürekli çatışmaya sahne olan bölgenin savaştan kurtulup barışı kazanması demektir. Dolayısıyla böyle bir mücadele, en büyük barış mücadelesiydi. Ortadoğu’daki sistemin karakteri, dünya sisteminin karakterini belirlediği için Ortadoğu’nun barışa ve demokratik bir sisteme kavuşması, dünyanın barışa ve demokratik

bir sisteme kavuşmasını ifade eder. Bu nedenle yürüttüğümüz savaş, en temel barış savaşımı oluyor. Bunu bir sonuca götürerek kalıcı kılmak ve yürütülen mücadeleyle temel sorunlara çözüm bulmak için atılan adımın 1 Eylül’e denk getirilmesi tamamen bu gerçekle bağlantılıydı. Dolayısıyla yeni sürecin özü, her şeyden önce barış gerçeği olması, barış mücadelesini içermesidir.

Önderlik demokratik değişim ve dönüşümün gerçekleşmesinin, sorunların demokratik yöntemle çözümünün, başta Kürt sorunu olmak üzere Türkiye ve Ortadoğu sorunlarının demokratik yöntemlerle çözüm bulmasının barış ortamına bağlı olduğunu ortaya koymuş, dolayısıyla 1 Eylül 1998 ile birlikte birinci ilkesi barışı kazanmak ve korumak olan yeni stratejik süreci geliştirmiş, buna en kesin bir biçimde karar vermiştir. Bilindiği gibi Türkiye ve bölge gericiliği, dünya gericiliği ile birleşerek uluslararası komplo temelinde buna saldırdı. Aslında faşizmin ve militarizmin kalıntıları, kapitalizmin rantçı çete güçlerinin temsilcileri, Kürdistan’dan başlatılan ve bölgeyi hızla etkileme gücünde olan barış arayışının kendileri için büyük bir tehdit oluşturduğunu gördüler ve bu nedenle uluslararası komplo saldırısını başlattılar; 1 Eylül sürecinin üzerinden kırk gün geçmeden, uluslararası komplo saldırısını devreye koydular.

Generaller, savaş naraları atarak daha büyük bir yıkım ve yok etme tehditlerinde bulundular ve uluslararası komployu harekete geçirdiler. Daha sonraki gelişmeler, bunu çok daha net gösterdi. 11 Eylül saldırısı, Filistin-İsrail çatışması, Afganistan’da süren savaş, aslında 1 Eylül yürüyüşümüze karşı geliştirilen uluslararası komplo saldırısının Türk ve Kürt halkları için nasıl bir

imha ve yıkımı öngördüğünü çok net ortaya koyuyor.

2004 yılına kadar ısrar ve büyük bir fedakarlıkla yürütülen tek taraflı ateşkese karşı komplo ısrarla devam ettirilmiş bunun iç uzantıları yaratılarak hareketimiz son bir darbeye tasfiye edilmek istenmiştir. Fakat tasfiyeci ihanetçi çizginin deşifre edilip teşhir edilmesi temelinde komplonun bu hamlesinin boşa çıkarılması ve bunun karşısında aktif meşru savunma çizgisi temelinde 1 Haziran Atılımının kararlaştırılması mücadelemizde yeni bir süreci başlatmıştır.

Bu süreçle birlikte başlatılan direniş önemli gelişmeler açığa çıkarmış düşmanın iddialarının aksine gerillanın ve hareketimizin eskiye oranla daha güçlü olduğunu kanıtlamıştır.

2006 yılına gelindiğinde hem uluslar arası hem de Türkiye kamu oyununda gelişen talep ve bir çok siyasal gücün mesajları temelinde zayıf da olsa ideolojik ve insani yaklaşımı gereği beliren barış şansını Önderliğimiz ve hareketimiz değerlendirmek istemiş ve 2006'nın 1 Ekiminde beşinci ateşkese ilan edilmiştir. Fakat yine bu barış adımı komplocu güçler tarafından tasfiye için bir fırsat olarak değerlendirilmiş Türk devleti saldırılarını başta Önderliğimiz ve gerilla ve halk üzerinde yoğunlaştırmış ve süreç tersine çevrilmiştir. Bu saldırılar 2007'de sınır ötesi operasyonların başlatılması, 2008 baharında Güney'e kara operasyonu ve Kuzey Kürdistan'ın her tarafına en kapsamlı operasyonların gerçekleştirilmesi şeklinde günümüze kadar tırmandırılmıştır. Şimdiye kadar başta Önderliğimizin tüm saldırılara baskılara ve işkencelere karşı direniş gerillanın bölge ve uluslar arası güçlerin aktif desteği ile gerçekleştirilen operasyonlara karşı kahramanca direniş ve Kürt halkının önderliği ve mücadelesi etrafın-

da kenetlenerek tüm baskılara rağmen sahiplenmesi tüm saldırıları boşa çıkarmış onurlu bir barış umudunu canlı tutmuştur. Çatışmaların oldukça yoğun olduğu ve savaşın tırmandığı yeni bir dünya barış gününde maalesef yakın bir barış süreci görünmemektedir. Halkımız yitirdiği evlatlarının acısı ve yaşadığı savaşın zorluklarını her zamankinden daha anlamlı karşılamakta ve olacaksa bir barışı bunun ancak onurlu ve özgüllüğe giden bir adım olacaksa kabul edeceğini tüm dünyaya haykırmaktadır.

1 Eylül süreci barışı geliştirmek, sorunların demokratik yöntemlerle çözüm zeminini yaratmak, başlatılan yürüyüşü ortadan kaldırarak savaşı geliştirmek isteyen uluslararası komploya karşı mücadele etmek, barış mücadelesini yükseltmek anlamına geliyor. Komplonun boşa çıkartılması çok bilinçli, duyarlı, giderek örgütlü bir barış mücadelesini yürütmekle müm-

kündür. Önderlik böyle yaparak uluslararası komployu boşa çıkardı.

Yürütülen mücadeleyle yakalanan düzeyi görebek daha ilerilere götürmek için neler yapılması gerektiğini planlamalı, önümüze mutlaka başarmamız gereken görevler koyup kendimizi başarı sağlayacak bir pratik mücadeleye sevk etmeliyiz. Bu, bizim en temel tarihi görevimizdir. Yeni stratejik mücadelemiz, en planlı ve örgütlü biçimde 1 Eylül'le başladı. Bu anlamda 1 Eylül günü, mücadelemizin yılbaşı olmaktadır. Dolayısıyla her zaman 1 Eylülüleri, yeni bir yılın barış mücadelesinin tartışılarak planlandığı ve kararlaştırıldığı, temel görevlerinin belirlenip önümüze konulduğu günler olarak değerlendirmemiz gerekir. Önderlik böyle yaptığı ve örgütümüz de bu temelde yaklaştığı gibi bundan sonra da uluslararası komploya karşı barış, demokrasi ve özgürlük mücadelesi bu temelde yürütülecektir.

Kürdistan'da Fedai Kadın

Analiz

İnsanlık tarihi içerisinde sınıflı toplumlarla birlikte sömürsü çeşitlenen kadının durumu Kürdistan içerisinde de aynıdır. Kürdistan'daki toplumsal gelişim seyrinin zayıflığı kadının daha fazla ezilmişliğini doğurmuştur.

Kürdistan'da kadın; kapitalizmle birlikte gelişen kadın mücadelesi ve kazanımları dışında kalmış; ulusal, sınıfsal ve cinsel sömürüyü daha çok yaşar olmuştur. Kürdistan'da kadının varlığı ve iradesi ancak en güçlü ve örgütlü bir biçimde PKK öncülüğünde başlatılan ulusal kurtuluş mücadelesi ekseninde gün yüzüne çıkmıştır.

Ezilmiş bir kadın gerçeğinin yaşandığı bir toplumda kurtuluş mücadelesinin kolay gerçekleşmeyeceği ortadadır. Özgür bireyin ve özgür toplumun yaratılması için çok büyük bir özgürlük savaşının verilmesi kaçınılmazdır. Toplumun yarısını oluşturan kadının sorunu doğru çözümlenemezse toplumsal gelişmeden, özgür toplum ve özgür kadından bahsedilemez.

Eşitliğin olduğu yerde ordular olmaz. Ordular eşitsizliğin olduğu yerde ortaya çıkar. Biri ezilenlerin ordusu, diğeri ezenlerin

ordusudur. Bir yerde hep erkeklerin ordusu varsa orada tam ezilmiş kadın gerçeği söz konusudur. Nitekim hayat onu doğruluyor. O halde çok genel anlamda bu tespit bile kadın ordulaşmasının eşitlik için genel bir değer ifade ettiğini görmemizi ve bilmemizi sağlıyor. Niçin kadın ordulaşması dediğimizde en temel eşitlik aracıdır da ondan diye cevap vereceğiz" (Parti önderliği)

Bir toplumun sosyalleşme düzeyi, kadının özgürlük düzeyi ile paraleldir

PKK içerisinde katımlar kadın bazında özellikle 90'lı yıllardan itibaren artmıştır. Kadın katılımının artışı genel devrim mücadelesinde önemli bir kadın potansiyelini oluşturmuştur. Gelişen mücadele ile kadın ordulaşmasına gidilerek büyük bir ilerleme katedilmiştir.

Kadın özgürlüğü önünde engel olan ezilmiş, köleden daha köleleştirilmiş feodal Kürt erkeğini, bir nebze olsun gerçekliğini görmeye itmiştir bu ilerleyiş. Bilindiği gibi bir toplumun sosyalleşme düzeyi, kadının özgürlük düzeyi ile para-

leldir.

Kadının sorunu çözümlenemezse özgür toplum bahsedilemez

Kürdistan toplumunda "erkek" ulusal ve sınıfsal sömürüye maruz kalırken; kadın hem bunlara, hem de erkeğin cins sömürüsüne maruz kalmıştır. Ki bu kadın üzerindeki sömürünün derinliğini göstermektedir. Bu derinlik Kürdistan'da en çok ezilen ve dolayısıyla özgürlüğe en çok ihtiyacı olan kadının özgürleşme isteminin ve mücadelesinin en temel gerekçesi olmaktadır.

Dünyanın bir çok yerinde ulusal ve sınıfsal sömürünün ortadan kaldırılması mücadeleleri verilmiş, ama bu mücadeleler veya gerçekleşen devrimler, kadın üzerindeki katmerli sömürüyü ortadan kaldıramamıştır. Kadın üzerindeki katmerli sömürü, sisteme rengini veren erkek egemenlikli sömürünün güçlü olmasının bir sonucudur.

Ulusal ve sınıfsal açıdan ister ezen, ister ezilen erkekte egemen sistemin verdiği bir şekillenmeyle hep kadını sömürmesi geleneği, kadının da bundan kurtulma mücadelesini zorun-

lu kılmaktadır. Yani kadın, ulusal sınıfsal kurtuluş savaşımını erkekle birlikte ezene karşı verirken, aynı zamanda erkekte varolan egemenlik karakterini değiştirip dönüştürme görevi ile karşı karşıyadır. Bu da özgürlük mücadelesinin en incelikli, en derinlikli, en zorlu boyutu olmaktadır.

Kadın kölelik tarihi, insanlık tarihi kadar eskidir

Kadının özgürleşme sorunu bu kadar belirleyici iken sıradan bir emek ve çabayla tüm bu sorunların üstesinden gelinemeyeceği açıktır. Ağır özgürleşme sorunu olan kadının büyük bir fedakarlıkla eşitlik ordusunun bir üyesi olma zorunluluğu olduğu gibi, bir orduyu içinde barındıran, adeta tek başına bir ordu olabilen fedai olma zorunluluğu da vardır. Bu da, her türlü bireysel yaşam istemlerinden kopmakla, parti yaşam geleneğine kendini katmakla, hiçbir kaygıyı yaşamaksızın kendini tamamen özgürlük mücadelesine vermekle mümkün olur.

Kadının kimlik ve kişilik bulması, ancak yüksek bir bilinçlilikle, kişiliksizleştirilmesini, hiçleştirilmesini aşmasıyla mümkün olabilir. Dolayısıyla, mevcut kadın gerçekliğini aşan eylemin sahibi olmada; özgürlükten daha değerli bir kazanım olamayacağından ve köleliğinden mutlak kurtulması gerektiğinden, bundan daha yakıcı bir seçeneği olmadığından, çok daha avantajlıdır. Kendini aşan ve gerçekleştiren insan olmak, her şeyden feragat etmekle mümkün olacağından, kadındaki maddi- manevi zemin onu böyle bir feragate en yakın aday kılmaktadır.

Kadın kölelik tarihi, insanlık tarihi kadar eskidir. Bu gerçekle yola çıkarak özgürleşmeye en çok ihtiyaç duyan, isteyen, hisseden, özlemi olan kadın, Başkan APO'nun yarattığı özgürlük ideolojisiyle büyük gelişme

düzeyini PKK içinde yakalamış ve büyük özgürlük eyleminin sahibi ve öncüsü olmuştur. Özgürlük Manifestosunu, eylemiyle yaratan Zilan yoldaş Parti Önderliğine hitaben: “keşke sizin için verebileceğim başka şeylerim de olsaydı” der. Görülüyor ki, Zilan yoldaş özgürlük fedailiğinde sınırın olmadığını eylemiyle ispatlamıştır. Zilan gerçeğinde özgür kadını yaratmanın büyük zorluğu kadar, gelecek özgür kadın kimliği ve onun kişiliği vardır

Çok daha önemlisi, kadının özgürleşme mücadelesinin keskinliği ve Zilan kişiliğinde dirilişinin varlığıdır. Zilan, Berivan, Ronahi, Sema Yüce ve daha bir çok kadın fedai yoldaşın gerçekleştirdikleri özgürlük eylemlikleri, kadının özgürleşme isteminin vazgeçilmezliğinin ve sürekliliğinin göstergeleridir.

Kendisini iyi örgütlemiş birey özgürlük mücadelesinin de örgütlülüğünü yaratabilir

APO'cu felsefenin, yaşam ve savaşım tarzının fedailik olduğunu gösterip bu uğurda sembolleşen Zilan kişiliği, özgür kadın kimliği ve kişiliğinin de nasıl olması gerektiği noktasında öncü olmuştur. Vazgeçilmez zorunlu bir ihtiyaç olduğu kadar büyük bir tutku olan özgürlüğü çok istemenin, tamamen kendini buna yatırmaktan geçtiği, bu örneklerle ortaya bir kez daha çıkmıştır.

Kadının tarihi ve toplumsal anlamda yitiriliş eylemi çözümlenip ortaya koyulduğunda, özgürlüğün geliştirilmesi eyleminin de sıradan olamayacağı ortaya çıkacaktır. Partimizin bu sorunu çözüme attığı adım uzun süreli bir mücadeleyi gerektirmektedir. Şu açıkça anlaşılmıştır ki, kadın özgürleşmesinin yolu savaştan geçmektedir. Bu savaş hem içte hem dışta yürütülmek durumundadır.

Parti Önderliğine, amacına, halkına bağlılığın kalıcı ve sağlam olabilmesi için bu savaşım vazgeçilmezdir. Bunun için de özellikle içte, kişilikte yürütülen savaşım amansız ve sürekli olması zorunludur. Bunun dışında hiçbir zemin eşitlik ve özgürlük için yeterli örgütlülüğü yaratmaya uygun değildir. Kendisini iyi örgütlemiş birey, eşitlik ve özgürlük mücadelesinin de örgütlülüğünü yaratabilir. Güçlü bir örgütlenme düzeyiyle ancak güçlü bir iradeden söz edilebilir.

Orduya eşitlik ve özgürlük karakterini veren temel ilke, kadının kendi özgür iradesiyle oluşturulan örgütlülük düzeyinin varlığıdır. Kadın ve erkeğin varlığıyla orduda yaratılan emek ve çabaların bütünlüğü, eşitlik ve özgürlüktür.

Feda veya fedailik sadece fiziki imha değildir

PKK bir fedai partisi, Önderliğimiz de en büyük fedai yaratıcısıdır. O halde bu hareket içinde yer alan insan, en büyük fedai ruhun sahibi olmak durumundadır. Kişiliğinde; doğasında fedakarlık, vericilik, kendini hesapsız katma bulunan kadın, fedai kişiliğine oldukça yatkındır. Kadın, fedai kişilikte de sürekliliği yakalayan militan düzeyini bir çok yönüyle ispatlamıştır. Zilan yoldaşın öncülüğüyle başlayan, Sema, Rojbin, Dilan, Berwar, Binevş, Bermal ve daha bir çok kadın militan, şahadetleriyle özgürlükte ısrarı, maddi manevi zemine kavuşturarak yaşam felsefesini oluşturmuşlardır.

Kişilik savaşımını veren fedai için savaş, kendi diyalektiğinde ilerler. Bu diyalektik gelişime göre kadının, hem kölelikten, hem erkek egemenliğinden kurtuluşu birbiriyle iç-içe gelişir. Fedai, kişilik savaşımıyla ancak özgürlük mücadelesinin verilebilirliğini görmeli, bunu pratikleştirebilmelidir.

Feda veya fedailik sadece fiziki imha değildir, düşmanı karşısına fiili olarak almak da değildir. Kendi geriliklerini, yetmezliklerini aşarak patlama yapmak, çıkış yapmaktır. Kişiliksizliğin, kimliksizliğin, hiçleştirilmişliğin karşısında durmak, yeniyi yaratabilmektir.

Fedai kadın; örgütlü, planlı, öz güç ve iradesine dayalı çalışır

Kendisindeki köleleştirici yanları görüp aşamayan insan kendini feda etme gerçeğinden de uzak olur. Parti önderliğinin; “ben köle kadından nefret ediyorum” belirlemesini göz önüne alarak, Önderliğin yaşam felsefesinin fedaisi olmak, onu derinden anlamak, uygulamak, özgürlüğe yaklaşmak anlamına gelir. Pratik uygulayıcılığı en iyi örnekledirenlerden biri olan

Sema Yüce yoldaş, ölümle yaşam arasındaki bağı ortadan kaldırdığı özgürlük eyleminde şu belirlemeyi yapmıştır; “kendimdeki bütün beşeri yönleri yendim”. Bu, insani zayıflıkların olağanüstü bir çabayla yok edilmesidir. Özgürlük manifestosunu eylemiyle yaratan Tanrıçamız Zilan yoldaş, büyük eylemin sahibi olurken, bunun sınırsızlık ruhunun da büyük sahibi olmuştur.

Görülüyor ki, fedai kadın, örgütlü olmayan, başarısı olmayan yaşamı da ret eder. Örgütün olmadığı yerde kendinde yoğunlaştırdığı güçle tek başına örgüttür. Onun gücünü gösterir.

Fedai kadın; örgütlü, planlı, öz güç ve iradesine dayalı çalışır. Tüm olanakları tek başına yaratıp belli bir sistem çerçevesinde yürütür ve sonuç alır.

Fedai kadın, mücadele ettiği düzenden ve düzen erkeğinden nefret eder, erkeği değiştirip dönüştürme görevi vardır.

Fedai kadın, sadece yaşarken değil,

ölümünde bile yaşamı yaratandır.

Fedai kadın, yoğunca kişilik savaşımını veren, sosyalist özü, değerleri kendisinde temsil edip yaşamsallaştırandır.

Fedai kadın, ret ve kabul ölçülerini kendinde netleştiren ve bunu uygulamaya gücüne dönüştürendir.

Fedai kadın, her türlü sorun karşısında çözüm gücü olma, doğal sorumluluk duyma, kirletilmiş insanlığı önce kendinde temizleme devrimciliğidir, çekim merkezidir ve örgütleyicidir.

Fedai kadın, yoğunluklu ve incelikli bir sınıf-cins savaşımını verme, köle kadını ve egemen erkeği ruhta, düşüncede öldürme gücünü gösterendir.

Fedai kadın, üslupta, hitapta yaşamı kazandıran, moral kaynağıdır. Köleliğin her türlü dilini ret eden, bitirendir.

Fedai kadın, derin tarih bilinciyle insanlık ve mücadele değerlerine sahip çıkan, yüceltendir.

Fedai kadın, Önderliğe, sosyalizme, halkına bağlılıkta söz ve eylemini en doğru biçimde buluşturandır.

Fedai kadın, yeni insanı yaratmada kendini aşan insanın bilincine varan eylemliliğin sahibi olandır.

Fedai kadın, amaca kilitlenen, yaşamda ve savaşta zaferi garantileyendir.

Fedai kadın özgürlük mücadelesinin yakıcılığını bilir, tek kişilik bir ordu olur.

Ulaşılması gereken kişilik düzeyi bu iken bu düzeyin bir örgütlülük zemini olmadan gerçekleştiremeyeceği ya da sonuç alamayacağı ortadadır. Kürdistan devriminde, PKK öncülüğünde başlatılan Özgürlük mücadelesi, büyük bir örgütlülük olanağı yarattığı gibi özgürleşme savaşımının da temel tarzını ortaya çıkarmıştır. Kadının özgürlük mücadelesine katılmadaki yoğunluk genel anlamda da güven, inanç, moral vesilesi olmuştur. Kadın

açısından da özgürlük tutkusunun gelişmesi, bilincin gelişmesi, fiziki dayanıklılık, anlama, düşünme, yaşamsallaşma gibi büyük bir ifade ve irade gücü olmasına ön ayak olmuştur örgütlülük. Zekiyelerle, Zilanlarla, Berivanlarla, kişilik eyleminde imkanlar, örnekler ortaya çıkmıştır.

Özgürlük; irade, örgüt, düşünce gücüne sahip olmakla mümkündür

Bu örneklerin tümü, kendini yaşamda ve savaşta örgüt bilinciyle donatan kadının başarılı olabileceğinin ispatıdır. Yürütülen mücadeleye ters, kendi cinsini hor gören, erkek egemenlikli dünyanın alçaltıcı etkisi altında kişiliğini bulamamış, yaşamı kaybetmenin etkisini yaşayan kadın; yükseltilebilir mücadele ile yok edilmektedir. Klasik, bitik, gerileyen ve geriletken kadın karşısında yaratılan, güçlenen ve güçlendiren gerçeği yine bu örneklerle ortaya net bir biçimde çıkmıştır.

Kadın özgürleşmesinde en temel sorunlardan biri irade sorunudur. İstenilen düzeyde bu yakalanamamıştır. Öz güce dayanan, öz düşüncüyü, kararı, iradeyi oluşturamama, kendi yapabilirliğine tam olarak güveneme, irade oluşturamayışının hem nedeni, hem de sonucudur.

Özgürlük; irade, örgüt, düşünce gücüne sahip olmakla mümkündür. Tüm bu güçlere sahip olunamadan istenilen düzeye ulaşamayacağı ortadadır. Sorunlardan ve çözümünden kendini sorumlu görmek ve o gücü kendinde oluşturmak, çok etkili bir biçimde yaşamda dönüşüm gücü olduğuna inanan kadın için bir zorunluluktur. Kadın iradesinin gelişiminde en temel görevdir.

YURTSEVER KÜRT GENÇLİĞİNE DAĞDAN BİR ÇAĞRI...

Yorum

Şervan Çiyager

Kuşkusuz her Kürt insanı kendi iradesi yurtseverlik duygusu ve görevleri gereği bize dayatılan ahlaksızlığa karşı Edi Bese deme hakkına sahiptir. Ama 7 öncü ve dinamik olan geleceğimizi belirleyen kesim olarak gençlerin saç keserek eylem koymasına yakışmıyor. Bundan da önemlisi bu taktik bir hataya yol açmaktadır. Önemli olan da bu yanlış taktiği görmek önderliğin özgürlüğünü ve özerk demokratik Kürdistan'ı kuracak eylemlere yönelmektir. Her eylem öfkeden doğar öfke büyütülmelidir, yangın gibi.. Öfke keskinleştirilmelidir, kurşun gibi. Öfke sel olup akmalıdır, gerilla gibi..

20. yy'da başlayan ve halen devam eden hal-kıymızı ve ülkemizi bitirme politikası hızından bir şey kaybetmeden devam etmektedir. Bu baskı ve asimilasyon siyaseti bilindiği gibi uluslar arası bir karardır. Bu kararın pratik uygulaması da görev olarak TC'ye verilmiştir. TC'nin yaptıkları başını İngiliz ve Almanların çektiği bugünde ABD'nin yürüttüğü Kürt halkına yaklaşımların sonuçlarıdır. Türk devleti Kürtlere düşmanlık yaparak dış devletlerden destek almaktadır. Çünkü uluslar arası sistem bunu istemektedir. Derinlikli düşünüldüğünde TC kullanılan bir hayvan gibidir. Fakat bu hayvanın şimdiye kadar terbiye olmaması da kendi suçudur. Her Kürt insanı bu siyasetin kendisine yansıyan sonuçlarını az yada çok bilecek durumdadır.

Yukarıda belirttiğimiz siyasi yaklaşımların bir sonucu olarak en son uluslar arası komplo geliştirildi. Yine uluslar arası alanda egemen olan devletler için içindeydi. Nasıl ki 1920'lerde Türk egemenlerinin gücü Kürdistan'ı bölmeye yetmediği için Avrupalılar Kürdistan'ı bölüp bu bölünmenin pratik uygulamalarını görevlerini Türk egemenlerine verdilerse, komploda

da böyle oldu. Komployu başlatanlar yine TC denilen yaratığa bir görev verdiler. Komplo ile önderliğimize özgürlük hareketimize ve halkımıza nasıl yaklaşılması gerektiğini belirtep görevi uşakları olan Türk yöneticilerine verdiler.

Akp Kürt sorununu çıkarları için kullanmak istiyor

Bu uşaklığı en iyi yapacak olanlarda AKP denilen sahtekar Müslümanlar olduğu için bunları iktidara getirdiler. Sonuna kadar kendilerine destek sundular. En son kapatma davasında da devreye girip Türkiye'deki hegomonik savaşta AKP yi desteklediler. Türkiye ortamında dış mihrakların uşaklarının kendilerini daha fazla satma savaşında ortaya çıkan durumlar Türkiye'de demokrasi mücadelesi veriliyor diye de toplumlara yutturulmaya çalışılmaktadır. Son Ergenekon çetesi nin deşifre olan en basit suçları bile bu devletin ne kadar kirlili bir yaratık olduğunu ortaya koymuşken sıra Kürtlere yapılanlara gelince herkes suspus oluyor. Bunun anlamı şudur. Bundan sonra da Kürtlere yapılanlar ne olursa olsunlar suçtan sayılmayacak. Yani Kürt öldürülebilir. Köyü yakılabilir.

Göçertilip açığa mahkum edilebilir. Bir halk olarak yok edilmesi için ne gerekiyorsa o yapılabilir. Demek istenen budur.

Dikkat edilirse Ergenekon soruşturması adı altında devam eden danışıklı dövüşün başladığı süreçte önderliğimize dönük baskılar da arttı. Önderliğimizin İmralı koşullarında yoğun bir psikolojik ve sosyal baskı altında olduğu dönem dönemde tahrikler için rençide ediciliğin temel bir amaç olduğu yaklaşımlar dayatılmaktadır.

Uluslar arası komplo kendi çıkarları uğruna Türk Kürt savaşı başlatmak için komplo geliştirdi. Türk devleti de komplo ile beraber Kürt halkının özgürlük davasını bitirmek tüm özgürlük taleplerimizi ortadan kaldırmak için faydalanmak istedi. AKP denilen uluslar arası çeteciliğin Türkiye uzantısı güçte Türkiye'de iktidarını sağlama almak için yaklaştı. Böylece dönem dönem orduya, dönem dönemde kendisine destek veren efendilerine mesajlar verdi. Zaman kazandı. Şu unutulmamalıdır ki AKP Kürt sorununu ve PKK'yi siyasi amaçları için kullanmak istemektedir. Her yaklaşımında Kürtleri yedeğine almak isteme vardır.

Apocu gençliğin düşmana cevabı daha radikal eylemlerdir

Tüm taktiklerini bunun üzerine kurmaktadır. Ne zaman ki derin devlet içine istediği gibi yerleşti işte o zaman Kürtlere son tekme vuracaktır. Bunun için bu sahtekar ekibin oyunlarını iyi bilmek durumundayız. AKP'nin Kürt halkına karşı yaptığı sadece inkar siyasetiyle savaşmak değildir. AKP'nin Türk devletinin siyasi geleceğine kazandırdığı ve bunu da Kürtlere karşı savaşta uyguladığı bir ince tüccar sahtekarlığı da vardır; karşı mücadele güçlerini yanlış mücadele taktiklerine çekme! Bunun en iyi örnekleri halkımızın demokratik mücadele alanında görülen sayın kampanyası ve son saç kesme biçiminde yaşanan eylemlerdir. Bu eylemlerin gelişmesinin zeminini çok bilinçli ve ince bir şekilde bu siyasi klik ayarlamakta ve elindeki imkanlarla iğrenç uygulamalarıyla uğraşmamız için yeni belalar üretmektedir. Demek istediğimiz şudur; zaten devlet inkarcı ve sömürgecidir.

Seksen yıldan fazladır bu devam etmektedir. Önemli olan inkar ve imha siyasetini aşmaktır. Ama dikkat edilirse hedef olarak karşısında

mücadele yürüttüğümüz konular giderek akp sahtekarlığının iktidarının gücüyle bize dayattığı sorunlar olmaktadır. Mücadelede buna taktik hata denilir. Her Kürt kurumu ve yurtseveri bunları düşünmek durumundadır. Hareketimiz ve önderliğimiz, kurumlarımızın ve halkımızın geliştirdiği eylemlere demokratikliğin gereği olarak bir şey demeye bilir ama bu yapıların doğru olduğu anlamına gelmez. Zaten önderlik kendisi için bir karıncanın bile ezilmesini istemez.

Kürt halkı önderliği için canını vereceğini göstermiştir. Komplo sürecinde onlarca yurtsever fedai eylem yaptı, komployu lanetleme serhıldanlarında şehit düştü. Milyonlarca Kürt önderliğini siyasi bir önder olarak kabul edeceğini ilan etti. Fakat dikkat edilirse Türk devleti sayın kelimesine takti. Halkımızı tahrik etti, şimdi serok, önder, reber, siyasi irademiz, canımız, kanımız diye hitap ettiğimiz önderliğimize ağırlıkta sayın demektir. Bu sayınlı hitaba takılıp kalma bizlerle önderlik arasındaki bağları geriye çekmektedir. Çünkü sayın demek serok demekten önder demekten reber demekten geri bir hitaptır. Fakat iş si-

yasi mecraya kanalize edildiği için adeta namus meselesi haline getirilmiştir. Bunu artık aşmak durumundayız.

Benzer bir yaklaşım da ki bu daha geridir, saç kesme adı altında yapılanlardır. Yakında Türk devleti bizi yanlış yere kanalize etmek için saçını kesenleri mahkemeye çıkaracak hatta bu yanlış yapmamız için berberleri bile kapatabilir. Bu eylemin çok yaygınlaştırılması özellikle basında bir eylem olarak verilmesini gerillanın kabul etmediğini söylemek durumundayım. Bu ne biçim eylemdir? Hele gençliğin bunu başlatması yaygınlaştırması ne kadar doğrudur. Önderliğimizi yok etmek isteyen zehirleyen ve saçını kazıtarak mesaj veren bu barbar devletin uygulamalarına bu post-modern arabesk eylem biçimiyle mi karşılık verilmelidir yoksa dünyalarını dar edeceğimiz eylem biçimleriyle mi karşılık verilmelidir.

Ortadoğu'da yaşıyoruz, her gün onlarca insanın öldürüldüğü ve kaskatı kesilmiş zihniyetlerin hükmettiği bir alanda saç kesmeyi bir eylemden saymak biraz komik olmaktadır. Gençler bunu nasıl başlatıp yaygınlaştırdıysa başka ve daha radikal eylemlerle de öncülük etmelidir. Kürt yurtsever gençliğine yakışanda budur.

Kuşkusuz her Kürt insanı kendi iradesi yurtseverlik duygusu ve görevleri gereği bize dayatılan ahlaksızlığa karşı Edi Bese deme hakkına sahiptir. Ama7 öncü ve dinamik olan geleceğimizi belirleyen kesim olarak gençlerin saç keserek eylem koyması yakışmıyor. Bundan da önemlisi bu taktik bir hataya yol açmaktadır. Önemli olan da bu yanlış taktiği görmek önderliğin özgürlüğünü ve özerk demokratik Kürdistan'ı kuracak eylemlere yönelmektir.

Her eylem öfkeden doğar..
Öfke büyütülmelidir, yangın gibi..
Öfke keskinleştirilmelidir, kurşun gibi..
Öfke sel olup akmalıdır, gerilla gibi...

12 eylül gerçeği ve yaratılmak istenen gençlik

Yorum

Kasım Engin

Türkiye de 12 Eylül cuntası öncesi ile 12 Eylül cuntası sonrası çok ciddi değişiklikler yaşanmıştır. Bu bağlamda bizim 12 Eylül cuntasını hep değerlendirmemiz ve burada yola çıkarak sonuçlar çıkarmaya çalışmamız yerindedir. Başka bir durum ise bizim 21. yy'da yaşadığımız gerçeğidir. Denilebilir ki "artık post modern bir dünyada yaşıyoruz. 12 Eylül kültürü çoktan aşılmıştır yeniden değerlendirilmesinin ne anlama olabilir ki?"

Post modern kültürü değerlendirmeden geçmek elbette olmaz. Ama bugün eğer Türkiye ve Kürdistan da bu kadar bu kültür kendisine yer açıyor ise bunun nedenlerini bulmak anlamlı olmaz mı?

Bugün binlerce gencin boş, avare, lümpenizm diyebileceğimiz emekten uzak yaklaşımlarıyla adeta pop dizi kara sevda kültürlerine takılmaları, yaşamın karşısında inançsız duruşlarıyla adeta her türlü şoven ve faşizan politikalara ya alet olmaları ya da buna geçit vermelemini neyle izah edeceğiz?

Ve bugün toplumsal so-

runlardan öcü gibi kaçan ve bu sorunların çözümü yerine bunlardan kaçtıkça bireycileşerek asosyalleşen bir tiplere ki sadece kendini düşünen bir kişi ile gelecek nasıl yaratılacak?

Son olarak, bugünlerde hepimizin gözlemlediği neredeyse çaresiz, kendisi olmaktan uzak, zayıf, kararsız ve gerilla da gördüğümüz gibi adeta iki sol kola sahip olarak fakir fukara ve beceriksiz olmanın yanı sıra kimi arkadaşın deyimiyle "plastik ve naylon gençlik" olgusunu siz buna-post modern kültürde deseniz başka bir şey de yakıştırsanız da kabul edecek miyiz?

Ve sorularımızı sormaya devam edebiliriz, ancak yerli olduğu kanısındayız.

12 Eylül cuntası öncesi gençliği genelde toplumsal sorunlara karşı duyarlı bir gençlik olarak biliriz. Belki etkilendiği kaynak 68 kuşağıdır ve bu kuşağın yarattığı direngen ve iradeli bir birey olmanın yanı sıra toplumsal gelişmelerden kendisini soyutlamayan hatta tam tersine kendisini toplumun deviniminde sorumlu gören

bir gençlik olduğu genel kabul geçer edilir.

Erken tahrike geliyorlardı erken kandırıldılar

O dönemlerde bu salt siyasal arenada bir iradeleşmeyi göstermiyor, adeta yaşamın her sahasına bu erkenden olgunlaşma kendi damgasını vuruyor. Biz biliyoruz ki birçok gençte değil hatta çocukta sayılabilecek gençler felsefe ile uğraşırlardı. Siyasal bilimle ilgilenir ve okurlardı. Gazeteleri takip ederlerdi. Konuşma dilleri yetkindi-hele okul okumuş iseler-bu daha bir etkileme gücü gösterirdi. Ve biz biliyoruz ki çok erkenden eylemsellik dediğimiz örgütlenme ve pratik politikanın uygulandığı sahaya atılırlardı.

Bunların hepsini o dönem gençliğinin hanesine pozitif olarak yazmak yanlış olmaz. Denilebilir ki erken tahrike geliyorlardı, erken kandırıldılar. Evet, bunlarda doğru. Epay kullanılır pozisyona geldiler. Ama unutmayın ki o kadar adeta kılıçların çekildiği er meydanların-

Bugün binlerce gencin boş, avare, lümpenizm diyebileceğimiz emekten uzak yaklaşımları adeta pop dizi gençliğini yaratmıştır

da gençliğin devrimci öncülüğü yeterince duyarlı olmazsa yüzyılların değil bin yılların egemen güçlerinin kendi edindikleri tecrübelerden yola çıkarak Ali Cengiz oyunlarıyla uzman oluşlarından kaynaklı da bir sürü genci provoke edebilmelerini sağlaya bilmişlerdir.

Ama ya bugün? En küçük kandırma oyunlarıyla kaç tane genç bu tuzaklara düşmüyor? Kaç tane kirliliği vaat ile kandırılan ve inancından vazgeçirilen çıkmıyor? Ve bu gün gençler ne kadar egemenlerin, sömürgecilerin hizmetine farkından olmadan değirmenlerine su taşıyorlar?

Bu sorulara doğru cevap verir isek o zaman 12 Eylül öncesi gençliğin duyarlılığı görmüş oluruz. Ve arada uçurumlar kadar farkı da görürüz.

12 Eylül ne yaptı ve nasıl bu gençliğin içini boşalttı? 12 Eylül esas itibarıyla tırpanladı. Siz bir ağacı düşünün, çok ince bir bıçkı ile kesilsin ve kesilirken düşmemesine özen gösterilsin. Dış biçimi-görünümü ile ağaç sapa sağlamdır. Ama yıllar geçtikçe bu sağlam gözükten ağaç içten içe çürüyecek ve kuruyacaktır. Ve siz bir tekme ile devirebileceksiniz.

Şimdi 12 Eylül

böyle bir gerçekliği ortaya çıkardı. Yine soralım ne yaptı?

Öncelikle toplumsal sorunlara duyarlı olan bir gençliği bu sorunlara bulaşmaması için içinin boşaltılması gerekirdi. Nasıl olacaktı bu? Gençliğin o bilinen dinamik, enerjik dolu arayışlarını öyle bir yere akıtmalı ki orada tüm enerji deşarj olsun ve hatıta deşarjın da ötesinde sistemin değirmenine o bilmeden su taşıyın. Peki, bu nasıl yapılacak?

Önce gençliğin tüm enerjisini harcamalıydı. İşte bunu bir, her yere futbol takımları kurarak yaptılar. İki, her yere sanatçı kültürü aşıladılar. Belki hatırlayanız olmaz ama en azından filmlerde görmüşsünüzdür, her yer Ceylanlı, Ferdilî, Emrahlı, İbolu, Orhanlı, Müslümlü oldu. Ve siz buna birde Salako tiplerini de bir ekleyin bakalım neler çıkacak? Üçüncüsü olarak o dönemlerin meşhur batakane yeri olan bilinen Yeşilçam'a sistematik olarak herkes özendirilmeye çalışıldı. Esas noktalar bunlar olsa da hiç şüphesiz hepsi bunlar değildi. Önemli başka bir husus da herkese adeta "kendini kurtaran kaptandır", "her koyun bacağından asılır" "köşeyi dönen adam" ve tabii ki "boş ver, sana ne" felsefesini her yere yaymalarıydı.

Önce 12 Eylül cuntası direngen olan gençlere ve devrimci örgütlere ve en fazlada Kürdistan toplumuna öyle işkenceler yaptılar ki görenler "tanrım kimsenin başına bunlar gelmesin" dedirtecek noktaya getirdiler. Ve sonrasında da bu kez İspanyol faşistlerin formüleştirelmesi ile "FFF" ya da bizim Türkiye gerçeğine uygun olarak formüleştirelmemizle "SSS"ler tüm gençliğe yedirildi. SSS'ler "Seks, Sanat, Spor", FFF'ler ise Futbol, Fiesta, Film. (Fiesta eğ-

lence anlamında sanat diyelim.)

Örneğin o yıllarda bizim köylerde bir sürü kız artist olmak için köyden kaçmış ve gidip fuhuşa saplanmıştı. Yine bizim köylerde herkes bir futbol hastası olmuş ve kimisi o kadar para yatırmıştır ki bir profesyonel futbolcu olsun ve birde o zaman Fiesta'ları yani kim nasıl örgütlediği belli olmayan buluşma partileri, veda partileri, eğlence partileri, doğum günü partileri ve... partiler meydanları alıp götürdüler. Siz buna bir de gemisini kurtaran kaptandır misali yoğun okullara gitme hastalıklarını da eklerseniz geriye ne kalır ki? Okul okurken bu yukarıda ki üç SSS'ler özel teşvik edilirken diğer topluma duyarlı olan saha ise yasak zihniyetle kovuşturulmadan bırakılmamıştır.

Peki, sonuç? Özünden uzaklaştırılmış, enerjisi boşa çarçur edilmiş, bizim deyimimizle zıvana da çıkarılmış, bizim filozof yoldaşımızın deymiyle ise somununu yani vidasını yemiş bir kişilik ortaya çıkmıştır. Ve siz istediğiniz kadar vidayı sıkın ama kendisini yediği için tutmuyor ki! Somunun dişleri körelmiş neresini sıkabilirsin ki? Varsay ki sıktın ne eline geçecek? Olsa olsa somunu öyle yaparsın ki bir daha başka anahtar tutmaz olsun ve hep kayıversin.

İşte 12 Eylül cuntasının hedefi böylesine bir gençlikti ve önemli ölçüde başardı diyebiliriz. Siz bunlara o Maria dizilerini ve o meşhur Brezilya dizilerinin tümü de ekleyin. Ve milli piyangolar, gazetelerde mal mülk vaat eden kuponlar, yerden mantar bitercesine çıkan ve çoğalan güdülere dönük dergiler. Ve sayamayacaklarım kadar çok boş hayali umutlar...

İşte 12 Eylül faşist cuntası sonra-

sı yaratılan gençlik böyle bir gençlik oldu. Bunun yanı sıra kendi içine dönük, kapalı kesimlerde unutulmadı. Bir yandan dünyanın en düşkün ve rezil yaşam modelini sunma, diğer yandan ise sözde İslami değerler adına oldukça geri, tutucu, içine kapatan ve topluma bulaşmayacak kadar dine saplama. Kuran kursları, takkeli, cübbeli, sakallı özünden kopmuş bir gençlik. Aynısı kadına da uygularsın sonuç esas itibariyle teslim alınmış bir gençlik! İsyancı gençliği de unutmayalım, bunlarda içki hanelere, çeteciliklere bulaştırılarak var olan isyanları bir balonu iğne ile patlatırcasına tek tek patlattılar.

Siz bu gerçekliğe kapitalizmin insanı cüceleştiren, özne olmaktan çıkarıp nesnelleştiren, ufaltan, mekanik kılarak sadece at gözüyle bakmasına yol açan yaratımı da eklerseniz ortaya vahim tabloyu görmüş olursunuz.

Sonuçta öyle bir gençlik yaratıldık ki her şeyi taklit eden, kopya eden, boş hayaller uğruna kendisini koy veren, özentili, beklentili, gözü dışarıda, kendine güvensiz ve bağımlı.

Böyle bir gençlik esasta tam da egemenlerin istediği bir gençliktir. Kendisi için değil düşünmeyi, güdülerini öne vererek gerçeklerden kaçan, toplumdan kaçan bir uyduruk birey olarak her yönüyle yönlendirilmeye açık yapay bir tiptir yaratmış oldular.

Siz buna post modern kültürü de eklerseniz ortaya çıkacak tablo çok vahim olacak. Eğer bugün Türkiye de ve kısmen Kürdistan da post modern kültür yaygın bir zemin buluyorsa nedeni budur. Ve eğer bu gün Türkiye ve Kürdistan da o kadar kuran kursları ya da gericiliğe hizmet temelinden İslami değerler

siyasete alet eden yapılar yükselişe geçiyorlar ise yine bu gerçeklerle bağlantılıdır.

Tüm bu yaptığımız değerlendirmelerde sonuç olarak ortaya çıkan gerçeklik kimliksiz bir gençliğin 12 Eylül faşist cuntasının ilk günden başlayarak hayata geçirilmek istemesidir. Gençliğin kimliği olmayacak. Bunalımlı olacak ama bunalımlarını çıkış yapabilecek yerlere akıtmayacak tam tersine bu bunalımlar yukarıda söylenen F'lere ve S'lere kanalize edilecektir. Siz buna çağın ilerleyişinden kaynaklı gelişen teknik bağımlılığını da eklerseniz ortaya kendisine yetmeyen, ayakları üzerinde duramayan, kimliksiz, kişiliksiz, beceriksiz, düşüncelerle uğraşmaktan ziyade yanındaki insanlarla uğraşan-uğraştırılan bir realitenin ortaya çıkmasıdır.

Unutmayalım bunalımlı yapılar eğer bir çıkış yolu bulup kendilerini sağlam ifade etme imkânına kavuşturulmazlarsa her zaman yönlendirilmeye devam edeceklerdir. Tabiatı gereği bunalımlı yapılar nazik yapılarıdır, duygusaldırlar, tepkiseldirler, alınganlardır, küskündürler, komplekslidirler. Ve yine tabiatı gereği böylesine yapılar parmak üzerinden oynatılmaya müsait yapılarıdır. İşte Türkiye de gençliğin bugün ne hale geldiği ortadadır. Adeta şovenizmi en çok uygulayan ve şovenizmi en çok içselleştiren onlardır. En çok faşizan histerileri yaşayan onlardır. Hâlbuki gençlik geleceğin aydın ve umut dolu günleri için toplumsal barış için çalışmak ve emek harcaması gerekirken, bugün bu söylediğimiz gerçeklerden kaynaklı tersi bir rolünü oynuyor. Yani faşizmin kalcanı rolünü..

Kürt gençliği sürdürülen baskı ve zulmel boyun eğmemiş.

Kürdistan da 12 Eylül elbette ki çok etkili oldu. Ancak PKK'nin 15 ağustos 1984 yılında bir nevi tüm köhnemişliklere karşı sıktığı ilk kurşunla Kürt gençlerine Türk gençlerinden ayrı olarak arayışlarını ifade etme zemini yaratmıştır. Dağların hep bir umut kapısı olarak bırakılması ya da tutulması Kürt gençlerinin güçlü arayışlarına cevap verme yeri olmuştur. Bundandır ki Kürt gençliği önemli oranda egemenlerce sürdürülen baskı ve zülmüne boyun eğmemiş ve eğer zoraki boyun eğme dayatılmış ise ona her zaman bir yol çıkışı için açık durmuştur. Özgür Kürdistan dağları bu bağlamda Kürt gençlerinin dinamiklerini kısmen de olsa korumalarında önemli bir rol oynamıştır.

Ancak küresel emperyalist kültür Kürdistan da yaygın olabilmek için

tüm çabalarını yoğun sarf etmiştir. Özgürlük mücadelesinin çok güçlü olmadığı, gerillayla temasın az olduğu yerlerde bu bulaşıcı kültür gençlere bulaşmış ve onları etkileme düzeyi daha yüksek olmuştur. Pratik olgulara girip çıkmayan gençlik doğaldır ki iki sol eli olacak ve pratik uygulamada zayıf kalacaktır.

Kürdistan da böylesine etkilere açık kalmış yerlerde dağlara gelen Kürt gençlerinde yukarıda dile gelen "plastik gençlik" özellikleri görülmüştür. Yine özelde Avrupa ve Türkiye metropollerin de dağlara gelen ya da siyasal çalışmalara katılan gençlerde bu özellikler daha fazla görülmüştür.

Peki, tüm bunların panzehiri ne olabilir? Tek kelimeyle, kendisi olmuş bir gençlik!

Peki, bu nasıl olur? Topluma karşı kendisini sorumlu görerek, ben kimim ve ben topluma nasıl birey olarak katılacağım sorularında verile-

cek doğru cevaplarla.

Peki, bu nasıl olacak? Kendini katarak, pratik etkinliklerden aktifleşerek, teorik ve ideolojik donanımının güçlendirerek. Adeta öyle ki kendi kendini kültürel olarak yetkinleştiren, araştıran, okuyan, ilgili, girişken ve biraz da cesaretle atacağı adımın arkasında dirayetle durarak.

Ve bunlarla bağlantılı olarak kendi kimliğini her şart altında güçlendiren ve savunan.

Eğer bunlar olursa adım adım 12 Eylül kültürü ile post modern kültüre karşı bir direnç, panzehir oluşmuş olacaktır.

Eğer gelecek gençlerin olacak ise ya da gelecek her zaman gençlerindir denilmek isteniyorsa o zaman hızla böylesine bir gençliği yaratmaya dönük çalışmamız şarttır.

Ya da "güneşin altında bir üzüm tanesi umut olarak kaldıkça" biz genç başladık genç başaracağız şiarımızı diri tutacağız.

Uyuşturucu ve Gençlik

Değerlendirme

Berxwedan Jiyân

Gençlik yarınımızdır, geleceğimizdir söylemleri günümüzün moda deyimleridir. Gençliğe dair herhangi bir şeyde bir seminer, röportaj ve hatta güncel bir tartışmada da bu tür sözlerle karşılaşmak içten bile değil. İçerisinde gerçeği barındıran bu söylemlere itirazımız yok şüphesiz.

Ama bu söylemleri dile getirenlerin kim olduğu, neden, nasıl ve hangi amaçla dile geldiğini, bunda ne kadar samimi olunduğunu sorgulamak somut, objektif gerçeği anlamada bizi doğruya daha yaklaştırabilir. Bunun aksi bir hali bizi yanlış değerlendirme ve sonuçlara götürebilir.

Günümüzde insana dair değerlerle öyle bir oynanmış ki doğruyla yanlış, iyiyle kötüyü, gerçek olanla olmayanı ayırt etmek ancak ince eleyip sık dokuma yeteneğini yetkince kullanma ile bilme sınırlarını aşma çabasına sahip bir bilinçlenmeyi gerektiriyor. Böylesi bir bakış açısını kazanmakta en çok gençlik için geçerliliğini koruyan bir konu oluyor. Çağımız egemenlikçi, sömürü sistemi olan kapitalist modernite gençliği kendisini devam ettirmenin ve çıkarlarının önemli bir nesnesi (aracı) haline getirmenin uğraşını bıkmadan vermektedir.

Gençliğe yönelik genç olmasından kaynaklı gerçekleştirilen yozlaştırma yönelimlerinin sadece kapitalist modernite ile ifade etmek kuşkusuz eksik kalır. Kapitalist modernite gençli-

ği depolitize etmenin, kendisine yabancılaştırma ve rehabilite ederek tüm gelişim, değişim ve dönüşüm dinamiklerinin köreltilmesinin sistemsel ifadesi oluyor. bunun için derin bir tahlile ihtiyaç var.

Zaten tarih boyunca tüm hiyerarşik, devletçi sistemlerin kendi zihniyetleri çerçevesinde gençliğe özel politik yaklaşımları olmuştur. Ama bu güçler neden böylesi özel bir politikaya ihtiyaç duymuşlardır? Sorusu ve bu noktada cevap arayışımız bizde bir netlik oluşturabilir.

Toplumsal siyasal bir tabaka ve aynı zamanda bir kimliği ifade eden gençlik olgusu var olan egemen güç sahiplerince mevcut sistemin varlığına yönelik bir tehlike olarak görülmüştür. Gençlik doğası gereği kalıplara sığmaz olup sistem kirine bulaşmamış ve kendi bünyesinde daha özgür, eşit demokratik yeni bir yaşam ve toplum özlemine dair hedefleri içerisinde barındırıyor. Bunun içindir ki, dünyada bir çok devlet ve devlet üstü sistem, kimisi resmi gençlik bakanlıkları bünyesinde kimisi de yıllık hazinelerinden bütçeler, ödenekler ayırıyorlar. Toplumda ciddi bir güç olan gençlik katmanının kontrol altına alınarak devletçi iktidar sistemlerinin kendiler tarafından hizmetlerine sokma amacıyla operasyonlarını sürdürüyorlar.

Böylece kendi doğasına yabancılaşmış tüm insan olmadan kaynaklı değerlerle çelişir hale gelen uysal,

düşünmeyen, üretmeyen, sorgulamayan, günü birlik, hedefsiz, ütopyasız ve yaşama ilişkin tüm umutlarını yitirmiş var olana benzeştirilen bir gençlik tipolojisinin yaratımı hedefleniyor.

Uyuşturucuyu gençliği düşürme ve köleleştirme aracı olarak kullanılıyor

İnsanlık tarihinin başlangıcından günümüze kadar değerlendirdiğimizde en kirli yöntem ve araçlar küresel sermayenin sistemsel ifadesi olan kapitalist modernite kadar zincirlerinden boşaltılmışçasına hiçbir ahlaki, insani değerle ifade edilemeyecek denli sinsi yöntemleri gençliği düşürmek için uygulamamıştı.

Bu uygulamaları biraz daha somutlaştırmak gerekirse 3 "S" (sanaat, spor, seks) formülasyonu çerçevesinde belirlenen alanları endüstrileştirmekte, bu sistematik olarak en yoğun gençlik üzerinde sürdürülmektedir. Gençliği bitirme operasyonları en çok uyuşturucu gibi bağımlılık oluşturan kirli bir aracı gençliği düşürme ve köleleştirme aracı olarak kullanıyor.

Günümüz gençliğinin uyuşturucu maddelere rağbetin artmasında bir çok psikolojik, sosyal siyasal, ekonomik vs. nedeni var.

Özellikle despotizmin sömürünün eşitlik ve özgürlük sorunun olduğu yerlerde uyuşturucu kullanım ve bağımlılığının oranı çok yüksektir. Dünyada ulusal ve demokratik hareketlerin mücadelelerinin sürdüğü yerlerde dünya olduğu gibi bu gün de uyuşturucu gençliği bitirmenin temel bir aracı olarak kullanılıyor.

Uyuşturucu ticareti devlet kontrolünde yürütülüyor

Toplumda anlamında da yaşanan krizle bağlantılı olarak bir çok gencin ailesi ve yaşadığı ortamda tatmin olamadığı için farklı tatmin ve arayışlar içerisine girmektedir. Bu arayış ve yaşadığı boşluk gençlerin bağımlılık yaratan maddelere yönelmelerine yol açıyor. Yaşadığı kimlik bunalımı ve kendisini ifade etme sorunu yaşayan gençlik sorunlarından kaçma yöntemi olarak uyuşturucu belasına bulaşabiliyor.

K ü r e s e l
ortamda

uyuşturucu ticareti ciddi bir ekonomik sektördür. Büyük bir ranttan bahsetmek mümkündür. Bu nedenle başta bir çok avrupa ülkesinde (Hollanda, İngiltere, Almanya) uyuşturucu ticareti devlet kontrolünde yürütülüyor. Bu yüzden belkide uyuşturucu ticaretinin önlenememesinin temel nedeni de budur.

Kürt özgürlük mücadelesinin gelişimiyle beraber Kürdistan'ın önemli direniş merkezlerinde bizzat özel savaş dairesine bağlı birimlerin eliy-

le Kürt gençliği içerisine uyuşturucu alım satımı özellikle kullanıma teşvik bir özel savaş politikası olarak çok yaygın olarak kullanıldı. Özellikle de Amed, Van, Dersim gibi merkezlerde bu özel savaş politikasının temel uygulama alanlarıydılar. Bununla amaçlanan depolitize edilen Kürt gençliği yaratılarak güdümlü düşünce yeteneği sınırlanmış nasıl yaşayacağından tutalım, neyi beğenmesi gerektiğine kadar sunularna mecbur bırakılan bir yaşayan ölümler gençliğini oluşturmayı hedeflemekteydi. Uyuşturucu aracılığıyla bir çok Kürt gencini düşürüp ajantlaştırarak kendi toplumsal gerçekliğine karşı ahlaksızca kullanıyor. Kürdistan'da da her alanda kendini ifade sorunu yaşayan Kürt gençliğinin fiziki anlamda yaşayan ölümler topluluğu olarak onursuzca yaşamaktan başka yaşam imkanı tanınmıyor.

Metalaştırılan uyuşturucu kullanımına mahkum edilmek istenen başta Kürt gençliği alternatifsiz mi? Kuşkusuz hayır. Sorunu sadece görmek anlamak ve tahlil etmenin gençliğin yaşadığı bu durumu aşmaya yetmeyeceği çok açıktır. Kapitalist modernitenin gençliği yaşayan ölümler topluluğu projesi çerçevesinde geliştirilen saldırılara karşı ancak demokratik modernitenin özgür gençlik örgütlülüğüne ulaşmak gerekiyor. Bunun yolu da demokratik komünal değerlerle örülü gençliğin demokratik konfederal örgütlülüğünü oluşturup güçlü bir mücadele yürütmekten geçiyor. Gençliğin kendisiyle buluşmaya, iradeleşmeye ve dolayısıyla örgütlenmeye, toplumsal ahlakla, özgürlük felsefesiyle kendisini zihinsel bir devrimle yeniden yaratmaya ihtiyacı var.

ŞILÊ

Wêje

Ferda Çetin

Her kulîlk, reng, bêhn, ziman, jiyân û maneyek xwe heye...

Her kulîlk axek xwe heye lê reh ber dide, gelfî, zozan û deştek xwe li bejin bilind dibe.

Her kulîlk, bejin û rengê xwe dişibe axa li ser mezin dibe.

Her kulîlk rehên xwe û çiroka xwe heye.

Di serdemên kevinên dîrokê de, li welatekî brûskê li dilopek avê ya li ser pelekî xistiye. Pelê diloba xunavê li ser dişewite, dibe sotekî agir û debe laleyeke ji agir. Ew roj ev roj bi rengê xwe yê sor mîna xwînê, qûntarên çiyân, geliyan, bexçeyên qesran û bulvarên bajarên weke kulîlkeke nadîde xemiland...

Lale, bi rengê xwe, bi şêklê xwe yê xweşik, bi balkêşî û narîniya xwe di nava helbestên rojhilat û wêjeyê de bû mijara sereke. Ji aliyê wêjevanên rojhilatî ve eleqeyeke mezin ji bo wê hatiye nîşandan. Carna bû hinarkên evîndarê, carna bû qedeha tijî şerap, carna bû mûmeke sor, carna jî bû birîna evîndarê negihîştîye evînadara xwe.

Di zimanên Ewrûpî de lale weke "tulip" yan jî weke "tulp" tê bi nav kirin. Heya sedsala 16an lale li Ewrûpayê nedihat nasîn. Di sala 1554an de Ogier Chislain Busbecq cara yekem şîtlên çîçêka laleyê ji Stenbolê biriye Vîyenayê. Hin şîtlên lalê ji aliyê botanikvan Carolus Claudius ve hatiye bi dest xistin. Wî jî di sala 1592an de wan biriye Hollandayê. Ew bi saya van laleyan navdar bûye û li Leidenê bûye midurê bexçeyê botanik.

Hezkirina Hollandiyan a ji bo laleyen

çend zêde bû, di navbera salên 1632 û 1967an de bazirganiya laleyan bi lez pêşket. Ji ber ku pir kêr dihat peydakirin bû sembola dewlemendiyê û dewlemendan. Bû metayeke ku li Hollandayê û li Elmanyayê ji aliyê dewlemendan ve bi qîmet dihat ditîn. Li borseyan bajarên Amsterdam, Rotterdam, Harlaem, Leyden û Hourne jî bo wê çîçêkê bi aweyekî rêk û pêk pazar hatin li dar xistin.

Mereqa ji bo laleyan bû eleqekeyeke pir mezin û ev yek weke nexweşiyekê belav bû. Hin mirovên sermayê xwe hemû ji bo laleyan radizandin hebûn. Bi pereyê şîleke laleyê dihat kîrîn, mirov dikarî li Amsterdammê xaniyekî bisten. Sal derbasbûn û navdariya laleyê pir zêde bû. Eger kolleksiyona malbatekê ya laleyan tûnebûya ev weke şermeke mezin dihat nîrxandin. Ev yek êdî bû sosretekek weke dîniya ji bo laleyan (tulipomania) li dîrokê cih girt.

Bi reng, bejin û bi bêhnên cûda 4000 cureyên laleyan heye. Lê belê di nava van celebên de cûreyek heye, ji çîçêkekê zêdetir dişibe jineke narîn an jî perperkekê. Ev jî şilê e... Rengê xwe ji heyvê û rojê werdigire.

Tê gotin, şilêrê berê her tim li jorê mêze dikir. Lê belê Şilêrê zêde li zext û malwêranîyên li ser axa welatê xwe şahidî kir û bi sedsalan rondikên çavan rijand û neçar li vê çarenûsa bedbext temaşe kir. Nalinên çiyayan bihelînin ji ber guhê şilêran qet kêm nebûn.

Lê Şilêr, ji sorbûna xwe, ji bêhna xwe, ji çiçekbûna xwe û ji zindîbûna xwe şerm dike. Di nava êşên giran de stuyê xwe berjêr dike û dest bi girî dike. Ew roj ev roj e, stuyê şilêrê ber bi jêr ve tewiya ye. Ji tîrsa ku wê bibe şahidê xirabîyan ev bi sedsalane li kokên xwe û li erdê mêze dike. Şilêr, hîç newêre berê xwê bide rojê, heyvê û ewran.

Ji bo wê "çîçeka li erdê mêze dike" were gotin baştir e.

Ji ber vê yekê jî li hemû xakên ku gelên êşê dikişînin şilêr hene.

Ji ber taybetîyên xwe yên cûda bi van navên cûda ketiya ferhenga botanîk; Fritillariya Kurd,

Fritillariya Asuri, Fritillariya Ermenî û Fritillariya Ecem.

Bi giştî 100 cûreyên wê hene. Bi latîni navê laleyan Fritillaria ye. Şiler bi latîni Fritillaria imperialis e. Navê wê yê latîni tê wateya perperokê.

Ji ber çîroka wê ya bi êş, Ewropîyan navê "rondikên lîlî" lê kirine. Kesên bawerîyan wan ya Xiristîyanî xurt bû, jê re dibêjin "rondikên Meryemê".

Lê belê navê "Tacê qral" qet lê nayê. Ji ber ku şilêr qet naxwaze li koşk û qesran û li cihên sereke bijî. Ji ber ku şilêr li geliyên kûr, li zozanên bilind bi ewr û bi bahozan re direqise. Çîçekeke xemgîn e, axê bêhn dike û li axê dinêre.

Ji ber ku navûdengê wê li her deverê belav bûye, hemû gel lê xwedî derdikevin. Şilêr jî li her xaka welatê xwedê lê tê derketin, bi hemû narîniya xwe bi rengên cûda şîn dibe. Hewlêrî jî pir zêde li ser Şilêrê çavnebarîyê dikin û wê dikin weke miroveke Hewlêrî.

Wisa li bigunehî, nefspiçûkî û şermokîya Şilêre nenêrin û nebêjin qey bêparastin e. Ji ber ku Şiler nebateke bi jehr e. Dema ev jehr tevî xûnê bibe bi awayekî neyînî tesirê li dilê mirov û li herikîna xwînê dike. Navê vê jehrê steroidalkaloidis imperialin e ev jî maddeyê kimyewî ye. Tevî vê yekê li gorî çirok û çivanokên bi sedsalane li serê çiyayên Kurdistanê têne gotin Şilêr taybetîyên xwe dermanbûnê jî hene.

Şilêr li cihanê tenê li nivpara bakûr dijî. Li gelek deverên Kurdistanê mirov dikare li Şileran were. Li Çolemergê, Wanê, Hewlêrê, Qandîlê û Garê şiler di renge sor û zer de ye. Herwiha li Iranê, Ermenistanê, Afganistanê û li çiyayên Himalaya gelek cûreyên Şileran heye.

Bejna şileran di navbera metreyek û metrekî niv de tê gûhtin. Pelên wê teng dişibe nişterê. Di mehên Nisan û Gulanê de çiçekan vedike.

Şivaneke rastê şilereke zer tê û dipirse; Zeriya rûyê te ji kû derê tê?

Şilera zer wiha bersiv dide; keser û axinên gelan ên dikarin çiyay bihelînin di guhê min de hene.

Şivan rastê şilera sor tê û dipirse; te ev sorbûna bêhemta ji ku wergirtiye?

Şilera sor wiha bersiv dide; Ji nûra roj û heyvê ku bi şahidiyên min hatine helandin.

Şiler çîçeka veqetî û xwe gîhandina hevdu ye.

Hûn li stûxwariya şileran mêze nekin!.... Şiler kenekî xemgîne ku aliyekî wê êş, aliyekî wê jî hêvî ye.

Di stûxwariya wê de mêzinbûn û serfiraziyeke resen sedsalan heye.

Şiler keneke... aliyekî wê êş û aliyekî wê jî hêvî ye...

Vay Mala Mîne!

AKP Kürt Katliamcısı Değilmiş!.....

Yorum

Bir varmış, bir yokmuş.
Ergenekon diye bir örgüt
varmış.

Bir varmış, bir yokmuş.

Ergenekon diye bir örgüt
çıkılmış da, Türk devleti diye
soykırımcı bir devlet pir u
pak olmuş.

Bir varmış, bir yokmuş.

Ergenekoncu diye bazı
emekli subaylar çıkmış da,
görevde olan subaylar, gene-
raller, valiler, polisler,
emniyet müdürleri ile
onların ideolojik mayası
Fetül-Münafıklar pir u pak
olmuş.

Bir varmış, bir yokmuş.

Ergenekon diye bir örgütle
herkesle ilişkiliymiş de, tek
ilişkili olmayan Fetocular ile
AKP gibi Türk-İslam sentez-
cisi ırkçılarmış.

Bir varmış, bir yokmuş.

Ergenekon diye bir örgüt
yargılanmaya başlanmışken,
Katil-Qerdoğan'ın haşmet-
liliğini onaylamayan ya
tarafsız ya da Ergenekoncu
oluyormuş.

Vay mala mîneee!

Daha neler neler!

Vay mala mîneee!

Ergenekon'un kimin ima-
latı olduğu da unutturuluyor.

Vay mala mîneee!

Ergenekon'un ideolojisi de
unutturuluyor.

Vay mala mîneee!

Ergenekon'un nemenem
bir Fettulahçı ile bir AKP
gibi Türk ırkçılığının
Kürdistan'daki Truva Atı
olduğu Kürtler tarafından
bilinirken, Seferberlik Tetkik
Kurulu, Özel Harp Dairesi
ile Özel Kuvvetler
Komutanlığı'ndan ayırt edi-
lebilir mi?

Vay mala mîneee!

Özel Kuvvetler
Komutanlığı'nın bir dalı
olan Ergenekon'un, soy
kütüğü de sanki ABD'den,
Fetül-Münafık u Katil-
Qerdoğan'dan bağımsızmış!

Vay mala mîneee!
Daha neler neler!

Ben diyeyim vay mala mîneee!

Okurlar desinler.

Vay beki vay be!

Zira vay be demekte, küresel ırkçı Fetul-Münafıkçılar u Katil-Qerdoğanlara az gelir.

Kürtlerin soykırımından geçirilmesinde tetikçidir bunlar.

Tetikçidirler bunlar.

Tetikçidir Fetul-Münafık u Katil-Qerdoğanlar.

Tetikçilikleri Başbuğ Abdulhamit'e dayanır.

Tetikçilikleri Fevzi Çakmak'a u Celal Bayar u Adnan Menderes'e dayanır.

Tetikçilikleri ABD'ye dayanır.

örgütlerinin
Türkiye ile Kürdistan sek-

Bunlar, ABD'nin Kürdistan'daki, Ortadoğu'daki, Asya'daki bekçi köpekleridir.

Bunlar, Seferberlik Tetkik Kurulu'ndan Özel Harp Dairesi'ne, oradan da Özel Kuvvetler Komutanlığı'na doğru dönüştürülen, Kontra-gerilla örgütlenmesinin Kürdistan'daki tetikçilerinden başka bir şey değildirler.

Bunlar, küresel emperyalist babaları olan ABD'nin "Yeşil Kuşak Projesi" çerçevesinde oluşturulan Türk-İslam sentezi gibi bir ırkçı düşünceye göre harekete geçirilen birer Kürt Katliamcısı, Türk Kıyımcı Örgütleridirler.

Bunlar, "Yeşil Kuşak Projesi" çerçevesinde, ABD tarafından 12 Mart 1947'de oluşturulan Truman Doktrini ile Marshall Planı'na göre özgürlük ve eşitlik isteyen tüm halklara ve Kürtlere karşı görevlendirilen birer kontra-gerilla

siyonlarıydılar. Bunlar, ABD'nin küresel emperyalizmi için biçilmiş kaftandırlar.

Bunların geldiği siyasal yelpaze 1950'lerde Demokrat Parti idi. Demokrat Parti döneminde yani 18 Şubat 1952'de Türkiye, NATO'ya sokuldu. Yine aynı yıl Süper NATO bünyesinde Özel Harp Dairesi gibi bir kontra-gerilla örgütü kuruldu. ÖHD'nin yan kuruluşları oluşturuldu. Bunların çekirdek örgütlenmesine Fetul-Münafık (Fetullah Gülen) öncülük etti.

AP'li Demirel, MHP'nin başbuğu Türkeş ile Türkiye Odalar Birliği'nden Erbakan öncülük etti.

1980 askeri darbesiyle da devrimciler, demokratlar kırımından geçirildi.

Cepheye ABD ile ordunun himayesinde Fetul-Münafık sürüldü.

ABD, Arap petrolerinden elde edilen sermayenin bir kısmını Fetul-Münafık kurduğu tarikata aktırdı.

ABD'nin bu planla Fetul-Münafıkı piyon olarak kullanarak Türkiye'deki devrimci zemini zayıflattı. Ama Kürdistan'da, PKK direnişiyile karşılaşıncı, "Yeşil Kuşak Projesi" sek-teye uğradı. Bu nedenle

ABD, 1990'larda Türk Devleti'ne Özel Harp Dairesi yerine Özel Kuvvetler Komutanlığı'nı kurdu. Kürdistan'da, Türk-İslam Sentezçisi Fetul-Münafıklarla sonuç alamayınca, Hizbi-Kontra örgütü gibi şeytanları devreye soktu. Bunlarda deşifre olunca tekrardan Fetul-Münafık u Katil-Qerdoğan'ı devreye soktu. Şimdi de Ergenekon operasyonu yapılmak istenen sadece deşifre olan kontra-gerillacı katilleri elimine etmek ve bir kontra -gerilla devleti olan Türk Devleti ile onun kontra örgütü Özel Kuvvetler Komutanlığı'nı meşrulaştırmaktır.

Fetul-Münafık u Katil-Qerdoğana verilen misyon ise ABD ile Türk ırkçılığı adına Kürdistan'ı yeniden ideolojik, siyasi, ekonomik ve kültürel işgale uğratmaktır. Bu yeni bir işgal hareketidir. Buna neo-işgal de denilebilir.

İşin en ilginç ise hiçbir dönemde, Türk kontra-gerillası tarafından vurulan tek bir Türk-İslam sentezçisi bir düşünür yoktur.

Ama vurulan yüzlerce devrimci ile yurtsever Kürt düşünürleri ile aydınları

vardır. Vurulan binlerce Türkiye'li devrimci, demokrat ile Kürt yurtseverleri vardır. Tetikçilerde sürekli Türk-İslam sentezçisi ırkçılar olmuştur.

Bunlardan şu sonuç ortaya çıkıyor. Türkiye ile Kürdistan'ın aydınlık beyinleri yok etmek ve toplumu Türk ırkçılarının zehirli gir-dabına almak. Ülkeyi bitimsiz bir şekilde ABD'nin hizmetine bırakmaktır.

Türk medyasının, ağırlıkta Fetul-Münafıkların eline geçmesi ABD'nin 1950'lerden beri

uygulamaya koyduğu bu "Yeşil Kuşak Projesi" temelindedir. ABD'nin BOP diye formüle ettiği Büyük Ortadoğu Projesi de "Yeşil Kuşak Projesi'nin" 21.yüzyılda isim değiştirilmiş halinden başka bir şey değildir.

Genel anlamıyla bunun ideolojik mayası ABD'nin imalatı olan İlimli İslam'dır. Bu ideolojinin Türkiye için biçilen kumaş parçası ise Türk-İslam sentezidir. Bunun uygulayıcıları ise Fetul-Münafık u Katil-Qerdoğan'dır.

Kürdistan ve Türkiye'deki Kürtler, Türkler ve diğer halkları mensup genç kızlar, erkekler, anne-babalar, çocuklar.

Ahmet Arif'in dediği gibi;

"Bunlar engerekler ve çiyanlardır.

Bunlar ekmeğimize, aşımıza göz koyanlardır.

Tanı bunları, tanı da büyü."

İşte PKK'nin intikam kılıcı, HPG gerillaları.

İşte bunları tanıyarak büyüyenler.

Bundan gayri bu engerek ve çiyanlardan intikam alma yolu yoktur ki.

Bir Tanrıçanın Ardından

Bir yoldaşın arkasından bizde kolay kolay ağlanmaz. Ağlama bir nevi zayıflığa işarettir denir. “Hevallar Ağlamaz” sözü bizde içselleşmiştir. Yerleşmiştir. Bir parçamız olmuştur. Hele hele bu yoldaş, Erdal yoldaşlara verilen sözler için Gabar’a Botan’a gidilerek şahadet mertebesine ulaşmışsa orada birçok şey bize ait olmuştur.

Söylenmeye söylenir de bizde duyguların deli dolu akışı da içselleşmiştir. Duygularını tanımayan ve duygularını dikkate almayan da kuru sayılır. İki ayrı gerçeklik birbiriyle kavga içerisinde. İki ayrı duygu birbiriyle yarışıyor her daim. Bir arkadaşın yazdığı gibi “Bazen yaşadıkların olur, dilin onu anlatmaya yetmez. Ola ki yetti, hangi kalem sorumluluk üstlenebilir ki? Yazılmış olanlar yazılması gerekenleri yansıtmazlar. Gerilla yüreği tüm zamanların ve yaşamının en güçlü kavramlarının en mahrum bir şekilde içinde barındırdığı bir yuva ve kaynak gibidir.

Yüreğinin çarpıntısı ise içinde taşıdığı kavramların kendisinde yaratmış olduğu duyguların soluklanmasıdır ve çıkarış namlusundan hızla kopan fişek gibi yolunu bulmaya.

Bazen yaşadıkların olur, dilin onu anlatmaya yetmez

Gerilla yüreğinin içinde yaşar, yaşam ile yüreği arasında bir köprüdür. En büyük kılavuzudur, yüreği onun için sürekli dinlemesi gereken. Yüreğinden kopuş ise kendi kendine en büyük ihanet parçalanmışlık ve yabancılaşmadır. Karanlık bir gecede ve karanlığı aydınlatacak bir intikam eylemi daha önce bir baskın sonucu yitirdiğin yoldaşlarının anıları gelir gözlerinin önüne ve uğruna savaştıkları yaşam arzularını, birçok şeyi paylaşmış olduğun yüreğinden kopartılan birliktelikleri yeniden anımsarsın.

Ve işte hüznü dalışlar ardından yayından fırlamış bir ok gibi savurur sesi haince kokan zulmün üstüne. Yüreğinden kopan yangınların etkisiyle kavganın içinde bulursun kendini. Diğerleri ihanet, inkâr, imha, zulüm ve karanlık dolu zihinler. Üremenin, yeşermenin, doğuşun ve yaşamın karşıtları onlar.

Kuraklığını gideren bir damla gözyaşı akar gözlerinden

Bir efkârlık anı. Güzel anıların hatırlamak istersin. “kendim için yaşadıklarım” diyebileceğin, zamanlarını unutamayacağın arkadaşlıklarını yitirdiğin yoldaşlarını, aşklarını ve halkını yeni bir serhildanda görürsün. Bu sefer hüznü duyularınca kuşatıldığını anlarsın ve yüzündeki gülümsemenin kuraklığını gideren bir damla gözyaşı akar gözlerinden. Uzaklaştıklarının sana verdiği acıyla birden yastıktan daha yumuşak gelen bir kaya parçasına sırtını dayayıp bir cigara yakarsın.

Kupkuru olmuş dudaklarının arasından çektiğin cigaranın dumanını yüreğinde biriken tüm nefretinle dünyaya meydan okurcasına boşaltırsın. Ve tarihin hangi zaman öncesi kaybettiğin yoldaşını anarak yazmaya başlarsın.

Bir gerilla için en kötü şey yoldaşlarından kopmaktır yada ayrı kalmak

Ve ayrılma duygusu bir gerilla için en kötü şey yoldaşlarından kopmaktır ya da ayrı kalmak. Yabancılaşmaktır ayrılık; seni sen yapan bütün mücadele değerlerine karşı ölüm ve zamanında ötesidir yoldaşlarından ayrı kalmak. Yüreğine sokulan bir hançer.

Suluk alamama hali büyük acıların hüznün kaynağı dipsiz bir kuyudur ayrılık. Özlemine çektiğini yitirme ve bir daha görememe korkusudur. Ülkenin çiçeklerini, suyunu, taşını, toprağını ulusal kıyafetleri içinde buram buram özgülük kokan sevda kadını yaşadıklarına anlam verememenin şaşkınlığıyla gözlerini umutla en uzaklara dikmiş

tomurcuk çiçeği çocukları ve yaşlılarıyla, kadınıyla, erkeğiyle, halkının isyan kavgasını. Bir de yoldaşların gülüşlerini onlarla yaptığın basit kavgalarını üzdüklerinin üzüntüsünü yaşarsın bu sefer. Birden içine doğru bir yolculuk başlar.”

Bu yolculuk eğer giden bir Tanrıçanın ardından yapılıyorsa orada duyguları zapt etmek mümkün müdür? Orada gözyaşlarını durdurmak mümkün müdür? Orada sakin sakin oturabilmek mümkün müdür? Ben bunu başaramadım. Çok başarmak niyetinde de değilim. Hele hele PKK saflarında en sade olan yoldaşlardan olan birisini yitirmeniz ve bir daha görüşmeyeceğinizin farkına varmanız size nasıl duygular yaşatacak acaba? Benim PKK saflarında en üst düzeyde bağlandığım bayan yoldaşlarımın başında tereddütsüz Nuda yoldaş gelir.

Benim için yaşayan tertemiz bir Apo'cu melekti

O yaşarken de benim için yaşayan tertemiz bir Apo'cu melekti. Ben o aramızdayken de bu sözü ona söylemiş biriyim. O yaşarken herkesi kendisine hayran bırakan duruşu, sadeliği, inceliği, bağlılığı ve yanlışa karşı her zaman doğru yerde tavır alarak devrime ve halka taraf oluşu kimi etkilememiştir ki?

Ben bazı insanların doğuştan PKK'lı olduğuna giderek inanan bir insanım. Belki eskilerde buna fazla anlam vermezdim. Ancak giderek bende bu kanı geliyor. Örneğin bir şehit Viyan Soran yoldaşın doğuştan bir militan, şehit Şilanların (Kobani ve Urfalı olan) arkadaşların PKK'lı, Konyalı şehit Şoreş ?'in yine Nukan Nurhak ve Erdal arkadaşların militan doğduğuna inanıyorum. Hani, İslamiyet'te derler ya her çocuk dört yaşını kadar biraz da Müslüman'dır.

Ben her insanın doğuş itibariyle biraz PKK'lı olduğuna inanan biriyim. Ve birçok insanın-PKK ile buluşmuş olmaları da-PKK'li olarak yaşadıklarına inanıyorum. PKK'li olmak adalete gönül vermek, baskıya karşı başkaldırı, boyun eğmeye tahammülsüzlük, maddiyata ret, ilişkilerde daha özgürlükçü, halk ve toplum uğruna canını çekinmeden koymak, mütevazılık, sade yaşama ve zirvelerde seyir etmek ise o zaman bazı insanların ruhlarında bunları görmek mümkündür. “

Nuda yoldaş bu gerçekler ışığında değerlendirilecek olursa o doğuştan başlayarak yaşamın son nefesine kadar hep bir PKK'li militandı. Onda hiyerarşik, iktidar zihniyeti adına bir zerre dahi bulamazdınız. Onda yoldaşlarını incitecek bir tek davranış göremezdiniz. O yaşamıyla, duruşuyla tümünden insanlığa kendini adanmış pir u pak bir Apo kıydı.

Ben bazı insanların doğuştan PKK'lı olduğuna giderek inanan bir insanım

Siz onu çok ama çok sevebilirdiniz. Siz ona çok ama çok âşık olabilirdiniz. Ancak siz o aşkınızı kendinize saklamak zorundaydınız. Çünkü karşınızda duran her zaman bir Apocu kız vardı.

Apocu bir kıza herkes her istediğini her an söyleyemez. Apocu bir kıza herkes ama herkes saygılı yaklaşmak zorundadır. Bunu bilmiyorsanız size Nuda yoldaşı tanımanızı ve onun yaşam öyküsünü dinlemenizi tavsiye ederim.

Ve siz Nuda ile arkadaşlık yapmak istiyorsanız o zaman onun gibi Golgatha tepesine çarmıhını Kudüs'ten sırtlayarak yukarıya tırmanmanız gerekiyor. Çarmıha gerdirilirken dahi gülümsemesinden bir şey yitirmeden ‘tanrım çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar, af et onları’ demesini söyleye bilmekle ancak Nuda ile arkadaş olunur. Aksi on tersliği ifade eder.

Şartlarımızda Golgatha'ya çıkmak devrimin tüm yüklerini -tüm sorunlara rağmen-taşımakla olur. Devrimle sonuna kadar yürümekle olur. Tüm zorluklara, inançsızlıklara, saldırılara, bireysel rahatsızlık ve hastalıklara, ayrı görüş ve duruşlara rağmen önderlik çizgisinde daha fazla kenetlenerek yürümekle Nuda'nın arkadaşı ve yoldaşı olunabilir.

Ve Nuda yoldaşa bağlılık Dağların Aşkına Güvenmekle olur.

Haydi, gençler Nuda ve Ferhat yoldaşların aşkı için dağlara!

Kasım Engin

8.Yılında 12 Eylül Faşist Rejimi Ve Direnen Halk Gerçekliğimiz

Özgürlük Notları

Abdullah Öcalan

1 2 Eylül faşizminin 8. yılını geride bırakırken, kısa değerlendirmeler yapmakta yarar vardır. Biz, daha önce de, 12 Eylül rejiminin çeşitli yıldönümleri vesilesiyle ortaya çıkış koşullarını izah etmeye çalıştık.8. yılını geride bırakırken, daha açıkça ortaya çıkan gerçekler nedir? Halkımızın direniş tarihinde bu yıllar neyi ifade eder? Yakın döneme ilişkin etkileri ne olabilir?

Ortaya çıkan en önemli gerçek, Türk egemenlik sisteminde ordunun rolünün beklendiği gibi, rolünü başarıyla yerine getirip tekrar toplumun koruyucu ve denetleyici rolünü kendine biçtiği bir misyonu, bu sefer de tekrarlanmak istemesidir. Bugün daha iyi açığa çıkan gerçek, Türk egemenlik sisteminde politikasızlığın sorunların halletme gücünde ve yaratıcılığında olmadığıdır. Sosyal sınıflar zorlandıklarında sürekli orduya sığınıyorlar, askeri çözüm yollarına bel bağlıyorlar. Bu sefer de

girmek istedikleri çözüm aracı olarak, devreye geçirmek istedikleri ordudur.

Ordu, kendine güvenen ve her ortaya çıktığında toplumun beklentilerine uygun olarak, rolünü icra eden bir konumu, bu seferde sonuna kadar yaşayabileceğini, başarıyla tekrar yerine çekilebileceğini hesaplıyordu.

Özellikle karşısındaki direniş öğelerinin tarihsel olarak sürekli rahatlıkla ezilebilme durumları, bukanı daha da pekiştiriyordu. Bu kez daha az dayanımlı direniş öğelerinin, rahatlıkla ezilip tasfiye edilebilecekleri bekleniyordu. Bu beklentisine göre bir vuruş tarzı ve istikrar programı düzenlenmişti. Bugün ortaya çıkan diğer bir gerçek, Türk egemenlik sisteminde politikanın güçsüzlüğüdür.

Politikadan beklenmesi gereken rolün yerine getirilmesinde, içine düşülen muazzam yetmezlik ve bunun da sorunların çözümüne hizmet eder bir durum olmadığını daha iyi kavriyorlar. Politikasızlık,

cüce politikacılığın toplumsal gelişmede, birlik bütünlük adına “ordumuzun itibarını hiçbir zaman zayıflatmayalım” edebiyatıyla, hiç de gelişmeye hizmet etmediklerini yeni yeni kavriyorlar. Politikanın rolünün daha iyi sahip çıkılması gerektiğini fark ediyorlar.

Kürdistan ismini ağzına almaktan kaçıyorlardı

12 Eylül faşist rejiminin tüm ulusal kurtuluş umutlarını yerle bir etmekten öteye, ulusal sorun diye bir şeyin mevcut olmadığını, Cumhuriyet tarihi boyunca nasıl ki sorunun kabul edilmezliği kesirse, “sorun vardır” diye ortaya çıkan gelişmeyi, daha filiz halindeyken bırakıp bir daha ağzına almayacak bir biçimde yok etmek için ortaya çıktığını biliyoruz. Bu rejimin özellikle PKK’ de filizlenmek isteyen kurtuluş umutlarını daha fazla daldanıp budaklanmadan nasıl bir hüşimla yakıp yıktığını,

tahrip etmek isteğini zindan pratiğiyle iyi biliyoruz. Hemen bu noktada bir noktaya değinmek gerekiyor; bugün bu rejimin yordakçıları ve dış dayanakları Kürt sorununu kabulünden bahsediyorlar. Bunlar 1980'lerde neredeydiler? Kendi işbirlikçi ve teslimiyetçi güçlerinin "Türk tavrı olumludur, insancıldır, demokratiktir" derken, bunlar daha 1980'lerin görülmemiş yok etme politikalarını görmezlikten geliyorlardı.

Kürt halkına karşı imana gelmeleri sahtekarcadır

Bir halkın değil ismini, değil varlığını kabul etmek ve demokratik haklarının vermek, onları yok etmelerine sesiz kalmıyordu. Bu katliamlarda bunlar nerelerdeydiler? Bu döneme kadar Kürdistan ismini bile ağzına almaktan vebadan kaçır gibi kaçıyorlar, ağzına alması da doğduğuna bin pişman ediyorlardı.

Daha tarih dün kadar yenidir. ABD o zaman da vardı. ABD'nin 1984'lere kadar ki dışişleri raporunda, bu konuda Kürt sorununa ilişkin cümleler yoktur. Bunların Kürt sorununa ilgisi, bizim direnişimizin dört yıllık amansız bir savaşım süresi içinde kırılmayacağını anlaşılmasından sonra gelişti. Bugün Özal kendisi söylüyor; "biz bu göçmenleri alırken, herhangi bir harekete karşı almadık" diyor. Ama dilinin altındaki baklayı gösteriyor aslında. Sanıyorum halk bunu öyle değerlendiriyor; "bu PKK'ye karşı bir harekettir" diyor. Özal ise, "böyle değerlendirmeyin, bizim için de tehlikeli olur, göçmenler için de tehlikeli olur" diyor, ama işin gerçeği böyledir. Kürt halkına karşı imana gelmeleri sahtekarcadır. Kendilerini tehlike içinde gördükleri için bu itirafı yapıyorlar. Kısaca, burjuva anlamda bile bir dürüstlükten yoksundurlar.

12 Eylül gibi bir faşizme karşı, bu yıllar nasıl kazanıldı

Bugün, halkın ulusal kimliğinin kabulünden tutalım toplumsal özgürlükler yolunda ciddi sayılabilecek mücadeleler içine girmeye kadar, PKK önderliği bu yıllarda tarihi bir deneyim kazanmıştır. Bu yılları 12 Eylül faşist baskı, Oyardırma ve yok etme girişimlerini boşa çıkarıyor ve bu tarihinde en güçlü direnme ortamı içine itebiliyor. Bu da Kürdistan halkının tarihinde ilk defa tanık olduğumuz bir

PKK' nin her anı üzerinde durmak gerekir. Sorumlu devrimcilik bu konuda nelerin, nasıl kazanıldığını bilmek zorundadır. Bu sadece PKK' yi doğru tanımak değildir, PKK tarihini bilmek değildir. Bu bir halkın ulusal kimliğini nasıl kazandığını bilmektir?

gelişmedir.

Biz bu gelişmeyi nasıl sağladığımızı, adım adım bugüne kadar nasıl getirdiğimizi çokça belirtmiş durumdayız. 12 Eylül gibi bir faşizme karşı, bu yıllar nasıl kazanıldı? Biz sık sık şunu söyleriz; PKK' nin her anı üzerinde durmak gerekir. Sorumlu devrimcilik bu konuda nelerin, nasıl kazanıldığını bilmek zorundadır. Bu sadece PKK' yi doğru tanımak değildir, PKK tarihini bilmek değildir. Bu

bir halkın ulusal kimliğini nasıl kazandığını bilmektir? Bu bizzat nasıl ulusallaştığını bilmek demektir. Bu nasıl özgürlükler ortamını sağladığını bilmek demektir, hatta insanlaştığını bilmektir. Dolayısıyla bu yılları değerlendirmesini her düzeyde geliştirmek zorundayız. Biz bu yıllara boşuna bu kadar yüklenmedik.

Düşünelisiniz, ondan da öteye, onun bir parçası ve mücadelenin bir ögesi haline kendinizi getirmelisiniz. Siz bunu başaramadıkça PKK sizden hemen çıkarılması gereken bir elbise olarak çıkar. Bunu yapamazsanız, kişiliğiniz 12 Eylül faşizminden yaralanmış olarak çıkar. Bunu yapamazsanız, insanlığınızı kazanmadığınız, yurtseverleşemediğiniz, özgürlükler olayına yaklaşmadığınız olgusu ortaya çıkar.

Kendini en güçlü sanan örgütler bile bir kaç ay dayanamadılar

Dolayısıyla bu yıllardaki büyük direnci, büyük direnişin şehitlerini, bu direnişin bütün yönleriyle nasıl kazanılması gerektiğine dair yürütülen politik faaliyeti, örgüt faaliyetini adım adım nelere karşı, nasıl kazanıldığını mutlaka bilmek ve özümsemek zorundasınız.

Bu rejimle karşılaştığım ilk günümü hatırlıyorum. Şafakla birlikte bu rejimin ayak sesleri, kör oğlu marşıyla biz uykudan uyandırdı. 12 Eylül sabahı, askeri faşist rejim gelmişti. Bugüne kadar sekiz yılı, nefes nefese "bu rejimi nasıl aşarız, nasıl onun yok edici etkilerini halkımıza, hareketimize öldürücü darbelere maruz bırakmadan aşarız" hesabı içinde kaldık. Bu hesap yalnız bireysel bir hesap değildi, toplum için bir ölüm kalım hesabıydı, halk için bir ölüm kalım meselesiydi.

Bu tarihin bir kanunudur

Bu hesabı yapamayan örgütler de oldu. O örgütlerden eser kalmadı. Kendini en güçlü sanan örgütler bile bir kaç ay dayanamadılar. Hiç de şerefli bir sonuç bırakmadan tahrip olup gittiler. Milyonluk tabanı olan örgütler vardı, hatta düzen partileri vardı. Sonunda meydanı çok kötü terkettiler. Sonları hiç de iyi olmadı.

Biz, bunlardan farklı olarak bu rejime olanca düşünce gücümüzle, eylem gücümüzle direnişi dayattık. Bunun tarihi önemini anlamak ve kavramak gerekir. Çünkü bununla kurtarılan çok önemli değerler vardır.

Bu değerler rejimin vahşi ve barbarca saldırılarına karşı olduğu kadar, onun dolaylı işbirlikçilerine karşı, tasfiyecilere, provokatörlere, her boydan ajanlara, uşaklara karşı ve daha da kötüsü bu rejimin beslemek istediği düşkünlüklere karşı kazanılmıştır. İnsanlardaki hayvani yanları açığa çıkararak, güdülerini konuşurarak, onların en geri yanlarını kendine basamak yaparak, bu konuda görülmemiş tüm basın yayın imkanlarını ortaya çıkararak, baştan çıkararak, toplumsal birliğe karşı biz bu direnişi sürdürdük. Bunlar da az kazanımlar değildir.

Bugün PKK' nin cesareti fedakârlık düzeyi saygınlık bulmuştur

Bu konularda inceleme yapmasını bilmiyorsunuz. Devrim ve karşıdevrim yıllarının diş diş, amansız bir mücadele ile kazanıldığını bilmiyorsunuz. Bilgileriniz sıradan bilgilerdir. Ruhunuza fazla yediremediğiniz için, bugün devrimci pratik görevler karşısında fazla başarılı olamıyorsunuz. Bu konuda kendinizi aldattınız. Bu konuda Partimiz' in direnişini iliklerinize kadar yaşamadınız köşe-

de oturuldu, görevlerin üzerinden teget geçildi.

Günler yenilgi beklentisi içinde geçiştirildi. Böyle geçiştirenler kendini istediği gibi saklasınlar, örtbas etsinler, tarihin yargısından kurtulamazlar. Bu ancak hafif, çok yüzeysel, kendini aldatan küçük burjuvaların tutumu olabilir. PKK yiğitliği bu değildir. PKK' nin yiğitçe çıkışı karşısında bu tutumlar açığa çıkmak zorundadır ve çıkıyor da. Dürüst olmayan, kararlı

.....
.....
**Direnen
hareketimizin
nelere kadar olduğu,
insanın direnişiçi
yeteneğinin
isterse neleri
sağlayabileceğini
ortaya koymuştur.
Bunlar da ortadadır.
Bugün PKK' nin
cesareti, fedakârlık
düzeyi saygınlık
bulmuştur**
.....
.....

bir tarzda Partili olmayanların hepsi ortaya çıkmıştır.

Geri kalanlar, geri toplumsal zemine dayananlar, nefsinin ve beyninin devrimcileştiremeyenler, günü kurtarmak derdinde olanlar, güdülerini devrimci bilince, güçlü devrimci akıma tabi tutamayanlar açığa çıkmıştır.

Bu bir toplumsal devrim olabilir

Bu yıllarda biz bunu kapsamlı olarak değerlendirdiğimiz için sadece anımsatma yapıyoruz. Parti içinde

hortlatılan her şey, 12 Eylül faşizminin karşısındaki yenilginin ifadesidir. Parti' nin taktiğine uymama, Partinin temel doğrultusuna, çizgisine tam katılmama, onu rahatlıkla kendi endişeleri için saptırma faaliyeti, 12 Eylül faşizmi karşısında boyun eğmenin sonuçlarından başka bir şey değildir.

12 Eylül faşist rejimine karşı tüm Türkiye Solu'nda görülen sivil güçlerin, siyasal güçlerinde görülen düşkünlük, bugün hepsinin beş paralık durumda olduğunu ortaya çıkarmıştır. Sağlam demokratik sesin olmaması, emekçi sınıfların bu konudaki öncülüklerini konuşmaması, bugünkü yoksullukların, düşkünlüklerin temel nedenidir.

Bugün toplumun ağır bunalımı, nefes alamaz durumu, sağlam direnişçilerini ortaya çıkaramamadan ötürüdür. Bir karşıdevrim bastırıldığında ona karşı direniş olmayınca, onun altında kalanlar ezilir. Bu tarihin bir kanunudur. Böyle olunca da yaşamaya fazla hakları yoktur.

Bunu kurnazca "bize fazla değmeden geçsin" diyerek 12 Eylül'ün amansız baskı yıllarının geçiştirilmesi için bir köşede sinenler, "günü gelince tekrar ortaya çıkarız" diyenlerin gaflet içinde oldukları, tarihe karşı hiç de anılacak bir biçimde çıkamayacakları bir gerçektir. Ve bunlar da bugün daha iyi gözüküyor.

Kısaca, bütün toplumsal düzeylerde olduğu kadar, emekçi sınıf ve tabakaların da parlak bir imtihan verememelerinden dolayı içine düştükleri yoksulluğu, düşkünlüğü buna bağlamamaları, çok utanmaz bir tasfiyeciliği yaşamaları ve direnişi götürememeleri bugün hiçbir ülke somutunda görülemeyecek kadar örgütsüz, direnmez dolayısıyla çürümeyi yaşamaları olasılığını yanında getirmektedir.

Aynı şey Partimiz için de geçerlidir. Partinin çizgisine, taktiğine her yönüyle katılmayanların nasıl boz-

gunculuktan ileri gidemedikleri, Partinin başına bela olmaktan öteye gidemedikleri ortaya çıktığı gibi, kararlı direnişçilerin neleri yaratabileceğini ortaya koymuştur.

Bir avuç kararlı direnişçinin, dağlarda, zindanlarda, yurt dışında hayatlarını ortaya koyarak, tarihin güçlü zorba rejimlerinden birisine karşı nasıl büyük zaferler kazanabileceğini ortaya koymuştur.

Sayıları hiçbir zaman bir kaç yüzü geçmeyen devrimciler topluluğu, gerçekten de tarihsel dayanakları güçlü olan günümüzde de en gerici mihraklar tarafından desteklenen, yine sosyalizm adına oportünizmin yağ çekmekten başka bir şey yapmadığı bu rejimin karşısında direnen hareketimizin nelere kadir olduğu, insanın direnişçi yeteneğinin isterse neleri sağlayabileceğini ortaya koymuştur. Bunlar da ortadadır. Bugün PKK' nin cesareti, fedakârlık düzeyi saygınlık bulmuştur.

Dost ve düşman tarafından saygınlık bulmuştur. Bu da şunu gösteriyor ki, eğer bir avuç kararlı insan doğru yolda doğru yürürse, ikircikliğe düşmeden kararlı yürürse zaferi de yaratabilirler. Bugün bu durumları yaratan Partimiz, eğer kararlı yürüyüşünü daha da ileri götürürse, zaferin kaçınılmaz olduğu kesindir.

En zor yıllarda kendini geliştirebilen bir Parti, bugün milyonlarca kitle temelinde, güçlü bir deneyimle silahlanmış olarak geleceği kazanmaması elbette düşünülemez. Yeter ki her dönemin ortaya çıkardığı görevleri yerinde tespit etsin, bu görevlere uygun bir örgütlülükle karşılık versin.

► Bütün bir halk kendi kaderi üzerinde tartışıyor

Ve yine bu yılları da yaman kazanma yılları olarak görsün. Bütün bun-

lar yapıldığında halkların tarihinde en parlak başarılarından birisinin de bizim halk tarihimiz içinde yaşanması hayal olmaktan çıkıp gerçek haline gelecektir, hem de beklenmediği, çoğunun rüyasından bile geçirmediği bir dönemde bu gerçekleşebilir.

Demek ki en önemli sonuç binlerce yıllık baskı, sömürü geleneğine dayanan en zorba rejimlerden birine karşı, en büyük özveriyle, cesaretle direnme geleneğinin kavramış ve bu konuda kendini ortaya atmış olanlar en inanılmaz olanı gerçekleştirebilirler. Bu bir toplumsal devrim olabilir, bu bir ulusal kurtuluş olabilir. Kendi deneyimimizden de ortaya çıkan budur.

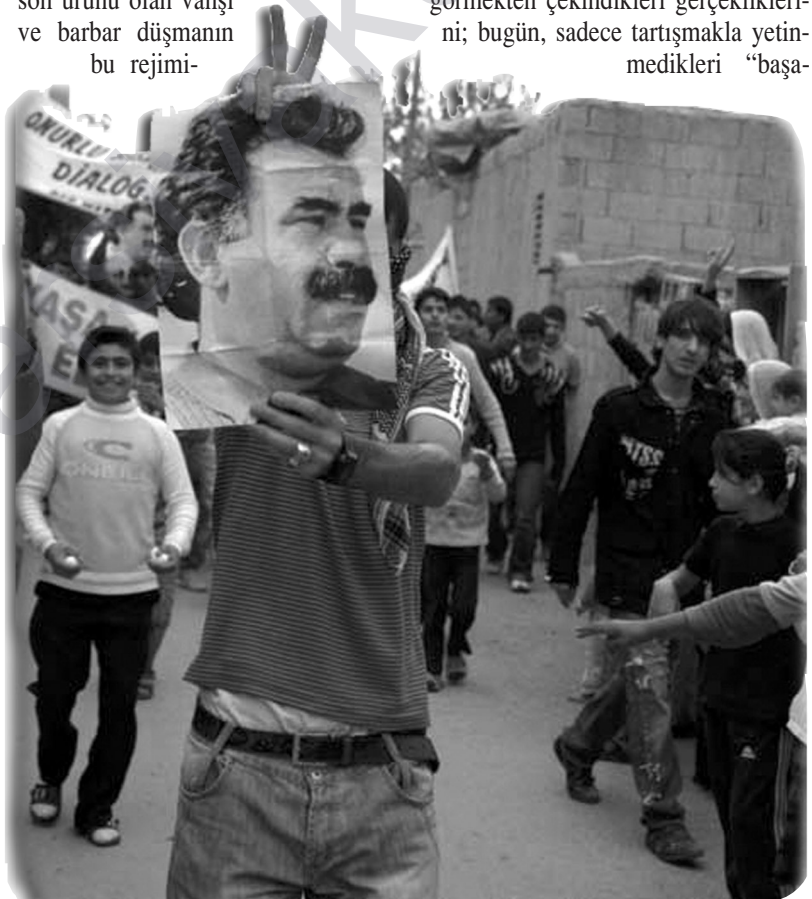
12 Eylül rejimi 8. yılını geride bıraktırken, özel olarak bize karşı, özel savas anlamına gelen tarihi dayanakları itibarıyla, bu tarihin en son ürünü olan vahşi ve barbar düşmanın bu rejimi-

ne karşı ayakta durmakla, bütün barbar tarihe karşı ayakta durmayı kanıtlamakla, halkımızın direniş tarihinde silinmez harflerle zaferi yazacağımız gerçekliğini kanıtladık.

Görevlerimizin tam başarılamaması bizi umutsuz kılmıyor

Halkların seçkin direnişçiliği bu konuda inanılmaz olanı böyle gerçekleştiriyor. Israrla bu deneyim üzerinde durulursa, gerekli sonuçlar çıkarılırsa, halkların en inanılmaz barbar rejimlerin yarattığı karanlık ortamları delip kendi kurtuluşlarını kendi elleriyle sağlayabilecekleri ortaya çıkıyor.

Hele bu halk Kürdistan halkı ise, kendi kurtuluşlarına dahi umut geliştirmekten uzak oldukları, rüyasını bile görmekten çekindikleri gerçekliklerini; bugün, sadece tartışmakla yetinmedikleri "başla-

rabiliriz, kurtulabiliriz” umudunu en güçlü bir biçimde duydukları bilinmektedir. Bununla da yetinmeyip giderek dalga dalga, kendi savaşlarıyla mücadele alanlarına çekildikleri bir durum ortaya çıkmaktadır.

Eğer bu durum böyle devam ederse, bu umutların gerçekleşebileceği, bunun da bir halkın kurtuluşunun kendisi olabileceği ortaya çıkıyor. Üzerinde en çok durulması gereken, kendisiyle büyünlmesi gereken, büyüme bu temelde sağlaması gereken deneyimimiz budur.

Bu deneyimimizi en başta şüphesiz Partililerimiz inceleyeceklerdir. Ondan da öteye, bununla sağlam bir Partili olacaklardır. Böyle bir Partileşmenin, bir halkın özgürleşmesinden ibaret olduğunu görecektir. Bu da, bu çağda yapılması gereken biricik tek doğru çalışmadır.

Bu çalışmayı öne aldık, bunu hepimizin önüne koyduk. Bu çalışma dışında, bu yaşam dışında diğerlerini son derece ikincil planda bıraktık. Israrla devrimci çalışmanın, devrimci faaliyetin halkımızın gündemine koyduk.

Bir halk adına bundan daha yüce bir çaba sergilenemez.

Bu temelde düşüncelerimizi, uğraşlarımızı yoğunlaştırmayı esas aldık. Görüyorsunuz ki, bütün bunlar bugün boşa gitmiyor. Bütün bir halk kendi kaderi üzerinde tartışıyor. Bütün çabalar bu temelde zorlaşıyor, yüceleşiyor. Bu temelde halkımızı bütün yiğit insanları bir araya geliyor.

Mücadele meydanlarına çıkmak için sabırsızlanıyor. Görüyoruz ki, en doğru yola girilmiş oluyor. Bu yolda en sağlam çabalarla, halklar kaderlerini belirleyici bir tarzda halletme yoluna koyuluyorlar. Biz bu faaliyeti böyle esas aldık.

Bugüne kadar en ufak bir ikircik-

liğe düşmeden, büyük bir kararlılıkla, azimle ve çabayla buraya getirmeye çalıştık. Sizlerin de esas almanız gereken azim ve çaba budur.

Bugün her zamankinden daha fazla ortaya çıkmıştır ki, bu amansız zorba rejim, 12 Eylül faşist sömürgeci rejimi, başta Kürdistan halkı olmak üzere, Türkiye halkı üzerinde de dünyada gerici güçlerin ondan beklemedikleri, onunla sağlamak istedikleri tehlikeli yönelimlerinden önemli oranda kurtulunmuştur.

Artık yavaş yavaş tarihin çöp sepetine atılıyor. Eğer bundan sonraki mücadelemiz daha kararlı olarak sürdürülürse, tamamen bir daha dirilmemesine, bu benzeri rejimler tarihinde gömülürler.

Böylece tarihi bir katkı yapmış olacağız. Bunu yapmakla, kendimizi bugün görevini başarmış devrimcilerin mutluluğu içinde görebiliyoruz.

Gerçek önderlik halkların gerçek önderi olmaktır

Görevlerimizin tam başarılamaması, bizi umutsuz kılmıyor. Bilakis daha fazla başarmak için çok daha

güçlü, umutları çok daha güçlü olanakları gerçekleştirmeye çalışıyoruz. İşte her zamankinden daha fazla ortaya çıkan gerçekliğimiz budur. Gerçek önderlik, halkların gerçek önderi olmak, böylesine zorlu yılları karşılamak, böyle kazanmaktır.

Başta Partimizin militanları olmak üzere, tüm halkımız yaşadığı bu büyük tarihi deneyimi ki, bu deneyimin kazanılmasında en büyük pay sahibi olan zindan direnişçilerine, devrim şehitlerine bağlılıklarını bir yaşam sorunu olarak, bir ahlaki gelenek olarak yerli yerine oturtacaktır. Bunların toplu ifadesi demek olan halk kurtuluş siyasetini, daha da somut biçimde yaşayacaklar. Yeni yaşamın ancak en temelde yaratılacağını, bizzat kendi deneyimleriyle görecektir.

Bunu bugün kısmen görüyorlarsa da, yarın bunu tam zaferle kapatacaklardır. İşte bir halka da bundan daha yaraşır olanı düşünülemez, bir halk adına bundan daha yüce bir çaba sergilenemez.

1988
Parti Önderliği

Kendini Duymak

Yorum

Newroz Ceren

*Biz seni ne cennetten
Ne de dünyadan
yarattık
Ne fanisin, ne ebedi
Kendinin yaratıcısı
ve
Biçimlendiricisiymiş
gibi*

*Kendini yoğurabilir
İstedğin
biçime sokabilirsin*

*Ruhunun yargı
gücüne
sahip olacaksın*

*Ve daha yüce
biçimlerde*

*Bu sefer ebedi olarak
doğacaksın.**

Devrimci yaşama başlayan her birey 'kişilik dönüşümü, kişilik sorunu' gibi kavramlarla tanışır. Ve ilk zamanlar bilimsel, gerçekçi bir tutum sahibi de olamaz çoğu zaman. Toplumumuzun kanunları çocukluktan başlayarak katı bir çember oluşturur bireyin etrafında. Bu kanunların yazıldığı yer insanın bilinci, bilinçaltı veya kısacası ruhudur.

Ve bu kanunlara karşı gelmek tüm kanunlara karşı gelmekten daha zordur. Her birey kendi kanunlarını ölçüp biçip zaman zaman eleyebilir. Bunu yaparak kendini yapılandırır. Bazı kanunlar vardır ki, gizlidir, çok az tartışarak yoğunlaşarak edindiğimiz kanunlardır, çoğu zaman varlıklarından haberdar olmasak ta onlar yaşamımızı yürütürler. Davranışlarımızın nedeni üzerine düşünmeden bu gizil kanunları tanıyamayız, hatta kendimizi bile tanıyamayız. İnsanın kanunları onun red ve kabul ölçüleridir ve hepsi geçmiş olan kanunlardır. Çoğu zaman kendimizi tanımlarken 'sinirliyim, sabırlıyım, aceleliyim' gibi dav-

ranış isimleriyle tanımlarız. Davranışlarımıza isim koymak belki bir adım olabilir ama o kendimizi yoğurup istediğimiz biçime gelmemize pek imkan vermez. Bir davranışımıza neden diye sormak gerekir. Cervantes, "nedeni kaldırım, etki de yok olur" derken böyle bir düşünüşten yola çıkmış olmalı.

İlk çağlardan bu güne değin insanların mizah karakter ve kişilik yapılanmalarını inceleyenler oldu. Bazıları insanın boyuna, kilosuna, bazıları deri renklerine göre kişilik yapılanmalarını sınıflandırdılar. Ve daha çok davranışların sonuçlarıyla ilgilenildi. Bilimsel ölçülere göre ve insanı geçmişten koparmadan ele alan akımlar çok uzun bir geçmişe sahip değiller. Parti Önderliğimizde kendi yöntemini "psiko-sosyal analiz" olarak değerlendirdi.

"Psiko-sosyal analiz" bir toplumun tarihsel, ekonomik, siyasal, kültürel organizasyonları içinde şekillenen bireyin inanç, istem, kaygı, bağlılık ve bağımlılıklarının tahlil edilerek ayrı ayrı kendi

içinde ve bir bütün olarak sorgulanmasıdır. Bir kadın olarak bunları yaparken büyük bir bilgi, mantık, özveri, hesapsızlık ve sevgi gereklidir. Çünkü toplumda en az kendini duymasına izin verilen kadındır ve kendimizi duymadan hep dışardaki sese göre davranmak zorunda bırakılıyoruz. Bugün yaşadığımız problemleri, çatışmaları kendi davranışlarımızın sorumluluğunu alamamakta bastırdığımız kendi sesimiz yerine dışardaki sesi içselleştirmekten kaynaklanıyor. Bir kadının ataerkil bir sistem içinde dinginliği yakalaması çok zordur. Mutlak dinginlik elbette ki yoktur ama, dengeli bir yaşamı yakalama imkanı tüketildiğinden bir kadın her an çatışma ve çelişkilerle doludur. Önemli olan bu çelişkilerin yarattığı kaygıyı bir güç olarak kullanabilmesidir. Kendi savunma düzeneğini sağlıklı yapabilmesidir. Toplumda yaşadığımız kaygılar sonucu olarak devrimci yaşamı seçmek, başarılı bir savunma biçimi olmasına rağmen bilinç ögesinin güçlü olmaması geçmiş yaşam alışkanlıklarımızın

*İnsan Gururu adlı operadan Tanrının Adem'e söyledikleri

önümüze geçerek, alacağımız mesafeyi kısaltır. Geçmişteki her olayı bugününe anlam vermek, engelleri yıkar. Geçmişteki kaygılarımız ve kendimize bulduğumuz çözümler bizi bu güne getirmiştir.

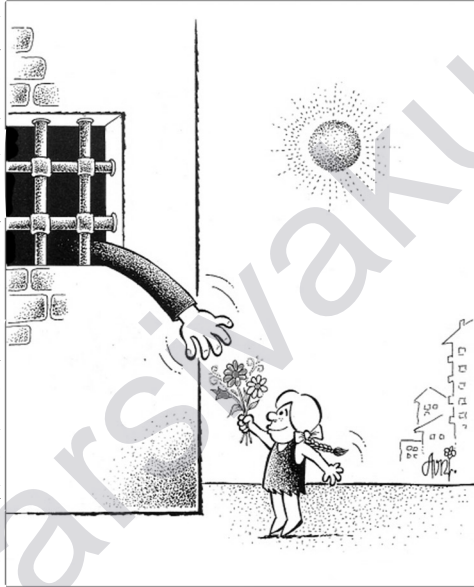
Bireyi incelerken, kaygıları küçümsemek gerekir. Kaygılar tüm ruh bilim öğretileri tarafından birincil veya ikincil bir durum olarak ele alınmıştır. İnsan davranışlarının çoğunluğu bilinç ve bilinç altı kaygılar karşısındaki savunma düzeneklerinden alır. Savunma düzenekleri iç engellemelerin oluşturduğu kaygı geçici olarak azaltır. İç çatışmalara olumlu ve olgun çözüm yolları bulununcaya değin benliği korur. Bu olgun yöntemlerde elbette bilinçli bir eylemliliği gerektirir.

Toplumsal düzenimizin insana en sağlıklı çözüm yolu olarak bıraktığı şey boyun eğmektir. Kaygılar karşısında boyun eğmek, ağlayarak problemleri kendisinden uzaklaştırmak, gerçeklerden kaçmak, mutluluğu geçmişteki belli bir kesitle arayarak bugünü yaşamamak veya bu günü bırakarak hiç zemini olmayan hayallere dalmak geliştirdiğimiz savunma düzeneklerindedir. Ve her birimiz bunlardan birini veya farklısını seçerken belki de şu an hatırlayamadığımız olaylar etkili olmuştur. Bir toplumsal gerçeklik içinde kendini, kendi içinde toplumun bir kesitini çözebilmektir, psiko-sosyal analiz. Her davranışın kökeninde bir sosyal gerçekliği kavrayabilmektir.

En büyük kaygılarımız nelerdir ve nelerdir? Onlar karşısındaki savunmalarımız neler oldu ve hala nasıl kendimizi savunuyoruz? Bu iki sorunun cevabını verebilmek yaşamı-

mızın yarısının cevabını verebilmektir. Bir kadının kaygılarının en büyüğü "küçük düşme, kaygıdır dersek pek abartmış sayılmayız." Sen kızsın, "kadınlar bu işten anlamaz" sözünü o kadar duymuşuzdur ki, bilinç altımıza yerleşen bir ayırım olur. Hangi iş kızlara ait, hangisi değil, diye. Bir çocuğun rahatlıkla çıktığı duvara bile "ben kızım çıkabilir miyim, ya çıkamazsam" diyerek hiç denemeyebiliriz.

Çocukluktan bugüne kadar ya yapamazsam dediğimiz o kadar çok şey olur ki, ruhumuza işler bu ve

gittikçe ya küçük düşersem, ya başaramazsam biçimini alır. Bu kaygı karşısında gelişen en güçlü savunma mekanizmalarından bir tanesi atıl kalmayı kabullenmektir. Bugün yaşadığımız girişimci olmama yeniliğe açık olmama gibi güvensizlikten kaynaklı durumların çoğu, küçük düşme kaygısından ileri gelir. Bir toplantıda ya yanlış söylersem, ya heyecanlanırsam gibi kaygılardan dolayı hiç konuşmamayı tercih etme durumunu çok yaşadık. Bunların

geçmişteki nedenleri çok kapsamlıdır ve her birimizin yaşadığı buna benzer olaylar vardır. Her ne kadar büyüklerimiz "bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıp" demişse de öğrenme dönemi kadınlar için onlarca engelle kapatılır. Ve bazen o kadar küçük düşürücü davranışlar olur ki, öğrenmek yerine öğrenmiş gibi yaparız ya da ona hiç yaklaşmayız.

Parti Önderliği; '94 yılında ülkeye gönderdiği bir gurup arkadaşına "hatalardan korkmayın, bazılarınız var ki, yıllarca, 'ya vuramazsam!' diye hedefe kurşun sıkıyor ama elinde silahla geziyor" diyor. Kaygıların bizde yarattığı pasif eğilimlerin yanı sıra imajla uğraşma, özü unutup kendini dışarıya kabul ettirme eğilimini de güçlendiriyor, çoğu zaman. Kendi içimizdeki sesi duymak yerine başkalarının "iyi yapmışsın" sözünü tercih ediyoruz.

Böylece kaygılar bizi biz olmaktan uzaklaştırıyor. Ruhumuzu duyamıyoruz, bunun için kendimizi yargılama gücüne sahip olamıyoruz. Kaygılarımız çoğu zaman bizi öylesine durumlarla karşı karşıya getiriyor ki, geldiğimiz noktayı kabullenmekte zorlanıyoruz.

Mücadeleye girme kaygısı, tek kalma kaygısı, küçük düşme kaygısı ve kadın olmanın getirdiği kaygılar güçlü çözümlenerek davranışlarımızın kökenine indikçe, toplumsal kaygılara girerek onun eylemini güçlü örgütleyebiliriz oysa. Nedenini kaldırmadığımız etkiler büyük kaygılarımızı önler. Bunun için toplumsal gerçekliğin ruhumuzda çizdiği feodal haritaların nerede başlayıp, nereye götüreceğini görmemiz gerekiyor. Her şeyden önce "kendini duyma gücümüz olmalı."

ER-KENE-KON

Yorum

Kasım Engin

Wo wie Herr İlker Başbuğ es ausgedrückt hat"die Türkei durchlebt sehr schwere Zeiten"

Eigentlich sagt man ja immer, dass im Mittleren Osten ein Chaos besteht. Das aber in der Türkei eine Situation besteht, die jedes Wirrwarr überschreitet, lässt alle reden. Dafür wird immer wieder zur Besinnung auf den Menschenverstand und immer wieder nach Einheit gerufen.

Wir wissen auch, dass in der Wissenschaft der Politik nach gesundem Menschenverstand und Einheit gerufen wird, wenn die Lage sehr ernst ist.

Die Türkei durchlebt wirklich eine sehr schwere Phase. Keine Frage, dies hat innere und äussere Gründe. Die inneren Gründe sind bestimmend, die äusseren Gründe hingegen, basie-

rend auf die Innenren, reizen die unglücklichen Gründe und beschleunigen diese.

Die Mächte wollen ihren Anteil in diesem Gebiet haben

Die inneren Gründe basieren auf die dunkle Geschichte der Türkei im Bezug auf das Verbrechen gegenüber den Völkern - mit diesen will sich die Türkei nicht konfrontieren. Es wird keine demokratische Kultur gefördert, in dem

man diese Konfrontation durchführt. Dies ist eine blutende Wunde mit Rissen, die durch komplexvolle Lebensweise, sich nach Aussen als Krankheit zeigt. Diese sensible Haltung ist dafür geschaffen, ausgenutzt zu werden.

Die äusseren Gründe sind diese, dass die Türkei rein geografisch gesehen, in einer strategisch sehr guten Position liegt. Es ist ganz natürlich, dass die Supermächte, die Mächte die Sprachrecht haben und die Mächte, die Sprachrecht haben wollen, ihren Anteil in diesem Gebiet haben wollen.

Wie aber soll diese

Situation überbrückt werden?

Gerade jetzt, wo sie einflussreich sein wollen und die innere Struktur der Türkei wie geschaffen für diesen Eingriff ist, wird jeder Eingriff die Türkei beeinflussen. Wir kennen die Positionen, die mit der Dialektik bestimmt werden. Wir wissen auch, dass die innere Struktur bestimmend und die äussere Struktur beeinflussend ist. Wir können aber auch - leider - sehen, dass die Türkei von dieser Originalhaltung in die verfällt, in der das Äussere immer mehr zur bestimmenden Position wird.

Die Türkei muss vor allem, um mit ihrer dunklen Geschichte auseinanderzusetzen zu können, sich fern von dunklen Verhältnissen halten. Sie müssen sich von Verhältnissen fern halten, die hinter geschlossenen Vorhängen arbeiten. Sie müssen transparent werden. Alles was sie

machen, müssen sie vor den Augen der Völker machen. Ansonsten wird jeder dunkle und unbekannte Schritt als Liste bewertet werden und es werden äussere Mächte hervortreten, die diese Listgedanken ausnutzen wollen.

Wir dürfen natürlich nicht vergessen aufzuführen, dass wir gelernt haben, auch wenn es schmerzt, dass die Hilfsangebote der imperialistischen Mächte meistens nur Angebote sind, die wiederum ihr wirtschaftliches Interesse bestärken. Das globale Kapital ist wie eine Zecke, die auch den letzten Tropfen der Völker aufsaugen will. Viele geschichtliche Begebenheiten zeigen uns auch, dass sie von der Art wie eine Zecke zu handeln nicht verzichten wird.

Die Türkei muss sich dessen bewusst sein und sich zuerst mit sich selbst konfrontieren. Die

Türkei muss mit den Völkern, in dieser Geographie leben einen Frieden erlangen. Dies geht nur, wenn man den Weg auf demokratischer Basis, mit einem toleranten Verhältnis einschlägt. Der Weg führt aber auch auf eine Gesetzesgrundlage, die die Rechte der Völker beinhaltet. Wie auch dieser Weg unumgänglich durch eine Grundgesetzesänderung führt, dass die Identität der Völker garantiert.

Aber wenn dem nicht so sein sollte, sondern genau solche Gespräche wie zwischen İlker Başbuğ und Yaşar Büyükanıt im Dolmabahçe Schloss zustande kommen sollten, kann es für die Völker in der Türkei keine guten Entwicklungen mit sich bringen - und wird es auch nicht tun.

Weil solche Gespräche auf "du gibst mir, ich gebe dir" basieren, wird nicht das Interesse des Volkes verfolgt, nein sie beziehen sich nur

1 NUMARA

VELİ KÜÇÜK
Susurluk'tan Hrant Dink cinayetine kadar pek çok cinayet ve skandala adı karıştı. Üst düzey Ergenekon yöneticisi ve JITEM'in kurucularından emekli papa

SEDAT PEKER
Veli Küçük'le telefon bağlantısı ortaya çıktı. Ülkücü ulusalko mafya örgütünde yer alıyor.

SAMI HOŞTAN
Susurluk davasında 31 gün süreni kulluktan sonra serbest bırakıldı. Küçük'le telefon bağlantısı var

KEMAL KERİNÇSİZ
Ulusalko pek çok eyleme imza attı. Dink ve 301 davalarıyla gündemdeydi

SEVGİ ERENEROL
Türk Ortodoks Patrikhanesi Basın Sözcüsü

OSMAN YILDIRIM
Darüşşafak ve Cumhuriyet saldırılarına adı karıştı. Günaltay'ın hemşeresi

ALİ YASAĞ (DREJ)
Drej Ali olarak bilinen Ali Yavaş adını ilk kez Susurluk skandalında duyurdu.

ALPARSLAN ASLAN
Darüşşafak saldırısına düzenledi. Muzaffer Tekin'le birlikte çekilmiş fotoğrafın çıktı. Cumhuriyet'e asılan bombalarla bağlantısı da var.

ERHAN TIMUROĞLU
Cumhuriyet Gazetesi'ne bombalı saldırının asil faili. Adı Darüşşafak saldırısına da karıştı.

FUAT TURGUT
Dink cinayeti azmettiricisi Yasın Hayalet'in avukatı. Ergenekon operasyonunda gözaltına alındı.

İBRAHİM ÇİFTÇİ
Habeşli olduğu cinayetinde Ergenekon bağlantılarına gündeme getirildi, ötürüklü

GÜLCER KÖMÜRÇÜ
Akşam Gazetesi yazarı. Ergenekon'un medya bağlantısı ve göz balyozları bulunduğu gerekçeyle gözaltına alındı

KUDDİSİ OKKIR
Yeni Ergenekon raporu yazarı kişi

SEMHİ TUFAN GÜNALTAY
Türk İstikam Topuğu'na kurmaktan mahkûm oldu. Alparslan Aslan'la görüşmelerini sağladı

MUZAFFER TEKİN
Emekli Yüzbaşı. Ümraniye bombalılar ve Darüşşafak saldırılarına Alparslan Aslan ve bağlantıları okulu örgütleyiciydi. Şu an cezaevinde tutuldu.

ZEKERİYA ÖZTÜRK
Emekli birbaşı. Muzaffer Tekin'le beraber görüşmelerde bulununca hastaneye götürülen kişi...

FİKİRİ KARADAĞ
Kuvayı Milliye Derneği Başkanı ve Tekin'in davre arkadaş. Üyelerine saldıran yemin ettirmesiyle gündeme getirildi.

OKTAY YILDIRIM
Ümraniye'deki göz balyozlarının sahibi. Kerinçsiz'in grubundan

noch auf wirtschaftliche Zinsen, die auf dem Rücken des Volkes ausgetragen werden.

Wird Kurdistan angreifen und dort Banden gegründet, Betäubungsmittel verkauft

Der Chef der Partei der Ungläubigen wünscht, dass man Zugeständnisse im Bezug auf die Schliessung der Parteien und die Wirtschaft macht. Im Gegenzug verschliessen sie die Augen, wenn das terroristische Militär Kurdistan angreift und dort Banden gegründet, Betäubungsmittel verkauft, Handel getrieben und Gewinne beim Waffenverkauf erzielt werden.

Die terroristische Armee entledigt sich derer, die der so genannten Regierung und Herrn Recep ein Dorn im Auge sind - sie öffnet Wege, damit diese so zu sagen verurteilt werden können. Auf der anderen Seite hingegen wird der Wechsel des Generalstabes im August vereinfacht. Der Grund dafür ist dieser, dass wenn die AKP gesc-

hlossen wird und Herr Recep Zecke Kongo bis zum August dem neuen, aufgestellten Mitgliedern des Generalstabes nicht den Zuspruch erteilt, wird İlker Başbuğ, weil er seit vier Jahren Kommandant der Armee ist, in die Rente gehen und nicht Generalstab werden.

Sie müssen sich auf demokratischem Grundsatz vereinigen

İşık Koşaner wird aus Mangel an Belegschaft in Rente gehen. Der 1. Militärkommandant wird wegen Überschreitung der Altersgrenze in Rente gehen. Das sind Begebenheiten, die mit den Regeln in den Statuten des Militärs in Zusammenhang stehen. Auf den Punkt gebracht, wenn die AKP geht, muss auch die faschistische und angreifende Clique gehen.

Geheime Treffen werden genau aus diesen Gründen, wenn es im dunkle Spiele und Pläne geht, durchgeführt. Manche allseits bekannten und in der Rente befind-

lichen Generäle werden genau um solche dunklen Spiele und Pläne zu verdecken, im Bezug auf das ER-KENE-KON Verfahren inhaftiert.

Nur wir sind aber der Meinung, dass Recep Zecke Kongo einen Zug gegen die Banden durchgeführt hat. Dem ist aber nicht so. Das was geschehen ist, wurde mit Erlaubnis des Militärs, damit die ER-KENE-KON Gruppierung nicht offen dargestellt wird, durchgeführt. Natürlich soll auch weiterhin das Blut der Völker, wie durch eine Zecke, ausgesaugt werden. Wir sehen also, dass wir müssen ohne uns zu früh zu freuen, für unsere Völker alles genau durchforschen, gut durchlesen und bewerten. Genau so, wie das Treffen von Büyükanıt und Herrn Recep Zwecke Kongo im Mai 2007 als Bomben verpackt auf unser Volk bombardiert worden ist, sind auch die heutigen Treffen der Generäle, die im Geheimen und in Privathäusern durchgeführt werden, kein gutes Omen.

Deswegen möchten wir anführen, dass die Phase voller gefährlicher Begebenheiten ist. Die Völker müssen endlich die Situation überbrücken, die es möglich macht, sie auszunutzen. Sie müssen sich auf demokratischem Grundsatz vereinigen, wenn nötig müssen sie als eine Partei auftreten und einem Dach entscheiden. Ansonsten müssen wir darauf hinweisen, dass wir auf einer sehr risikoreichen Fährte sind. Weiter dürfen wir nicht vergessen, dass risikoreiche Fährten immer Potential zum Ausnutzen lassen. !

Bir Aydın Zindan Ve Tecritin Yıkıcılığı

Biyografi

Bawer Gülmez

İkamet ettiğim cadde-
nin adı Antonio
Gramsci; merak etti-
ğim bu ismin kim oldu-
ğunu sizlerle paylaşmak
istedim.

Antonio Gramsci 22
Ocak 1891 de Cagliari
(Sardegna adası) ili Ales
kasabasında Francesco e
Giuseppina çiftinin yedi
çocuğunun dördüncüsü
olarak doğar.

Desesi Arnavut asıllı
bir jandarma albayı idi.
Babası ise Ghilarza kasa-
basının savcısı idi. Anto-
nio Gramsci aile içerisinde
Nino olarak çağrılır,
çocukluğu Marghine dağ-
ları ile Montiferru sıra
dağlarının bulunduğu bir
bölgede geçer. Annesi de
zengin bir aileden gelme-
dir, duygulu ve çocukları-
na çok düşkün idi.

Nino dört yaşında iken
düşer ve belini kötü bir
biçimde incitir. Uzun bir
sure tedavi görür, hasta-
lıklı bir biçimde buyur.
Yaşlıları olan fakir ço-
cuklarla oynamaktan ve
onlara yakın olmaktan
hoşlanır, doğaya ve doğa-

nın seslerine tutkun bir
kişiliği vardır. İnsanlarla
ilişki kurmak, kitap oku-
mak onun için tükenmez
bir tutkydu. Yedi yaşında
iken Robinson Crusoe'nin
hayranı idi. Hatıralarında
“bir gün her hangi bir ısı-
sız adaya atılabilirim ihtim-
aline karşı, evden ce-
bimde buğday tohumları
ve kibrit olmadan çık-
mazdım” demişti.

Kendimden daha ağır yükleri taşımak zorunda idim

1897 de babası işsiz ka-
lır bu nedenden dolayı
Antonio kardeşleri gibi
bir iş bulup çalışmak zo-
runda kalır. “kendimden
daha ağır yükleri taşımak
zorunda idim” diyerek bu
süreci anlatır.

Bu durum iki yıl sürdü
ve bu durum daha küçük
yaşta iken onda zenginlere
karşı bir nefret doğurdu.
“Kasabın, eczacının, tü-
carın oğulları okula gide-
biliyordu ben ki her derste
10 alıyordum bu haktan
faydalanamıyordum” di-

yerek bu tepkisini anlatır.
Daha sonra annesinin ve
kız kardeşlerinin yardımı
ile 1908 de Cagliari klasik
lisesine yazıldı. Bir buz
fabrikasında işçilik yapan
büyük abisi ile aynı evde
kalyordu.

Antonio politik ve kültürel oluşumunda temel rol oynar

Lise yıllarında doğa bi-
limine ilgi duydu. Bu dö-
nemde abisinin eve getir-
diği sosyalist dergileri
okumaya başladı ve dine
karşı ilk tepkileri doğar.
O yıllarda otonomi fikri-
ne sahipti yani Sardegna
adasının otonomisi.

Daha sonra 1911 de li-
seyi bitirir ve aylık 70 li-
retlik bir burs kazanarak
Torino Üniversitesi ede-
biyat bölümüne yazılır.
Dobra ırmağının kenarın-
da bir oda kiralar, “buz
gibi olan sis beni ilikleri-
me kadar titretiyordu”

Torino da geçen 1912-
1922 on yıl Antonio'nun
politik ve kültürel oluşu-
munda temel rol oynar.

Torino İtalyan'nın en fazla endüstrileşen ili Otomobil kenti işçi kenti, 20 yaşındaki genç Sardegnalının fikirsel oluşumunu başlatır. Önce bir sosyalist militan sonrada bir sosyalist oncu olur.

Marks'tan sonra Hegel ile Alman klasik felsefesini tanır

İlk metal işçilerinin grevini yakından izledi ve hemen 1913'te sosyalist gençlik saflarına katılır ve yerel "Halkın Çılgılığı" dergisinin çıkarılmasında yardımcı olur. 1916 da günlük "İleri" gazetesinde tiyatro eleştirmeni ve yazar olarak katkı sağlar.

Eleştirirleri hemen dikkati çeker alışılmışın dışında bir tarzı vardır ve bilinen okur kitlesini aşarak daha geniş kitle tabanına ulaşır. Şubat 1917 de Piemonte gençlik federasyonu adına çıkarılan "Geleceğin Şehri" dergisinin içeriği hem Antonio Gramsci'nin bir sosyalist entelektüel olarak hem de yeni bir entelektüel neslin ilk sinyallerini veriyordu. İşçiler arasında propaganda yaparken kendi yaşam biçimi ve tarzı ile; dinin etkisi altında kalmadan ama ahlaki değerlere bağlı kalarak, sosyal adalet ilkelerine büyük bağlılık, birlik ilkeleri ile bir yenilik ve büyük bir etki yaratır.

"Halkın Çılgılığı" dergisini yönetimine geçer böylece Marks'tan sonra Hegel ile Alman klasik felsefesini tanır. "İşçi sınıfı, kendisine yabancı, duygudan yoksun lafazanları değil, ama anlayış, sevgi, akıllıca bir yakınlık istiyor" Gramsci düşüncelerini bu kelimelerle açıklıyordu 1917 Ağustos'unda To-

rino kentinde işçi sınıfının genel grev sonrası ayaklanması sonrasında 50 işçinin hayatına mal olmuştu. O'nu kamçılayan bir neden oldu.

Devrim doğuda gerçekleşti ve Antonio Gramsci bunu büyük bir sempati ile selamladı. Gramsci için Sovyetlerdeki devrim savaşın sonu ve barışın gerçekleşmesi anlamına geliyordu. Tüm yaşamını ve zamanını devrim yoluna adanmak için Üniversite yi terk etti.

Amatör bir ruhla her toplantıya katılır

1919 da üç yaşıtı ile Angelo Tasca, Umberto Terracini ve Palmiro Togliatti -ki daha sonra ayrılmaz yoldaşları olacaklar- sosyalist kültürünü geliştirmek ve yerleştirmek için "Yeni düzen" adlı dergiyi yayın hayatına kazandırır.

Bu dergi ile savaştan yeni çıkmış İtalya'nın yeni bir yaşam felsefesini kavraması ve yeni bir düzen oluş-

turması için caba harcarlar Antonio ile Tosca 28 Togliatti 26 Terracini ise 24 yaşındadır. Bir kaç ay sonra dergide yayımladıkları düşüncelerini pratiğe geçirmek için işçi sınıfı ile direk temasa geçerler ve metal işçileri arasında örgütlenirler.

Sovyet deneyimini örnek alırlar derginin yayın odası işçilerle yapılan toplantıların merkezi haline gelir. Fabrika komisyonlarını kurarlar. Gerek işçilerle gerekse kendi yoldaşları ile olan ilişkisi tamamen bir yoldaş ilişkisi olur. Amatör bir ruhla her toplantıya katılır ve tüm detayları büyük bir merak ile inceler anlamaya çalışır. 1919 1920 yılları genel grevler ve işverenlerle çatışmalar ile geçer.

Bu arada İtalyan Sosyalist Partisi içinde çekişmeler başlar. Kaynağı Lenin'in ikinci uluslararası kongrede reformistlere karşı tavrını netleştirmesi sonucu başlayan ayıklama girişimleri idi. Antonio İtalyan Sosyalist Partisi içinde radikal kanadın başını çeken Napoli'li mühendis Amadeo Bordia gurubuna yakınlaşır. 1920'de komünist grubunu oluştururlar. Yeni düzen dergisi Antonio'nun yönettiği günlük bir gazete haline gelir. 01 Ocak 1921 de Livorno kentinde gerçekleştirilen bir toplantı sonucu İtalyan Komünist Partisi Kurulur ve Antonio ilk merkez komitesinde yerini alır. 1921-22 yılları, Sosyalist Partisi ile çekişmeler ile geçer bu arada faşist guruplar saldırıya geçerler.

"İtalyan toplumunun değişim ve dönüşümü zannedilenden yada beklenilenden daha zor çıktı bu da onun geleneksel ve tarihsel yapısından kaynaklanıyordu. Çoğu za-

man ne yapacağımızı şaşırır hale geliyorduk; bu toplumu değiştirmek, gerilla yapısında rol vermek ki bu güne kadar hiç bir deneyim yaşamamışlardı. Her şeye rağmen Komünist partisi gerçekliğin üzerine gitti ve değişimler yapmayı başardı.

1922 Mayısının sonlarına doğru Rusya'ya İKP (İtalyan Komünist Partisi) delegesi olarak gönderilir. Sağlık durumu kötüdür ve Moskova'da hastanede tedavi görür. 30 yaşındadır. Rusya'da Julca (Giulia) Schucht adlı Rus müzisyen ile tanışır ve erkenden yaşamlarını birleştirirler.

Rusya'da 1922-23 yılları arasında Lenin'in düşüncelerini ünlü komünist öncüler Trocki, Stalin, Buharin ve Zinov ile tartışır ve düşüncelerinde netleşir. Bu arada İtalya'da bulunan arkadaşlarına mektuplar ile bağlantı içinde kalır ve Bordia'dan uzaklaşmak gerektiğini yazar. Bunun nedeni Bordia'nın olumsuz yönetim biçimidir.

Avusturya'da bir Komintern bürosunda çalışır. 1924'te milletvekili seçilerek İtalya'ya döner ve legal yaşam içinde geçen son iki seneyi geçirir.

Zindanda çalışmalarını sürdürür

Günlük gazetenin adını ve içeriğini de değiştirerek "L'Unità" (birlik) adını verir. Parti genel sekreteri olarak seçilir. Parlamentoda yaptığı konuşmalar Faşistler tarafından bile ilgi ile dinlenir. Ama Faşist takibat erkenden baslar ve 1926'daki tutuklamalardan genel sekreter olması nedeniyle kurtulur.

Mussolini (İtalyan faşizminin li-

deri) onun için "O Sardegnalı kambur ekonomi ve felsefe locası hiç şüphesiz ki güçlü bir beyindir." Demişti.

Matteotti gibi İtalyan aydınlar faili meçhul cinayetlere kurban gitmeye başlarlar. Antonio 8 Kasım 1926 da tutuklanır önce Roma Regine Coeli daha sonra hemen hemen tüm İtalyan zindanlarında kalır.

Zindan yaşamının tümü tecritte geçer

Mayıs 1928 de Roma ya geri götürülür ve Tribunale Speciale per la Difesa dello Stato (Özel Devlet Güvenlik Mahkemesinde) yargılanır. (Gramsci, Terracini, Scomicaro Roveda ve diğerleri İKP yöneticilerine karşı Büyük yargılama baslar. Mahkeme öncesi Başhakim "yirmi yıllığına bu beyinin çalışmasını önleyeceğiz" diyordu. Ve hüküm 20 yıl 4 ay 5 gün olur.

Zindanda çalışmalarını sürdürür. Toplum sorunlarının çözümü ve faşizme karşı direnen partilerin birleşmeleri için çabalar bunun dışında sosyalizm ve devrim sorunları ile ilgili düşüncelerini 33 defter de yazar. 1933-35 hep bir tutsak olarak Formia da ki bir klinikte tedavi edilir.

Zindan yaşamının tümü tecritte geçer ve bu onu son derece zorlar. "Geçmişte neredeyse tecrit durumumu gururla yasarken, şimdi ise başkası tarafından kontrol edilen bir yaşamım olduğundan bir zavalılık, bıkkınlık ve bitkinlik hissediyorum" devamında ise "öylesine bir noktaya varmışım ki tüm direncimin yerle bir olduğunu hisse-

diyor ve bunun nasıl bir sonuca varacağını bile tahmin edemiyorum" diyordu.

Nisan ayının 26'yı 27 ye bağlayan gecede son bir kriz gelir ve bu onun direniş ve mücadele dolu yaşamının sonu olur.

Türk devletinin ne yapmak istediği net olarak anlaşılıyor

Ölmeden önce "belki de zannettiğimden daha çok yaşlanmışım" ve "yaşam karşısındaki direnişimin ve tepkilerimin kontrolünü kaybetmek beni gerçekten ürkütüyor" diyordu.

Not: Antinio Gramsci'nin burada yazamadığımız bir çok eseri, İtalyan ve sosyalist dünyasına kazandırdığı bir çok orijinal düşüncesi vardır.

Şüphesiz O'nun yaşamı ile ilgili çeviri yetersizliklerinden dolayı da hatalar olabilir ve bunun için özür dilerken, İtalyan aydınının yaşamı ve biz Kürt halkı olarak yaşadığımız insanlık dramı arasındaki benzerliklere ve özellikle tecridin insan yaşamı üzerindeki etkilerine dikkat çekmek istiyoruz.

Önderliğimizin yaşamak zorunda olduğu tecrit durumu biliniyor, İtalyan bakanın Gramsci için söylediği "bu beyni 20 yıl çalışmaz duruma getireceğiz" sözünü hatırlatmakta fayda vardır.

İmralı'da ki zehirleme, zorla saç kazıtma ve hücre cezaları göz önüne getirildiğinde Türk devletinin ne yapmak istediği net olarak anlaşılıyor. Bu durumu önlemek için hala zamanın olup olmadığını kendimize sormanın zamanı gelmedi mi?

cinsiyetçilik

Değerlendirme

Rotinda Engin

Toplumun en önemli tarihsel çelişkilerinden biri olan cinsiyetçiliği tanımlayabilmek, tarihsel gelişim seyrini kadın bakış açısıyla çok yönlü değerlendirerek güncellik içersinde yeniden ele alıp çözümleyebilmek özgürlük, eşitlik arayışları açısından çok önemli. Çünkü hiçbir güç kendi tarihsel ve toplumsal geçmişini bilmeden kalıcı çözümler geliştiremez. Kaldı ki kadına dair, kadın adına yazılanlar ne kadar kadın rengi ile yazıldığı da tartışma götürür. Bu açıdan insanlığın en eski ve en köklü tarihsel çelişkisi olan cinsiyetçiliğin nasıl ortaya çıkıp geliştiğini, toplumların biçimlenmesinde temel rolü nasıl oynadığını ve bunun giderek nasıl toplumsal bir çürümeye yol açtığını irdelememiz gerekmektedir.

doğal toplum ana tanrıça kültürüyle şekillenmiştir

Toplumsallaşmanın ilk gelişim sürecinde yani doğal toplumda 'cinsiyetçiliğin' olmadığını bugün var olan birçok veride görebilmekteyiz. Doğal toplum, ana tanrıça kültürüyle şekillenmiştir. Ana tanrıça yeteneğiyle, öncülüğü ve yaratıcılığıyla toplumsal bir kimlik kazanmaktaydı. Kadının yaratımı olan toplum, demokratik

toplum anlayışı, eşitlik, özgürlük, paylaşım, gönüllü katılım ve yaratıcılık temelinde gelişmekteydi. Birey, doğal toplum kimliğiyle kendini tanımlamakta, üretime, yaşama katıldıkça toplumun bir tamamlayıcı, öznesi olabilmekteydi. İş bölümüne dayalı toplumda herkes gücüne, yeteneğine ve yaşına göre kendi rengiyle katılımı toplumun komünalitesini de açığa çıkarmaktaydı. İnsanlar doğadan, toplumdan kopmayan duygusal zeka güçleriyle canlı doğa anlayışı temelinde kendilerini doğanın üzerinde değil, doğanın bir parçası gibi görmekteydi. Meyve veren, ürün veren tüm canlıları kutsama temel bir felsefe haline gelmişti.

ilk öğretmen kadının yaratığı komünal değerdir

Ana kadın etrafında gelişen toplumu toplum yapan kadının yaratımlarıdır. Hukukun 'analık hukuku' ilk nüvelerini, cinslerarası ilişkilerin komünal hukuk anlayışıyla düzenlenmesi; sanatın ve zanaatçılığın ihtiyaçlar temelinde bitkilerden renklendirme, eşyaya biçim verme (çanak, çömlek vb.) heykeller, takılar biçiminde gelişimi; çeşitli mesleklerin, ilk doktorların, astronominin, tarımcılığın, hayvancılığın ortaya çıkışı, ilk

dilin gelişimi açısından dilin kıvraklığı, doğayla etkileşim, sürekli varolana anlam yükleme, kendi öz dilinin gelişimi, en önemlisi de toprağın, suyun, doğanın dilini öğrenme, vücut diliyle konuşma anlamında ilk öğretmen kadının yarattığı komünal değerlerdir. Bu komünal değerlerin açığa çıkmasında rol oynayan kadın ile erkek arasında bir anlamda optimal bir denge olduğunu belirtebiliriz.

kadını zararlı göstermek mitolojiyi de zorlamaktadır

Sınıflı toplumun hiyerarşi, savaş ve iktidar temelinde ortaya çıkışıyla birlikte cinsler arası ilişkilerdeki bu optimal denge bozulmuş ve kadın aleyhine gelişen tek renkli, tek sesli erkek zihniyetli bir toplum gelişmiştir. Bunun ideolojik zihniyet yapılanmasının çok eskilere dayandığını bugün birçok belgede görebilmekteyiz. Sümer mitolojisindeki İnanna-Enki mücadelesi kadının yaratımları ve toplumun komünal değerleri olan “yüz beş me” üzerinden gelişiyor. Enki kadının

bu yaratımlarını çok haksız bir şekilde çalması ve İnanna'nın bu yaratımları tekrar kazanmasının mücadelesi mitolojik söylencelerde dile gelmektedir.

havva adem çelişkisi

Tek tanrılı dinlerde Lilit-Adem arasında geçen mücadelede de, Lilit'in Adem'e boyun eğmeyerek kendi özgürlüğünde karar kılması sonucu erkeğin yaratmak iste-

diği sistemin dışına itilmesi ve ardından Havva ile birlikte kaybeden cins gerçekliği bizi çarpıcı sonuçlara götürmektedir. Havva'nın Adem'in 'kaburgasından yaratılma' gerçeği aslında bir anlamda kimliksizleşen, kendi toplumsal ve tarihsel ana tanrıça kültüründen kopan ve tamamen erkek zihniyetine teslim olan kadının durumunu anlatmaktadır. Tanrının yeryüzündeki temsilcisi Adem ise, ilk iktidar hırsını Havva üzerinde tatmin ederek kendi toplumunun çekirdeğini oluşturmuştur. Böylece Havva ve Adem'den bu yana toplumsal cinsiyetçiliğin

temelleri çok güçlü bir şekilde günümüze kadar gelmiştir.

**cinsiyetçilik
çözülmeden
hiçbir çelişki
çözülmez**

Toplumsal cinsiyetçiliğin sınırları yoktur. Hangi halktan, hangi sınıftan ya da hangi ırktan olursanız olun cinsiyetçilik, dünya genelinde en tarihsel ve güncel çelişki olarak karşımıza çıkmaktadır. Bir anlam-

da tüm çelişkilerin temelidir. Cinsiyetçilik çözümlenmeden hiçbir çelişki çözümlenemez. Çünkü toplumların tüm optimal dengesi bu temel çelişki üzerinden bozulmuş ve günümüze kadar gelmiştir.

Cinsiyetçilik bugün yaşamımızı her yerde ve her zamanda etkilemektedir. Dünyaya gözlerimizi daha açmadan ana karnındayken cinsiyetimiz üzerine tartışmalar başlar. Kız veya erkek olmamıza göre aile ve toplumumuz pozisyonunu alır. Erkek isek çok fazla problem yaşamayız. Dünyaya gözlerimiz açmamızla sevinç içerisinde karşılanırsınız. Kız çocuğu olarak dünya ya gelmişsek zoraki tebessümlerle karşılanır ve hemen bezlere sarılırız, sanki bize ait olan cinsiyetimiz ayıpmış gibi. 'Hayırlısıyla sağlıklı olsun' cümlelerini yarım ağızla, memnuniyetsiz şekilde duyarız.

Giysilerimizden oyuncaklarımıza kadar her şey farklılaşır ve cinsiyetimize göre renk ve biçim alır. Kızisek saçlarımız, elbiselerimiz süslenir, elimize oyuncak bebeklerimiz verilir, böylece ilk kadınlığımız yani aile ve toplum içinde bize atfedilen rol hissettirilir. Evin kadını olmak!

Erkek isek sade ve seçkin giydiriliriz. Oyuncaklarımız, hayallerimiz araba ve silahlarla süslenir. Büyüyünce toplumu fethedecek olan sanki bizim gibi 'benim aslan oğlum, büyünce büyük adam olacak' sözleri kulaklarımızdan hiç eksik edilmez.

toplumsal cins farkları netleşirilir

Farklı cinsler olarak farklılığımızı aile içerisinde öğrenir ve buna göre ruhsal dünyamız biçim alır. Aile ve toplum içerisinde özne, bir kimlik, kişilik olduğumuz cinsimize göre belirlenir. Bir kere roller ve statüler biçilmiştir ve toplum, bu roller ve statülere göre kendini var etmekte ve sürekli kılmaktadır. Bu rolleri yok saymak, değiştirmeye kalkmak toplumun, sistemin mayasına dinamit koymak gibi algılanır ve şiddetle ret edilir.

İşte bu yüzden ki sistemin eğitim politikası da buna göre şekillendirilir ve aile içerisindeki cinslerin rolleri eğitim ortamlarında kuvvetle desteklenir. Ders kitapları ilk okuldan itibaren buna göre biçimlendirilir. Ev içinde annenin ve babanın rolleri sürekli işlenerek bizlere empoze edilir. Oturuşumuzdan kalkışımıza kadar kendi cinsimizin haddini bilmeliyiz; iyi aile çocuğu olmak için kendi cins gerçeğimize göre davranmalıyız edebiyatı tekrarlanır. Büyüyüp meslek seçimine gelsek de bazı meslekler cinslerimize göre ayrıştırılır. Öğretmenlik, (yarım gün ev-yarım gün iş) sekreterlik, hemşirelik vb. kız çocuklarına yakıştırılırken; bilim adamı olmak, ekonomist yada siyasetçi olmak ağırlıkta erkek çocuklarına yakıştırılır ve teşvik edilir.

erkek iktidarda kadınsa mutfaktadır

Dünya da cins olarak sayısal eşitliğimiz olsa da toplumsal alanın her yerinde temsiliyet düzeyimiz hiçbir zaman eşit olmaz. Erkek, yaşamın tüm kamusal alanında yerini alırken kadınlarımız bundan mahrum bırakılmıştır. Erkek egemenlikli sistemin bilinçli ve iktidara dayalı bir yaklaşımı olan bu durum, kadının tamamen toplumsal mücadele araç ve olanaklarından uzaklaştırılması olarak değerlendirilebilir. Yaşamın yaratılmasının, dönüştürülmesinin en önemli zemininden uzaklaştırılan kadınlarımızı tek alternatif olarak ev içine hapsolmek ve tamamen siyasetin dışına itilmek reva görülmektedir. Kadınlar kendi ülkelerinde kullanılan oyların yarısına sahip oldukları halde parlamentoda ve ya kabinede bakan olarak hiçbir zaman yeterli düzeyde temsiliyetini bulmaz.

Cinsiyetçi siyasetin, kadın ve ezilenler üzerinde en geniş ve sistemli baskıları geliştirmenin aracı olarak kurumlaştırılması, toplumsal eşitsizliği, adaletsizliği ve iradesiz bir yaşama tabi kılınmayı beraberinde getirmektedir. Diğer yandan kadınlarımızın siyasete katılımı genelde erkek egemenlikli sınıf ve toplum gerçeğinin perde arkası bir savunucusu ya da tamamen erkek karakterli bir siyaset yürütücüsü olarak gerçekleşmekte-

dir. Kendi rengiyle, kimliği ve değerleriyle siyasete katılmayan kadınlarımızın yitirdiği kendi öz tarihsel ve komünal değerlerine yüzlerini dönmeleri bu açıdan çok önemli olmaktadır.

Dünyanın önemli ve dördüncü güç olarak tabir edilen medya alanında ise durum daha bir vahim hal alır. Cinsiyetçiliğin ya da toplumsal cinsiyetçiliğin en yoğun işlendiği ve bunun erkeğe de, kadına da en çok içselleştirilmesi için çalışmaların yürütüldüğü alan medya alanı olmaktadır.

at avrat silah gerçekliği üzerinden medya ve kadın

Medya sürekli kadının kulanılan bir nesne, meta ve obje olduğunu vurgulamaktadır. Bununla sistem, erkek egemenlikli toplumda kadının yerinin ve statüsünün neresi olduğunu hatırlatan programlarla kendi erkek ideolojisini pekiştirmektedir.

Reklamlardan, TV dizilerine, haberler ve gazete sayfalarına kadar kadının 'yeri' bizlere sürekli anlatılır ve empoze edilmeye çalışılır. Reklamlarda kadın ve satılmak istenilen meta araçları sürekli özdeşleştirilmekte, kadın ve çocuklar metanın bir parçası gibi topluma sunulmaktadır. TV dizilerinde sahte aşk edebiyatlarıyla kadın, hep kurtarılmayı bekleyen, aldatılan, ihanete uğrayan ve kandırılan konumda tutulmaktadır.

kölelik kadına tüm toplumsal hayatta roldür

Cinsiyetçilik, bir kız veya erkek olarak davranmaktan daha fazla bir şeydir; cinsiyetçiliği, başkalarıyla olan etkileşimlerimizde yaratılan ve yeniden yaratılan bir toplumsal kurum olarak anlamamız önemlidir.

Bizler bir gün boyunca, binlerce önemsiz eylemde cinsiyeti toplumsal olarak yeniden üretiriz, oluştururuz. Ancak toplum içinde oluşturduğumuz kadınsılık ve erkeksilik yani toplumsal roller hiçbir zaman doğal değildir, olamaz da.

Önder Apo, bunu şu cümleleriyle çok güzel dile getirmiştir: "sanki kadının yaşadıkları doğallığın gerekleriymiş gibi bir anlayış tüm bilimsel yaklaşımlarda, ahlaki ve siyasi tutumlarda ön varsayım olarak kabul görür. Daha hazin olan kadının kendisi de bu paradigmayı doğal kabul etmeye alışmıştır" Görüyoruz ki cinsiyetçilik, bir davranış biçimi, biyolojik bir durum olmaktan çok bir zihniyet sorunudur. Tek bir günümüzü bile değerlendirsek, tüm mimik hareketlerimizden tutalım davranış biçimimizi, kullandığımız dil ve üslubumuzu, olay ve olgulara bakış açımızı edindiğimiz zihniyetin belirlediğini çok açık bir şekilde görebiliriz. İrademiz ve bilincimiz dışında doğduğumuz günden itibaren bize öğretilen bu zihniyet kalıpları-

nı her gün, her yerde içselleştiririz.

doğumumuzdan itibaren biçilen rolü sorgulamak

Kadın ve erkekler olarak bizlerin, kendi gerçekliğimizin tarihsel ve toplumsal olarak farkında olmamız, doğumumuzdan itibaren bize biçilen rolü doğru sorgulamamız çok önemli. Erkek egemenlikli zihniyetin üzerimizde yani düşünce ve davranış kalıplarımızda yarattığı tahribatı çok yönlü görerek anlam gücümüzü geliştirmemiz gerekmekte. Kullandığımız dil kime ait? Nasıl ve hangi ideolojiye göre düşünüyor, duyulanıyor ve yaşıyoruz? Kadınlığımız veya erkeğimiz doğal mıdır?

Taşıdığımız kadınlık ya da erkeklik kimliğimiz, kişiliğimiz neye göre oluşmuştur, bunun toplumsal cinsiyetçilikle bağlantısı nedir...vs. birçok soruyu kendimize sorarak kendi öz kimliğimize ve gerçekliğimize doğru adım atmalıyız. Cins bilincimizi geliştirerek kendi özümüzü aramamız, sınıflı toplumu sorgulamamızla mümkün olacaktır. Unutmayalım ki, gelecekteki kadını ve erkeksi teslimiyetimiz fiziki veya biyolojik değil tamamen toplumsaldır ve kaynağı iktidarın getirdiği kölelikte yatmaktadır.

Zihniyet sorgulamamızı hiç uzakta değil aile içersinde

başlatabiliriz. Nasıl yaşıyoruz, kadınlar ve erkekler olarak bizden beklenenler neler, neden farklılıklarımızı demokratik, özgür, cins eşitliğini hedefleyen ortak yaşama hedefine dönüştüremiyoruz gibi bir çok soruyu kendimize sorup cevabını bulmalıyız. Yani geleneksel aile kurumunu radikal bir sorgulamadan geçirecek, bencil, güdüsel ilişkilerden arınarak özgür yaşam yolunda adımlar atmalıyız. Ortak yaşam iradesini gösterebilmemiz için demokratik güç birliğine dayalı, eşit, özgür ilişkileri yaratabilmeliyiz. Toplumumuzun ve özgürlüğümüzün geleceği olan çocuklarımızı biyolojik ayrıma dayalı rol biçerek asla ve asla yetiştirmemeliyiz; her şey den önce bir insan olarak fırsat eşitliğini nerede olursa olsun her zaman tanımalı ve öyle yaklaşmalıyız.

doğal toplumun komünal değerini yakalamak

Toplumsal cinsiyetçiliğin veya erkek bakış açısıyla şekillenen toplum gerçekliğinin getirdiği toplumsal çürümeyi görerek, sevgisizliğe, insana karşı ilgisizliğe, maneviyattan boşalma yani an-

lam yitimine, şiddete, baskı ve işkenceye karşı mücadele etmemiz de çok önemli. Çünkü erkek egemenlikli zihniyetle şekillenen bir toplumun en üst düzeyde biyoktadar anlayışı ve yol yöntemleriyle biçimlendirilmesi, kendi içinde doğal toplumun tüm etik değerlerine ters düşmesi sonucu bir yaşam, ilişki

biçimi oluşturur. Kutsal bilinen değerler anlam yitimine uğrayarak dejenere edilir. İyi ile kötünün, güzel ile çirkinin, sevgi ile nefretin vb. ters yüz edilmesi sonucu insanın elinden yaşam dayanakları alınır. Her şey; manevi, ahlaki tüm değerlerde dahil ben-

cil, çıkarıcı bir biçimde anlamsızlaştırılarak kullanılır. Tüm buna karşı öncelikle kendimizde, aile ve çevremizde doğal topluma dair olan yanlarımızın bilincine varmamız yani doğal toplumun komünal değerlerini yeniden canlandırmamız, kadınlar ve erkekler olarak demokratik güç birliğine dayalı yaşam dayanaklarını oluşturmamız gerekmektedir.

Kadınlarımızın da bu yaşamın bir öznesi olduğunu, onun iradesinin ve kararının olmadığı bir yaşamın yaşanılmaz olduğunu bilerek düşünmemiz, davranmamız önemli olmaktadır.

Dili, düşüncesi ve kendine ait eylemi olmayanın bir topluma kendi rengini, sesini katamayacağı, dolayısıyla tek renkli, tek sesli erkek egemenlikli bir toplumun bize hiçbir şey kazandırmayacağını bilerek cinsiyetçiliğe karşı her birimizin aktif bir mücadele içersinde olması, eşit, özgür ve yeni bir toplumun yaratılmasında mihenk taşı rolünü oynayacaktır. Demokratik, ekolojik, cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmamızın da yaşam bulması bu mücadele kararlılığı ve azmi-mizle gerçekleşecektir.

Nouvelle Phase de Lutte au Kurdistan

Analiz

Ahmet Dere

**Il faut savoir que
La disparition
des partis politiques
est une chose ordinaire
en Turquie.
La Turquie est
coutumière de ce type
de procédures, qui
visent régulièrement
les partis pro-kurdes, et
d'extrême gauche**

Depuis le début de l'an 2008 la lutte pour la liberté du peuple Kurde est entrée dans une nouvelle phase. L'état turc utilise de nouvelles méthodes répressives contre ce peuple.

Le 27 Juillet deux attentats à la bombe ont fait 17 morts à Istanbul. Comme toujours, cette fois-ci aussi les autorités turques ont cherché à attribuer cet attentat aux Kurdes. Le ministre turc de l'Intérieur, Besir Atalay, a annoncé que la plupart de leurs auteurs avaient été arrêtés et qu'ils appartenaient au mouvement de liberté kurde. La vérité n'était pas ce qui était dit par le ministre turc. Le jour même des l'attentats le mouvement de la libération du peuple kurde a fait une déclaration s'oopsant à ce qui a été dit par les autorités turques.

A propos de ces attentats le Conseil Exécutif du KCK (Organisation Principale des Kurdes) a publié une déclaration. Dans sa déclaration il a attiré l'attention sur les nouvelles méthodes politiques du gouvernement de l'AKP. Cette organisation principale des Kurdes s'est manifestée encore une fois concernant de prétendues relations avec l'horrible explosion de Güngören à Istanbul. Dans le bulletin diffusé on a bien précisé, je cite "Quand on prend en considération le temps de cette attaque, on peut très clairement

apercevoir que les forces internes de l'état et ses dirigeants ont leurs doigts dedans. De plus, en y pensant avec les attaques presque parallèles de Kerkuk, on peut considérer probable une pratique de prise en cible dans un plan contre la population Kurde une fois de plus".

Je veux qu'on sache bien que, ces derniers jours les attaques des forces internes, en Turquie, se sont multipliées contre les Kurdes. Dans la même déclaration du KCK on a aussi rappelé que les résultats de l'affrontement dans lequel 17 membres de la contre-guérilla ont été abattus pas les forces de guérilla, dans la région de Besta, ont été cachés à l'opinion publique turque. Le Conseil Exécutif du KCK a aussi déclaré que le gouvernement de l' AKP cache encore et toujours les réelles dimensions de cette guerre au Kurdistan.

Ici je veux citer que le mouvement kurde a ainsi déclaré qu'il n'a aucun plan spécial contre les gardiens de village. S'ils ne s'engagent pas dans les unités spéciales de la contre-guérilla turque et qu'ils ne s'attaquent pas à la guérilla, aucune action n'aura lieu contre eux.

Partout la répression de l'état turc est pratiquée. Ici je veux surtout attirer l'attention sur la répression de l'état turc qui est pratiquée contre les prisonniers

politiques. Dernièrement un prisonnier âgé de 77 ans, Ali Çekin a perdu sa vie en prison. Malgré sa maladie on ne lui a pas permis le traitement médical. Des cas semblables arrivent toujours dans les prisons de l'état turc.

Au courant de cette année les opérations de l'armée turque ne se sont pas arrêtées au Kurdistan. Dans ces opérations, toujours les affrontements ont eu lieu entre la guérilla et les forces armées turques. Tous les affrontements ont fini par la mort de dizaines de soldats et de guérilleros. La plupart de ces affrontements se passent dans les régions montagneuses de Sirnak, Dersim et Botan.

Pour avoir plus de résultat, l'armée turque a renforcé, depuis décembre 2007, sa répression en intensifiant les opérations dans la région également par voie aérienne. Malgré toute la force utilisée par l'état turc, les Kurdes se sont bien défendus et protégés. Cote toute la répression étatique le mouvement kurde de liberté et les autres organisations kurdes sont bien décidés de mener leur lutte par des moyens légitimes et démocratiques.

Le procès de l'AKP et l'Opération d'Ergenekon

Depuis le début de l'an 2008 l'opinion publique turque est pré-occupée par le procès de l'AKP. Finalement le 28 Juillet 2008 la Cour Constitutionnelle, à Ankara, a pris ce dossier en main. Les juges ont en effet commencé à délibérer pour se prononcer sur l'éventuelle dissolution de ce Parti qui est au pouvoir depuis 2002.

L'AKP a été accusé de se livrer à des "activités antilaïques". Issu de la mouvance islamiste, l'AKP représente une menace pour la frange la plus dure de la bureaucratie kémaliste, armée et justice en tête. En revanche, les autorités de l'Union européenne et celles des Etats-Unis, se sont déclarés inquiètes si le résultat de ce procès était négatif, en ajoutant que si la dissolution de l'AKP était prononcée, ceci paraîtrait incompatible avec les critères démocratiques que doit respecter un pays candidat à l'UE.

Pour approuver l'interdiction de l'AKP, 7 voix sur 11 étaient nécessaires. Depuis plusieurs semaines, la plupart des observateurs estimaient probable une telle issue. Mais le 31 Juillet, quant la décision de la Cour a été rendue publique nous avons vu que les juges ont aussi pris une décision po-

litique. Donc l'AKP n'a pas été interdit. Je me demande si les mêmes juges vont réagir de même façon concernant le procès du DTP où pas ?. En tout cas on le verra vers la fin de cette année.

Il faut savoir que La disparition des partis politiques est une chose ordinaire en Turquie. La Turquie est coutumière de ce type de procédures, qui visent régulièrement les partis pro-kurdes, et d'extrême gauche. Pas moins de 24 formations ont été dissoutes depuis 1963. Et il faut rappeler que quatre coups d'Etat - dont le dernier en 1997 - ont émaillé l'histoire récente de la République turque.

Depuis l'an 2007 les juges turcs mènent une opération dite Ergenekon. Jusqu'à maintenant prêt de 100 personnes soupçonnées d'appartenir à Ergenekon, un gang nationaliste présumé, parmi lesquels des généraux à la retraite, ont été récemment inculpées. Il faut savoir que l'AKP a soutenu cette opération qui a aussi joué un rôle dans le processus de l'interdiction de l'AKP. Personne ne sait quand et comment vont se dérouler les suites de cette opération. Nous espérons que celle-ci jouera un rôle dans le processus de la démocratisation de ce pays.

Yüreklerimiz Çoktan Hazırdı

Anı

Piroz Koçgiri

Yıllarca süren, ne zaman başlayıp ne zaman biteceği belli olmayan büyük bir koşturmacaydı yaşadıklarımız. Doğrusu ne zaman başladığı bilinmiyor değildi; Koçgiri'ye adımımızı atar atmaz Türk subayları telsizlerde kaygılarını açıkça söylemişler ve sonrasında o bölgeye girmememiz için ellerinden geleni artlarına koymamışlardı.

“Karasu'dan diğer tarafı size aittir. Fakat bu tarafı biçimdir. Sizi asla buraya sokmayacağız” demişlerdi Türk subayları. Onlar, böyle meydan okumuşlardı ama bunu kim dinlerdi. Bir kere söz ağızdan çıkmış, Anadolu'ya açılma kararını almıştık. Savaşsa savaş, direnişse direniş sergilenecekti. Bu uğurda verilecek hiçbir bedelden kaçılmıyacaktı.

Koçgiri'de birkaç yıldır yaşadıklarımız sonucunda yitirdiğimiz arkadaşlarımızla birlikte bilenen bir kinimiz oldu. Ne olursa olsun başarı çizgisine ihaneti dayatanlara karşılık, şehitlerimizin içimizde yaşayan anılarının ve hayallerinin

ağırlığı varken, Koçgiri'de ölümüne direndik. Verdiğimiz kayıplar beni ve arkadaşlarımızı duygulandırmış, sıradan olmayan bir eylem ya da intikam tarzını aramaya itiyordu ki, Zilan arkadaşın Dersim'de yaptığı eylemi duyduk. İşte bu eylem, bize aradığımız sorunun cevabını gösteriyordu. Artık üstün olan düşman tekniği karşısında üst üste yoldaşlarımızı şehit vermektense, tekniği aşan en büyük silah olan fedailiği devreye sokmanın zamanı gelmişti. Yüreklerimiz buna çoktan hazırdı.

Zilan arkadaşın yazdığı mektupları okuduğumuzda hepimiz birden intihar saldırısı önerisinde bulunduk. Eyalet sorumlumuz olan Ruhut arkadaşın yanına gidip “Ben de intihar saldırısı yapmak istiyorum” dediğimde, o da bana “Ben de yapmak istiyorum” dedi. Artık kime öneri yapacağı karışmıştı. Bu sıralarda Dersim'de intihar saldırısı için öneri yapan Botan arkadaşın şehit düşmesi bizi etkiledi. O grupta bulunan Bermal arkadaş ise kurtulmuştu. Arkadaşlar,

bize ulaştıklarında bir arkadaşın geride kaldığını, başka bir arkadaşın da onunla birlikte kaldığını söylediler. O sırada operasyona çıkan askerler, bulunduğumuz yere hakim bir tepeyi tutmuşlardı. Her an çatışabiliirdik. Hem düşman üstümüzdeki araziye tutmuştu hem de Bermal arkadaş kayıptı. Bir süre onu aradık. Sonra Piran arkadaşı, onu getirirken gördüm.

Bermal arkadaş, bizi gördüğüne çok sevindi. Çok yorulduğu için yolda baygınlık geçirmişti. Onun alana niçin geldiğini bilmediğim için kuryelere “Bu arkadaş, bu kadar zorlanıyorsa nasıl Koçgiri gibi zor bir alana gönderildi” diye sordum. Kuryeler; “Bilmiyoruz. Yanımızda notlar var, veririz” dediler. Yönetim olarak notları okuduğumuzda arkadaşın durumunun farklı olduğunu, büyük bir fedai eylemi gerçekleştirmek için geldiğini öğrendik.

Bermal arkadaşla konuşuyorduk. “Zilan ve Rewşen arkadaşlardan önce eylem gerçekleştirmeliydim. Artık bir gün bile bekleyemem” diye-

rek acele ediyordu. Eylemin anlamını derinden hissetmeme rağmen bir arkadaşını böyle göndermek zoruma gidiyordu.

Onun eylem alanına gönderilmesi için grubun üzerinde yine benim gitmem gerekiyordu. Bu göreve kutsal bir göz ile baktık. Halkla ilişkilerimiz çok gelişkin olmadığından arkadaş için rahat koşullar yaratamamaktan korkuyordum. Yine de alanı en iyi tanıyan kişi ben olduğum için bu görevi benim üstlenmem doğru oldu.

Bir grup arkadaşla birlikte Bermal arkadaşını da yanımıza alıp yola çıktığımızda Ruhat arkadaş benimle konuştu. “Bermal arkadaş, yolda zorlanabilir, fiziki olarak zorlanıp daralabilir. Tek bir kişinin onu üzmesine izin vermeyeceksin. Sana

emanettir” dedi. Ruhat arkadaş ayrılmadan önce Bermal arkadaş, kasetlere konuştu. Daha çok kasetlere konuştu. Çünkü duygularını yazmaktan çok sözlü olarak daha iyi ifade edebiliyordu. Onlarca fotoğraf çektik.

Ruhat arkadaş ve diğerlerinden ayrılıp faaliyet alanımıza giderken, Bermal arkadaşla tartışıyorduk. Onun duygularını dinlemek istiyordum. “İlk defa kendimi bu kadar yücelmiş hissediyorum. Ben, Kürdistan'ın geliniyim. Hiçbir gelinin benim kadar mutlu olacağını sanmıyorum” diyordu. Onun bu duygularını hissetmeye, anlamaya çalışıyordum. Onu yaşamak istiyordum.

Bu alanda daha önce kurduğumuz ilişkiler deşifre olduklarından

yeni bir ilişki yaratmak için sağa-sola koşturuyorduk. Üstelik bunu düşman operasyonları içinde yapıyorduk. Bu görev çok ağırdı ama başaramamak bize daha ağır gelecekti. Yurtsever bir adamla ilişki kurabildik ona, Bermal arkadaşın hasta olduğunu bunun için İstanbul gibi bir şehre gidip tedavi olacağını söyledik “Siz onu sadece Sivas'a kadar ulaştırın. Gerisini o halleder” dedik. Yurtsever, arkadaşın gerçekten ne yapacağını bilseydi, onu götürmeyi üstlenmesi imkansızdı.

O sırada beş günde bir el telsizi ile muhabere yapmaya gidiyordum. Bermal arkadaş, ben ve Sefkan arkadaş muhabereye çıktık. Beş Ekim'de muhabereye çıktık, ama telsizde ses yoktu. Çengel da-

ğının zirvesinde Ruhat arkadaşına çağrı yapıyorduk ama ses yoktu. Epeyce orada bekledik. Ses çıkmayınca tekrar geri döndük. Ertesi gece nokta değiştirdik. Çünkü kaldığımız nokta çok tehlikeliydi. Ayın yedisinde sabahleyin bir ateş yakıp onun başında oturduk. Sefkan arkadaş (Daha sonra şehit düştü) radyoyu kulağına götürdü. Gözleri fal taşı gibi açılmış halde bana baktı. Ona hemen radyonun sesini açmasını söyledim. “Heval bunlar çıldırmışlar galiba” dedi Sefkan. Ona “Ne olmuş?” dedim. Bir şey demedi. Radyoya kulak kabarttığımda kırk bir arkadaşın şehit düştüğünü duyuruyordu. Biz ayrıldığımızda, Ruhat arkadaşın yanında o kadar arkadaş yoktu. Olsa olsa yirmi arkadaş vardı.

Karargahtan ayrıldığımızda yönetimde yer alan arkadaşlardan Müslüm arkadaşta keşfe gittiği için, Ruhat arkadaşına, yalnız kalmasının tehlikeli olacağını söylemiştik. Fakat Ruhat arkadaş, Güneybatı eyaletiyle ilgili bir düzenlemenden dolayı orada kalmak zorunda olduğunu söyledi. Ona o zaman birimizin yanında kalmamızı söyledik. Çünkü herkes bir yere gittiği için yanında tecrübeli arkadaşlar kalmamıştı. Bize, “Sizler çok duygusalsınız, sizler kendi cephenizde işinizi yapın. Ben başımın çaresine bakarım” dedi.

Biz Ruhat arkadaşın yanından ayrıldığımızda silah sesleri duy-

muştuk. Telsizde ona ne olduğunu sorduk. Bize, “Siz yolunuza devam edin, bir şey yok” dedi. Halbuki Nedim ve Xelat arkadaşları, askerler bir evde sıkıştırmış, arkadaşlar çatışıyorlardı. Ama Rohat arkadaş bunu bize söylemedi.

Radyo saat başında coşkuyla

“Teröristlerin öldürüldüklerini” duyuruyordu. Bermal arkadaş, ben, Sefkan arkadaş Cemal ve Piran arkadaşlar donmuş halde öyle birbirimize bakıyorduk. Radyo saat onda “Sivas-Malatya sorumlusu” olarak Ruhat arkadaşın ismini verdi. Çok korkunç bir ruh hali içerisinde ne konuşabiliyor ne de birbirimize soru sorabiliyorduk. Arkadaşların gözleri soru doluydu ama hepimizin dilleri tutulmuş gi-

biydi. Ben sorumlu olduğum için arkadaşlar bana bakıp, ağzımdan hiç olmazsa bir sözün çıkmasını bekliyorlardı. Ama konuşamıyordum. Yalnızca Sefkan arkadaşına çıktım. “Kes şu radyonun sesini. Yalandır bu haber” dedim.

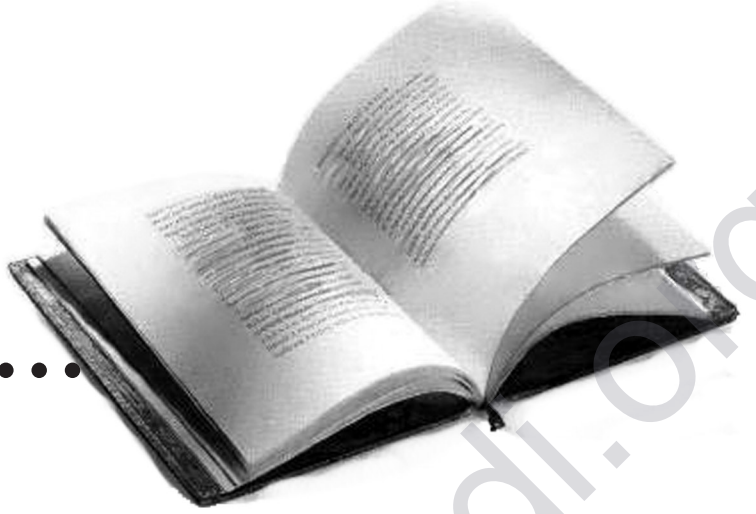
O gece hemen yanıma Piran arkadaşını alıp, Çengel dağına çıktım. Üç saatlik yolu koşarak çıktım. Arkadaşlara telsizle çağrı üstüne çağrı yaptım. Ama cevap yoktu. Ruhat arkadaşın kodu Şimavit idi. “Şimavit, ses ver” Ses yok. O sırada Müslüm arkadaşla Tokat taraflarına keşfe giden Özgür arkadaş telsizle beni aradı. Ona hemen sordum “Özgür haberleri dinledin mi?” “Evet” dedi. “Ne düşünüyorsun” dedim. “Bilmiyorum” dedi. Sesi buruktu. Ona, “İnanma” dedim, sonra konuşmadım. Piran arkadaşla birlikte gece saat on ikiye kadar telsizde çağrı yapmaya devam ettik. Bir yerden sesleri gelecekmış gibi bekliyordum ama ses yoktu.

Tekrar aşağıya arkadaşlarının yanlarına indik. Ertesi gün bir daha tepeye çıktık. Yine sonuç yoktu. Altı gün boyunca bir dakika olsun yatmadım. Diğer gün yine Piran arkadaşını alıp, tepeye koştum. Çağrılarımıza yine cevap yoktu.

Ben, onları çağırırken Sivas'ın ışıkları karşımdaydı. Ben, onları çağırırken yirmi sekiz yoldaşımın cenazeleri Sivas'ta sergileniyordu. Bermal arkadaşına intikam için büyük eylemin yolundaydı....

okumak okumak okumak...

Araştırma

Okuma insanların bilgi edinmek, bilgi aktarmak için yaptığı bir faaliyettir. Tarihte yazının Sümerler tarafından bulunması ile birlikte doğal olarak okuma da bu dönemlerden itibaren başladı ve giderek bir yaygınlık kazandı.

Tarihte ortaya çıkan bütün ideolojiler, dinler felsefeler ve sistemler kendi düşüncelerini hem yayma hem de egemen kılmak için eğitim faaliyetlerine oldukça önem vermişlerdir.

Tarihte önemli kişilikler sürekli okuyarak amaç ve düşünceleriyle bütünleşmeye çalışmışlardır. Sokrates'ten tutalım, Muhammed'e, Babek'e, Mani'ye, Ahmedî Xanî'ye ve Şeyh Bedrettin'e kadar bir çok kişilik değişik eğitim yöntemleriyle (inzivaya çekilme, medrese

eğitimi, manastır eğitimi vb.) düşüncelerini yaymaya çalışmışlardır.

Kürdistan'ın Mezopotamya'da oluşu ve uygarlığının ilk temellerinin de bu coğrafyada atılması ister istemez Kürtler'in erkenden yazıyla, eğitimle, bilimle, felsefeyle tanışmasını sağlamıştır. Dünyada bilinen ilk üniversitenin Harran Üniversitesi olmasının yanında, Kürdistan'da bir çok düşünürün ortaya çıkması (Mazdek, Sühreverdi, Hallacı Mansur, Ahmedî Xanî...) bunun en temel kanıtıdır. Ancak Kürtler'in belli dönemler dışında devlet olmamaları, beraberinde yarattığı değerlere, birikimlere sahip çıkmamayı da getirmiştir. 19. yüzyılın sonlarına kadar Kürdistan'da eğitim faaliyetleri daha çok medreselerde yürütül-

müştür. Medrese eğitimlerinde kullanılan dil yer yer Kürtçe olsa da yine Kürt kültürü, düşünce tarihi incelenirse; İslamiyetin, Osmanlıcılığın, Araplığın, Farsçılığın etkilerinden de kurtulamamıştır. O açıdan özgün bir Kürt hikayeciliği, romancılığı, edebiyatçılığı ortaya çıkmamıştır.

9. yüzyıl sonlarına doğru Kürt ileri gelenlerinin çocukları başta İstanbul olmak üzere önemli merkezlerde (Kahire, Şam vb.) eğitim çalışmalarına başladılar. Belli yetersizlikleri olsa da 1900-1970 arasında Celadet Bedirxan, Zinar Silopi, Nuri Dersimi, Cigerxwîn, Musa Anter gibi Kürt aydınlarının Kürt aydınlanmasında önemli katkıları olmuştur.

1970'li yılların ortalarına doğru PKK Hareketi'

nin ortaya çıkışında temel belirleyici faktörlerden biri okuma ve araştırma olmuştur. Dünya ulusal kurtuluş hareketlerinin (Vietnam, Angola, Mozambik...) deneyimleri böylesi çalışmalar sonucu ortaya çıkarılmıştır. Yani PKK'nin ideolojisi, programı bir anda oturlularak oluşturulmadı. Yoğun çabalar, yapılan araştırmalar, incelemeler sonucu belli bazı noktalar tespit edilmiştir.

1970'li yılların
ortalarna doğru
PKK Hareketi'nin
ortaya çıkışında temel
belirleyici faktörlerden
biri okuma ve
araştırma olmuştur

Örneğin; Mazlum arkadaşın günde beş yüz sayfa kitap okuması, yine Hayri arkadaşın '75-'76 kışında Manifestonun hazırlığı için yaptığı çalışmalar direk bu amaç ve hedeflerin oluşturulması içindi. Ki bu çalışmalar geçen süreç içinde kendi rüştlerini ispatlamışlardır.

PKK'nin ortaya çıkışı ve mücadeleyi her alanda yükseltmesi Kürtler'de sosyal, siyasal eğitsel kısacası her alanda derin ve anlamlı gelişmelere yol açmıştır. Nasıl ki 15. ve 16. yüzyıllar Avrupa açısın-

dan Rönesansın başlangıcı ise, PKK'nin çıkışı da düşünsel anlamda Kürtler açısından bir rönesansı ifade etmektedir. Kürt insanı artık daha sağlıklı düşünme ve karar verme gücüne erişmiştir. Kürtler artık kendi tarihlerinin yanında mitolojiyi, felsefeyi, siyaset bilimi ve daha bir çok konuya ilişkin kitap okumakta ve üzerinde çeşitli tartışmalar yürütüp bellili sonuçlara ulaşmaya çalışmaktadırlar.

Yukarıda da değinildiği gibi; PKK ortaya çıkışından itibaren bir eğitim hareketi olma özelliğini de göstermiştir. Yani Partimiz'in bütün sahalarında temel faaliyetler eğitim olmuştur. Böylesi genel bir girişten sonra konumuzun özünü oluşturan kitap okuma yöntemleri üzerinde durmamız daha yararlı olacaktır.

Şunu başta belirtmekte yarar vardır: Burada amaç kitap okumayı belli kalıplara sığdırmak değildir. Daha çok kitap okumakta bizi zorlayan nedenler ve nasıl kitap okumalıyız üzerinde bazı düşüncelerin belirtilmesi olacaktır.

Her şeyden önce kitaplarla dost olmayı öğreneceğiz. Nasıl ki çevremizdeki bir çok insan arkadaşımız ise, her kitap da bir arkadaş. Tartışma yürütebileceğimiz bir arkadaş gibi görmeliyiz. Yine yukarıda değindiğimiz gibi kitap okuma insanlara özgü durumdur. Sırf PKK'li olduğumuz için değil, insan olduğumuz için kitap okumamız gerektiği bilincinde olmalıyız.

İçimizdeki duyguları beslemenin, biçim vermenin, açığa çıkarmanın önemli araçlarından biri de kitaptır. Öyle ki çoğu zaman kitaplar duyguların, düşüncelerin açığa çıkmasına vesile olur. Bazen insan bir kitabı

okurken kitapta geçen kahramanın yerine kendini koyar, belli bir süre yaşam içerisinde davranışları, konuşmaları bile değişir. Tabi ki etkilene doğru temelde, geliştirici temelde olduğu sürece duyguların yoğunluğu da anlaşılır. Örneğin eskiden Diyarbakır Cezaeviyle ilgili kitaplar okunduğunda çoğu zaman yaşamdaki bir çok şeyi kendimize layık görmeyip büyük vicdan azabı duyardık. Ancak burada önemli olan bu açığa çıkan duyguları örgütlemek, mücadele hizmetine sokmaktır. Yoksa duygusal davranıp bir köşeye çekilmek de fazla anlamlı değildir.

Sahalarımızdaki yapının kitap okumaya yaklaşımını üç kategoriye ayırabiliriz: Birincisi; kendine belli bir program oluşturan, neyi nasıl okuyacağını bilen ve belli sonuçlara ulaşan arkadaşlar, ikincisi; arasıra okuyan, programsız, rast gele kendi düzey ve ihtiyaçlarını göz önünde bulundurmeyen arkadaşlar. Üçüncüsü; hiç okumayan, kitap okumaktan, eğitimden sıkılan arkadaşlar.

Okumayan, araştırmayan bir insanın ufku oldukça dar olur. Dünyada gelişen olaylara fazla bir anlam vermez. Anlam vermediği için de bunların karşısında nasıl bir duruş sergileyeceğini de fazla bilmez. O açıdan okumayı kendimiz için, haz veren duygular haline getirmeliyiz. Nasıl ki ekmezsiz, susuz bir yaşam olmayacaksa, okumasız da bir yaşamın olmayacağını bilmeliyiz. Bir PKK kadrosu, militanı mensup olduğu partinin ideolojisini, programını, politikasının bilmek zorundadır. Zorunluluk diyoruz, çünkü bu tür şeyler tercihe, isteğe bırakılmaz. Ancak hala bir çoğumuz PKK Manifestosu'nu, Zorun Rolü, Ör-

gütlenme gibi temel Parti'nin yayınlarını okuyup istenilen düzeyde kavramış değiliz. Eskiden Zorun Rolü, Örgütlenme gibi kitapların ismi duyulunca bir çok kişi heyecan duyardı. Bir an önce okumak isterdi. Şimdi yanı başımızda olmasına rağmen bir çoğumuz okuma zahmetinde bile bulunmamaktadır. Özellikle okuma-yazması olan, belli bir kavrayış düzeyi olan herkesin bu konuda ciddi bir çaba sahibi olması gerekiyor.

Kitap okunurken başta herkesin kendi düzey ve dönemin ihtiyaçlarına göre bir kitap seçimi yapması gerekiyor. Yani herkesin; ihtiyacı nedir, daha çok öğrenmem gereken konular hangileridir, ilgim, kavrayışım daha çok neye yöneliktir sorularına cevap olması gerekir.

Örneğin Kürdistan tarihi, Parti tarihi gibi konularda fazla bilgisi olmayan bir arkadaşın Avrupa tarihini, Uzak Doğu tarihini, Felsefe okumak istemesi fazla gerçekçi değildir. Burada değişik konuların okunmaması gibi bir istem yoktur. Ancak burada öncelik vermemiz gereken konuların seçimini doğru bir tarzda yapmalıyız. Yine bir çoğumuz klasik roman vb. yabancı romanları okuduğumuzda bazen anlamakta zorluk çektiğimizi de belirtmeliyiz. Çünkü doğal olarak anlatılan olaylara yabancı olma durumumuz söz konusudur. Örneğin; Dostoywsky'nin Suç ve Ceza kitabını anlamak için, Ekim Devrimi öncesi Çarlık Rusyası'nın durumunu eğer genel

hatlarıyla bilmezsek, Roskolnikov'un içine düştüğü durum ve yaşadıkları bize çoğu zaman bir masal, bir eğitim gibi gelir. Onun için okuyacağımız romanla ilgili bir ön araştırma yapmamız gerekiyor. Yine okunduktan sonra üzerinde tartışma yapmak gerekiyor.

Kitap okunurken dikkat edilmesi gereken hususlardan birisi de oku-

nan kitabın belli bir sürede bitirilmesi. Sürece yayılan bir okuma canlılığını ve yoğunluğunu kaybeder. Yine bir kitabı bitirmeden başka bir kitabı okumamalıyız. Bazen öyle oluyor ki; bir çoğumuz sürekli kitap değiştirmekteyiz. Böyle olunca da bilgiler oldukça bölük-pörçük olmaktadır.

Araştırma inceleme kitaplarında ise okunanları yorumlamak, süreçle güncelle bağlantısını kurmak oldukça önemlidir. Bireyin kendi ba-

kış açısının, kendi yorum gücünün olması gereklidir. Aksi halde her okunan kitabın etkisine girmekte çok sağlıklı değildir.

Kitap okumada zorlandığımız noktalardan biri de zaman kavramı ile ilgili olmaktadır. Doğrudur, eğitim kamplarında istenilen düzeyde bir zaman edinmek oldukça zordur. Çünkü zamanın çoğu eğitimlerle ve pratik işlerle geçmektedir.

Ancak burada bireyin kendini programlama düzeyi bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Eğer birey aralardaki zamanı iyi değerlendirirse kitap okunacak kadar zamanın olduğunu görecektir. Yoksa zamanı boş, anlamsız sohbetlerle geçirdiğimiz zaman doğal olarak kitap okumaya vakit kalmayacaktır. Sahalarımızda halen bir çok arkadaşın okuma-yazması yoktur. Yine bir çok arkadaşın okuması ağır olduğu için okumakta oldukça zorlanmaktadır. Belli bir çalışmayla, zorlanmayla bunlar da kısa bir sürede aşılabilir.

Kitap okuyup da paylaşmamak, pratikleştirmemek de oldukça yanlıştır. Yani birey sırf oturup entelektüel bilgisini artırmak için kitap okuyorsa, bu tür bir okumanın ve bilgilenmenin de fazla bir anlamı yoktur.

Önümüzdeki süreçte her arkadaş kendini belli bir düzeyde programlarsa,, yine Başkan'ın her hafta yaptığı çağrılara, önerdiği kitapları okumakta kendini sorumlu görürse kısa sürede önemli mesafelerin alınacağı kesin olarak görülecektir. İyi ve dostça okuma dilekleriyle...

YXK'den yaz buluşması

Yorum

Sorxwin Roni

Kürdistan Öğrenciler Birliği (YXK) 2006 ve 2007'de kararlaştırıp düzenlemeye çalıştığı fakat değişik sebeplerden kaynaklı iki defa ertelediği "YXK Yazkampi'ni" bu yıl ilk defa Ağustos ayında gerçekleştirdi. YXK'nin örgütlü bulunduğu Avrupa'nın değişik ülkelerinden Almanya'nın tarihi Loreley kentine gelen üniversiteliler 6 gün boyunca eğitim, spor ve kültürel aktivelerde bulundu.

Kürdistan Öğrenciler Birliği (YXK) tarafından düzenlenen yaz kampı 5 ile 10 Ağustos tarihleri arasında gerçekleşti. Başta Almanya olmak üzere Avrupa'nın değişik ülkelerinden gelen üniversiteliler 6 gün boyunca her gün konu uzmanları tarafından verilen seminerlere katıldılar, tartıştılar, oluşturdukları çalışma gruplarının yanısıra sportif ve kültürel aktivitelerde buluştular. Almanya'nın Koblenz yakınlarındaki St. Goarshausen kasabasında bulunan tarihi Loreley kaya-

lıklarında gerçekleştirilen 6 günlük kampa Almanya başta olmak üzere Fransa, Avusturya, Belçika, Hollanda ve İsviçre'de eğitim gören toplam 45 Kürdistanlı üniversite öğrencisi katıldı. Özellikle son iki yılda düzenlediği Kürt film günleri, paneller, konserler, uluslararası geziler, Kürdistan gezileri gibi faaliyetlerle dikkatleri üzerine çeken Kürdistan Öğrenciler Birliği YXK, 2008 Nisan ayında 90 Kürdistan'lı öğrencinin katılımı ile gerçekleştirdiği 14'üncü Kongresi'nden sonra yeniden bir araya gelen YXK'liler düzenle-

dikleri Yaz Kampında yoğun bir program oluşturdu.

1. ve 2. Gün

İlk günün akşamında ateş başında bir araya gelen öğrenciler tanışıp, kamp programı hakkında tartışmalar yürüttüler. Gece geç saatlere kadar ateş başında şarkı söyleyen öğrenciler ikinci günün sabahında "Kürdistan Sömürgeci" konulu seminer ile özellikle son 35 yılda Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin ortaya çıkardığı kazanımları, toplumsal değişimleri ve sö-

mürüye karşı direnişini tartıştılar. 35 yıl önce Kürdistan'da parçalanmışlık, umutsuzluk ve korku hakim iken, bugün bilinçlenmiş, parçalanmışlığı aşmış, özgürlük arayışı ile mücadele yürüten bir halk gerçliğine kavuşmuştur. Yaz kampında Ağrı, Malatyalı, Erzurumlu, Diyarbakırlı, Mardinli, Antepli, Muşlu, Ankaralı, Konyalı, Maraşlı, Dersimli, Adıyamanlı, Hakkarili, Bingöllü, Afrinli öğrencilerin bulunduğu; bu birlikteliğin 35 yıl önce mümkün olmadığı dile getirildi. Ve sadece buradan yola çıkıldığında muazzam bir ruh birliği ve özgürlük arayışının açığa çıkarıldığı belirtildi. Seminerin ardında yaz kampı süresi içerisinde değişik konularda tartışma yürütüp, son gün sunum yapacak olan çalışma grupları oluşturuldu. Yapılan Voleybol turnavasından sonra açık havada "Ateşten Tarih" belgeselinin ilk iki bölümü izlendi.

3. ve 4. Gün

Üçüncü gün yapılan "Nasıl Yaşamalı" konulu seminerde öğrenciler bir anlamda kendilerini ve buldukları durumu, konularını sorgulamaya başladılar. Nasıl yaşamalı başlıklı seminerle birçok konu hakkında tartışmalara giren öğrencilerin akıllarında soru işaretleri oluştu. Aileyi, bireyi, toplumu ve kendilerinin toplum içerisindeki yerlerini sorgulayan öğrenciler, özgürlüğün kendilerince ne olduğunu da dile getirip tartıştılar. Yaşamda neyi hedefliyoruz? Kime göre yaşıyoruz? Yaşamımızı kim belirliyor? gibi konularda soru işaretlerinin olduğu seminerden sonra toplu halde yapılan kirgezi esnasında Ren nehri kıyısında bulunan ünlü Loreley heykeli ziy-

ret edildi. Ardından kampa yakın tarihi bir kale gezildi. Ormanda devam eden gezinin ardından kamp yerine dönen öğrenciler gece Halil Uysal'ın son filmi "Zağroslara bir türküyü" izlediler.

Dördüncü gün Ferda Çetin'in hazırladığı 'Sömürülen Toplumdan Özgür Topluma doğru Doğu ve Batı Uygarlıklarının Etkisi' konulu seminerde; Ortadoğunun evsahipliği ettiği bir çok aydınlanma ve yenilik batıya mal edildi ve edilmekte. Ortadoğu kökenli bir çok bilim insanının, edebiyatçının, sanatçının yarattıkları batılılara mal edilmektedir. Bu seminerde ağırlıkta dile getirelen, demokrasi, devlet demokrasisi, hukuk ve Ortadoğu kaynağı gibi kavramlar üzerinde tartışmalar yürütüldü.

Seminerden sonra St Goarhausen'dan Bacharach yapılan gemi turu esnasında UNESCO dünya kültür mirası olarak kuruma altına alınan tarihi mekanlar gezildi. Keyifli geçen gemi turuna katılan öğrenciler akşam büyük bir ateş başında soh-

betlerle gece geç saatlere kadar eğlendiler.

5. ve 6. Gün

Sabah içerde yürütülen seminere, eski YXK'li Kurdolog Lokman Turgut "Geçmişten Günümüze Kürt Müziği ve Edebiyatı" konulu kürtçe sunumu ile sözlü kürt edebiyatını anlattı. Ahmede Xani, Baba Tahir, Fekiye Teyran, Melaye Ciziri, Cigerxwin gibi kürt edebiyatında iz bırakanlar anlatıldı. Ardından açık havada sürdürülen seminerde kürt müziğinde dengbejlği anlatan Lokman Turgut'un sunumu ile son buldu. Öğleden sonra son kez bir araya gelen çalışma gruplarının ardında kampı ziyarete gelen Yeni Özgürpolika ve Roj TV çalışanları ile "Kürt basını ve ihtiyaçları" üzerine bir sohbet gerçekleşti. Sohbet Kürdistan'lı gençlerin muhabir, kameraman, yönetmen, sunucu, programcı gibi meslekleri öğrenebilmesi için Kürt basın kurumlarının imkanlarının öğrenciler tarafından değerlendir-

dirmesi istendi.

Ayrıca Diyarbakır belediyesinden gelen bir misafir ise, Kuzey Kürdistan'da yoksulluk ve yoksulluğa karşı mücadeleyi anlattı. Yoksulluğa karşı mücadelenin karşılıklı dayanışma ile aşılabileceği ve bunun için Avrupa'daki Kürtlerin Kürdistan'da yaşanan yoksulluğa karşı duyarsız kalmaması dile getirildi. Yoksulluğun siyasi nedenlerinin anlatıldığı sohbet soru cevap şeklinde son buldu.

Akşam ateş etrafında bağdaş kuran öğrenciler düzenledikleri moral etkinliğinde; şiirler okundu, anılar anlatıldı, şarkılar söylendi, skeçler oynandı ve halaylar çekildi.

Pazar sabahı bir önceki günün yorgunluğu ile seminere geç başlayan öğrenciler, Metin Ayçiçek'in "Geleneksel Ahlak ve Egemen Eğitimin Doğal İnsan Üzerindeki Etkisi" konulu hazırladığı semineri ilgi ile dinlediler. Toplumların bazen ahlak adına bir çok yanlışlıklara baş-

vurdıklarını anlatan Metin Ayçiçek; "gençlik olarak sürekli sorun, sorgulayın ve doğruyu bulmaya çalışın" dedi.

Çalışma grupları

Siminerin ardında kamp süresince yürütülen çalışma grupları sonuçlarını gerçekleştirdiler.

'Kürt akademisyenler ne yapmalı?' çalışma grubu sunumunda; 'akademisyenler toplum ile bağlarını güçlendirmeli, uzman oldukları dallarda toplumu bilgilendirmeli ve gençliği eğitim yolunda desteklemeli" vurgusu yapıldı. 'Nasıl bir gençlik örgütlenmesi?' çalışma grubu ise, festivallerde, eylemlerde onbinlerce Kürt gencinin bir araya geldiğini fakat bu gençliğin örgütsüz olduğu, örgütlenmesinde doğru bir bilinçlenmekten geçtiği ve bunun içinde gençlik örgütlerinin rol üstlenmesi talep edildi. 'Emek, feda-

karlık ve tüketim' konusunda ise emekten kopuk bir toplumun, maddi ve manevi bir çok değeri kolay tüketebileceği vurgulandı. 'Sevgi ve saygı' kavramları üzerinde tartışan diğer bir çalışma grubu ise sevginin olmadığı bir yerde saygının mümkün olmayacağı dile getirildi. Birey toplum arasında sağlam temellerde sevgi, saygı bağının kurulması gerektiği dile getirildi. 'Arkadaşlık, dostluk, yoldaşlık' kavramlarını irделen çalışma grubu ise "kapitalist sistem içerisinde hergün manevi değerler tüketilmektedir. Sağlam dostlukların kurulamadığı, arkadaşlıkların yapay olduğu ve buna alternatif olarak tartışan, paylaşan, karşılıklı bir birinden öğrenen, sevip sayan bir arkadaşlığın, dostluğun ve yoldaşlığın geliştirilebileceği anlatıldı. 'Ekoloji, çevre bilinci, toprak ve toprak sevgisi' konusunda ise çevre kirliliği, doğa katliamları anlatıldı. Yine toprak kavramının sadece toprak ile sınırlandırmamak gerektiğini, toprak demenin bir kültür, bir yaşam felsefesinin anlatılmak istendiği dile getirildi.

Çalışma gruplarının ardından kampa katılan herkesin söz hakkı alıp, kampı değerlendiren öğrenciler, bir daha yapılacak olan bir Yazkampı için yeni fikirler dile getirildi. Yaz kampının gelenekselleştirilmesinin yanısıra benzer etkinlikler ile öğrencilerin biraraya gelmesi hedeflendi.

Son saat gelip dayandığında kimse ayrılmak istemiyordu. Fakat en geç bir yıl sonra yine YXK Yazkampı adı altında bir araya gelmeyi temenni eden öğrenciler, en kısa zamanda bir 'Kürt buluşmasında' tekrar merhaba demek için sözleşip, kucaklaşıp, ayrıldılar.

Bir Eylöl Resmi

1 eylöl geliyor anne insanların
iniltisiyle
kanlar içinde bir eylöl
bir geceye kaç ölüm sığdırıldı bir
bilsen
bir heceye kaç ah sığdırdılar...
Her dilde her renkte çocuklar
kanlar içinde
kanatsız kuşların işgal ettiği bir
gecede kızıla büründü coğrafya-
lar...

yüzümüze kentsiziğimiz işlen-
mişti
nasırlaşan ayaklarımızla koştuk...
duraksız...

üşüyen ellerimiz bir mum alevi
umarsız bir cıglığın kontra
mevsiminde...

Hecelere sığmaya çalisan ölümler!

Ah'lara eşlik eden cıglıklar var
nasırlasan beynimizde
Ve eylöl'lere bırakılan kesik
umutlar...

ölü kuşların olduğu kentler,
fail-i meçhul cinayetlerin olduğu,
Bir eylöl resmi var bu sabah
umarsız...

sorgusuzca sebepsizce vurulan,
eylöl fırtınalarına eşlik eden
bir eylöl resmi var bu sabah
tüm düşüslere eş değer

Eylöl;sancili bir tarihe es

Eylöl gülüş
Eylöl düş
Eylöl barış...
geceye ışık...

parmak uçlarımıza değen, sıcak
eylöl'elere bıraktık barışı
Söyleyemedikleriyle, duyarama-
diklariyle elleri hüzün tarlasında
nadasa bırakılan coğrafyaların yi-
tik yüzü/ydük...
duvar diplerinde kayıp birer
mülteycidi'masumiyet'
ve kaybettiklerimizin arasındaydı
'insanlık'

içi bulanıktır kör aydınlıklar
saçlarımızın ritmiyle teğet geçiyor
ağustos temmuz eylöl...
yüzümüze ilişiyor yalancı bahar-
lar
/ devrik geçiyor tüm eylüller

"Ve anne barıştır yüreğimde
kucağına sığınmışken bedenim
saçlarımı oksayışının ve anadilim-
de söyleyen ninilerin
gülümseyişindir anne barış
yüreğime elini versin
göğsünden emişimdir
ve anne senle el ele olmaktır.

...olamadım ya bu eylöl'de de
senle...

hala kanıyorum sessizce..."

ondört eylöl - hêvi zayci

(: Mizah :)

Normal insan

Bir akıl hastanesini ziyareti sırasında, adamın biri sorar: - Bir insanın akıl hastanesine yatıp yatmayacağını nasıl belirliyorsunuz?

Bir akıl hastanesini ziyareti sırasında, adamın biri sorar:

- Bir insanın akıl hastanesine yatıp yatmayacağını nasıl belirliyorsunuz?

Doktor:

- Bir küveti su ile dolduruyoruz. Sonra hastaya üç şey veriyoruz. Bir kaşık, bir fincan, ve bir kova. Sonra da kişiye küveti nasıl boşaltmayı tercih ettiğini soruyoruz. Siz ne yaptınız?

Adam:

- Oooo! Anladım, Normal bir insan kovayı tercih eder. Çünkü kova

kaşık ve fincandan büyük.

"Hayır" der doktor "Normal bir insan küvetin tıpasını çeker...

Padişah ile Vezir

padişah ile Vezir tartışmaya başlamış. Padişah, vezire, "En büyük ve en güçlü benim. Sen benim emrimdesin" demiş.

Vezir, "Hayır ben büyüğüm. Ordunun başında ben savaşıyorum, sen sadece mühür basıyorsun" diye itiraz etmiş.

Tartışma uzayınca Padişah'la vezir, bir çobanın yanına gitmiş ve konuya direkt girmek için çobana sormuşlar;

-Senin koyunun mu büyük ineğin mi ?

Çoban "İnek" demiş, -Keçin mi büyük, öküzün mü ? Çoban "Öküzüm tabii ki" deyince, kilit soruyu yöneltmişler çobana;

-Söyle bakalım "Padişah mı büyük, vezir mi?"..

Çoban hiç düşünmeden yanıtlamış.

-Vallahi ben bu hayvanları tanımıyorum...

Başkanlar

ABD Başkanı, İngiltere Başbakanı ve Türkiye Başbakanı, bir gün, bir toplantıda bir araya gelmişler. Tabii, 3 lider bir arada olur da, sormaz mı gazeteciler?

Önce Amerika Başkanına sormuşlar:

"ABD'de bir memur ne kadar parayla geçinir? Siz kaç para veriyorsunuz?"

Cevap vermiş Başkan:

"Valla ben, 2 bin dolar veririm. Bin doları ile geçinirler... Geri kalan bin doları ne yaparlar, nerede harcarlar, hiç sormam!"

soruyu İngiltere Başbakanına da sormuş... O da cevap vermiş:

"Ben, memuruma 3 bin sterlin veririm. Geçinmesi için 2 bin sterlin yeterli.

Artan bin sterlini ne yapar, nerede harcarlar, beni hiç ilgilendirmez!" Her ikisinden bu cevapları alan gazeteci, bu defa da Türk Başbakanına sormuş aynı soruyu:

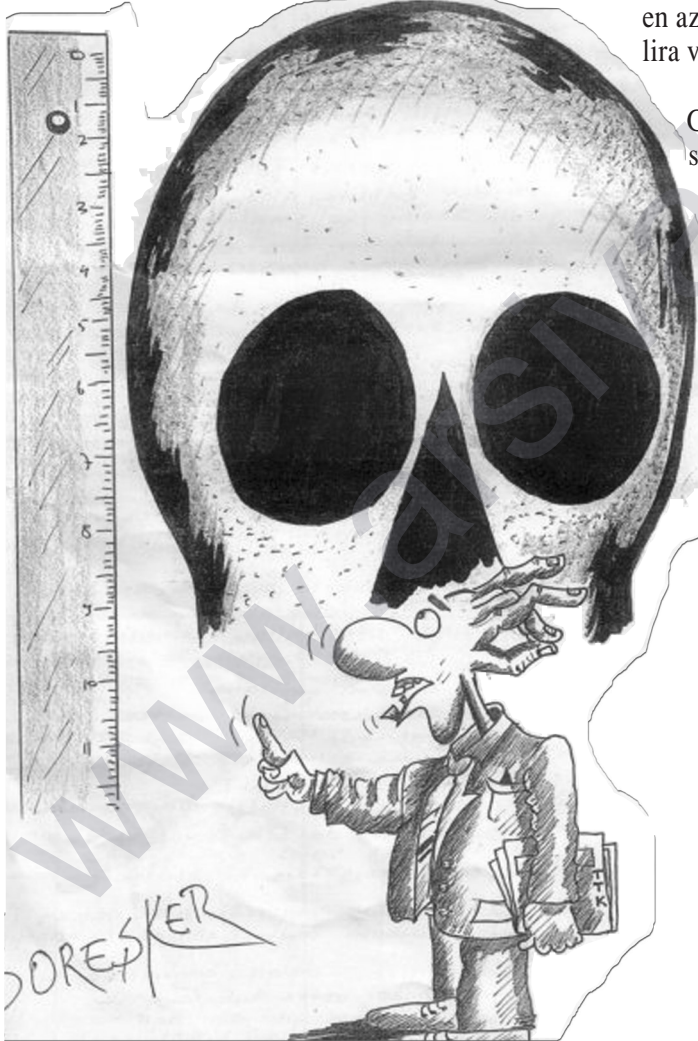
"Türkiye'de bir memurun geçim standardı nedir? Kaç para ile geçinebilirler? Siz kaç para veriyorsunuz?"

O ne dese beğenirsiniz?

"Valla, Türkiye'de bir memurun geçinebilmesi için en az 300 milyon lira lâzım. Ama ben 150 milyon lira veriyorum!..

Geri kalan 150 milyonu nereden bulurlar, nasıl geçinirler beni hiç ilgilendirmiyor!"

Gazeteci, aynı

Erdoğanın Pulu

% 47 ile Yönetimi ele geçiren tayyip, buyurmuş:

-Üzerinde resmim olan pul bastırdım, bundan böyle

hükümetimin bütün mektuplarında bu pullar kullanılacak.

Bir süre sonra görülmüş ki, pullar zarfa bir türlü yapışmıyor.

tayyip küplere binmiş ve yetkiliyi çağırıp sormuş;

Bu pullar niye yapışmıyor, arkalarına zank sürmediniz mi.?

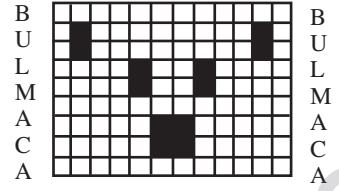
Sürdük efendim, demis yetkili ve eklemis;

Yapışmamasının tek nedeni, herkesin pulun ön yüzüne tükürmesi.....

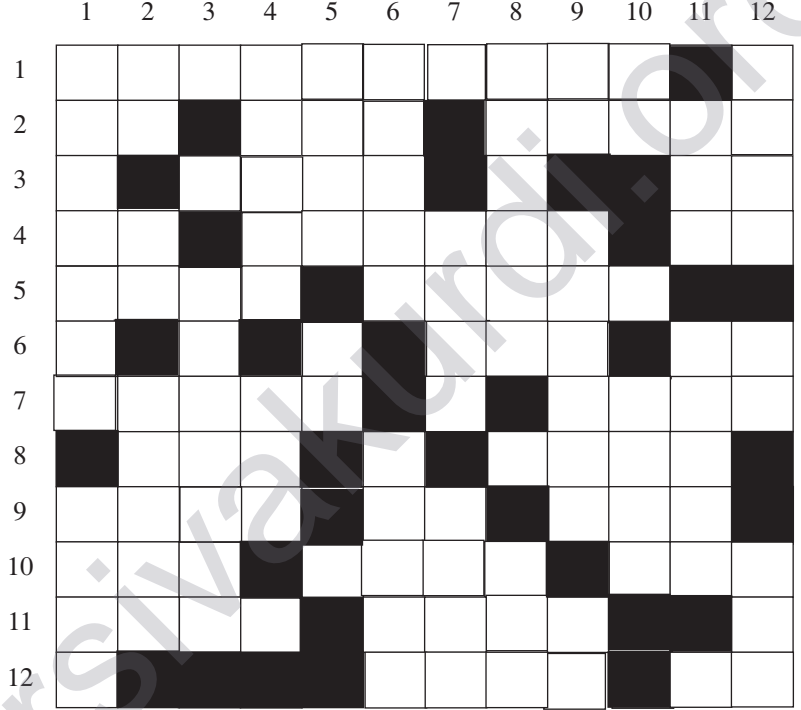
Bulmaca

BULMACA

Soldan Sağa

- 1- Geçen yıl yaşamı kaybet-tigimiz, Aşk Gibi Aydınlık Ölüm Gibi Karanlık adlı kitabı yazan ünlü Kürt düşünür
- 2- Şan, şöhret - Dolaylı anlatım-Dünya üzerinde bir noktanın ekvator olan uzaklığın açısız değeri
- 3- Düğme geçirilen yer - İspanyolca evet
- 4- Erbiyum eleman timin simgesi- Bulmaya çalışmak, aramak
- 5- Dayanamayacak noktaya gelme - Suçlu olduğu sanılan kimse
- 6- Kuzeydoğu Afrika'da büyük bir nehir
- 7- Bir tür fasulye - Bir kaç ağzılı cep bıçağı
- 8- Göçebelerin konak yeri - Osmanlı döneminde verimli topraklara verilen ad
- 9- İnanılır güvenilirdir - İngilizce hayır - Saçıl olmayan
- 10- Atların tırnaklarına çakılan demir parçası - Vücudumuzu kaplayan örtü - Karadenizli
- 11- Bir hayvan - Akdeniz bitki örtüsü
- 12- Birbirene tamamen benzeyen- Zamanın en kısa parçası

Yukarıdan Aşağıya

- 1-Fenalıktan uzak kalmış-Temiz-Noktasız-Hayvan yavrusu
- 2-Genişlik-Bir nota-Edebi eser
- 3-Mikroplardan arındırma-Temizleme
- 4-İsa peygamberin doğduğu yer-Hayati sıvı
- 5-Emredenin yaptığı-Dilek-Şart kipi
- 6-Vereceğini alacağına karşılık tutmak seviyetiyle ödeşmek-Kararsızlık
- 7-Engel-Ekin biçme aracı
- 8-Cehennem bekasi-Bir sayısının bir fazlası
- 9-Birleşmiş Milletler-Balıkların eti arasında bulunan diken-Belirti -Nişan
- 10-Hollanda'nın plaka işareti-Bir emri yerine getirme
- 11-Notada durak işareti-Bilgiçlik taslayan kimse
- 12-Bir işte en yetkili kimse-Giz-Kuşku şüphe